

“BOSCH'ta insani değerler...”
(S-04)

“ÇAYKUR grevinin gösterdiği”
(S-05)

“Tuzla ciddi bir hareketlilik
içinde” (S-06)

“İSMACO'da 5 işçi daha
direnşte” (S-06)

“Biz üretmezsek,
siz ne yiyeceğinizi...” (S-07)

KÜRT ULUSAL SORUNUNDA YENİ AŞAMA: TAVRIMIZ VE GÖREVLERİMİZ

Ulusal bağlamdaki Kürt sorunu, Türkiye devriminin temel bir sorunudur ve bu konudaki yaklaşım ve pratiğin demokratik halk devriminin gidişatı ve geleceği için tayin edici bir yer kapladığı görülmelidir. Ama daha da önemlisi, ulusal kurtuluş hareketinin ortaya çıkması ve başta silahlı

mücadele olmak üzere çeşitli cephelerde yürüttüğü savaş neticesinde, ulusal çelişki platformundaki mücadeleyi “çözüm” koşullarını olgunlaştıracak bir seviyeye taşınması, soruna öncelikli ve ağırlıklı bir pozisyon kazandırmıştır.

📖 Sayfa 16-17-18-19

Bila sond û ehd be em dê nav
û şanê de bidin jiyandin!

Nerede Bir Direniş
Ve Mücadele Varsa
Orada Kaypakaya
Yaşıyor ve Savaşıyor!

Örgütlenme anlayışı üzerine (S-8)

Tarihimizden bir kesit (S-21)

Avrupa'da Kaypakaya panelleri (S-22)

Kampanya çalışmalarından (S-31)

Kaypakaya çağrısı (S-32)

Özgür gelecek

Paşeroja Azad

www.ozgurgelecek.net

Sayı: 58 Yaygın sıklığı

8-21 Mayıs 2013

* Fiyatı: 1.50 TL

* ISSN: 1307-878X

Taraf: Bir kontrpress hikayesi

Taraf'ın bir proje ürünü olduğu tez zamanda anlaşılmıştı. Ne var ki, gazetenin yayın yönetmenleri ve yazarları çokça şişirilmiş olmalı ki, bu gerçeği unutmak gafletinde bulunmuşlardı.

📖 Sayfa 10

R.Ç kampanyamız üzerine...

Amed'de 17 yaşındaki R.Ç Temmuz 2012'de ailesi tarafından 14 kurşunla öldürülmüştü. Yeni Demokrat Kadın olarak 4. duruşmasına katıldığımız davanın sonrasında bir kampanya örme kararı aldık.

📖 Sayfa 14

“Siyanür demek, talan demektir”

Bakırtepe'deki siyanürlü altın arama demek; buradaki dünyaca ünlü “doktor” balıkların, nesli tükenmekte olan kangal köpeklerinin soyunun tamamen bitmesi demektir. Bakırtepe Çevre Platformu'ndan Aytaç Sarıkaya bize süreci anlattı.

📖 Sayfa 28

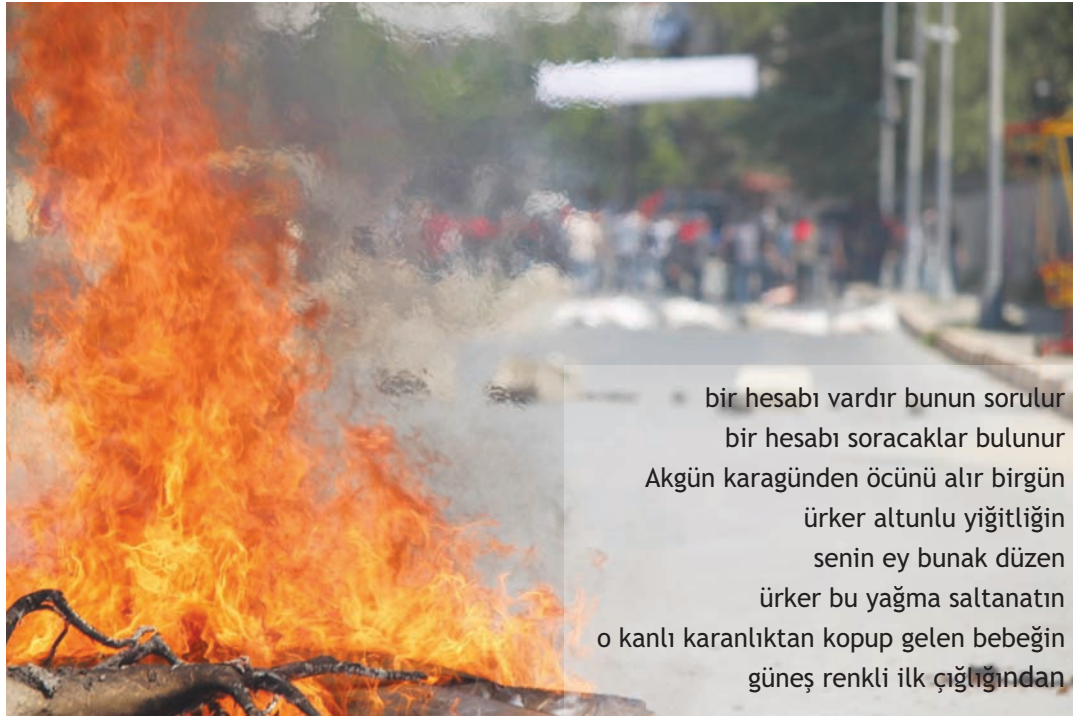

“Ermenice küfredemiyorsanız...”

“Asimilasyon Kıskaçında Diller ve Kültürler” dosyamızın 3. sayısında AGOS gazetesinden Patrak Estukyan ile bir söyleşi gerçekleştirdik.

📖 Sayfa 29

“Marjinal” değil HALKIZ!

bir hesabı vardır bunun sorulur
bir hesabı soracaklar bulunur
Akgün karagünden öcünü alır birgün
ürker altunlu yiğitliğin
senin ey bunak düzen
ürker bu yağma saltanatın
o kanlı karanlıktan kopup gelen bebeğin
güneş renkli ilk çığlığından

Başta egemen sınıfların sözcüsü Başbakan R. T. Erdoğan'ın dilinden düşürmediği “marjinal gruplar”, egemenlerin korkulu rüyası olmaya devam ediyor. 1 Mayıs günü Şişli'den Beşiktaş'a, Tarlabası'na kadar yaşanan tabloda açıkça görülen bu oldu!

Her ne kadar “küçük gruplar” olarak adlandırılarak bu korkularını gizlemeye çalışsalar da, 22 bin kişilik küçük çapta bir ordunun varlığı bile tek başına bu korkuyu anlatmaya yeter. Peki neden korkuyorlar bu “marjinal” ve “küçük gruplardan”?

Korkuyorlar, çünkü işçi ve emekçilerin alınteri, kanı ve canı üzerine kuru-

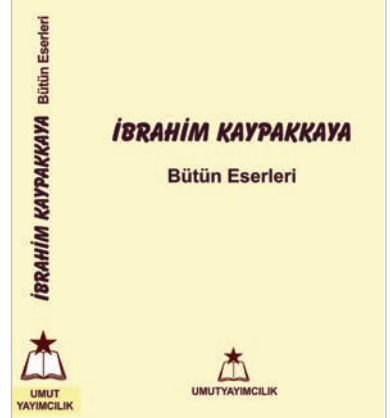
lu haksız bir düzenleri var. Halkın evlerine, topraklarına göz dikmiş durumdadılar. Çünkü Kürt ulusunun haklı mücadelesini bastırma çabasıydılar. Kadını eve kapatıp, emeğine ve doğurganlığına el koyma kaygısıydılar.

Korkuyorlar, çünkü dillerinden düşürmedikleri bu “marjinal” gruplar, onların bu haksız düzenine karşılar. Milyonların haklı talebini haykırıyor ve bunun mücadelesini veriyorlar. “Marjinallerin” gerçekte milyonlar olduğunu biliyorlar. Şimdi halkın taleplerini daha da sahiplenerek örgütlenmenin ve egemenlerin bu korkusunu büyütmenin tam sırası!

1 MAYIS EKİ'nizi istemeyi unutmayın!

ÇIKTI!

Özgür Gelecek'ten

Merhaba

📖 Sayfa 2

Emekçinin Gündemi

İşçiye açılan savaş

📖 Sayfa 5

Göğün Yarısı

Esnek çalışma ve kadın emeği-1

📖 Sayfa 12

Evrensel Bakış

İşçi cinayetleri, neo-liberal...

📖 Sayfa 22

Pusulâ

Sorumluluk üzerine

📖 Sayfa 26

Özgür Gelecek'ten

Merhaba

Gazetemizin yeni bir sayısıyla karşınızdayız. Bu sayımızla birlikte; TC devletinin adeta bir orduyu (22 bin çevik kuvvet) Taksim civarına toplayıp, "küçük-marjinal gruplar" a karşı açtığı savaşa geçen İstanbul 1 Mayıs'ından coşkulu Dersim, Erzingan 1 Mayıslarına yer veren bir ek hazırladık. Gazete sayfalarımızda da bu konuya ilişkin röportaj, yorum, izlenim yazılarına da yer verdik.

1 Mayıs'tan aldığımız coşkuyla 18 Mayıs'a yürürken 21 Mart'ta startını verdiğimiz kampanyanın da son dönemecine girmiş bulunmaktayız. Bu süreçte komünist önder İbrahim Kaypakkaya üzerine hazırladığımız makale konularına "örgütlenme tarzı" ile devam ediyoruz.

"Asimilasyon Kıskaçında Diller ve Kültürler" dosyamızda bu sayı Ermeni edebiyatı üzerine bir söyleşi gerçekleştirdik. Bursa'dan İstanbul'a gelerek

direnişe devam eden Bosch işçilerinden Tuzla'da TİS imzalayan Deri-İş Sendikası'na, Sivas'ta çevre mücadelesi veren Bakırtepe Çevre Platformu'na kadar hazırladığımız bir dizi röportajın okurlarımızın ilgisini çekeceğini düşünüyoruz.

Son olarak diyoruz ki; bizi "marjinal" ve "küçük grup" olarak görenlerin korkularına karşılık 1 Mayıs'ın coşku yükünü alarak, 18 Mayıs'a öfkeyle yürüelim! Serkeftin!

Militanlar, 24 Nisan'ı selamladı

Elimize e-mail yoluyla ulaşan açıklama-yı güncelliğinden dolayı olduğu gibi yayımlıyoruz.

"Şan olsun TKP/ML'nin 41. savaş ve mücadele yılına!

Kuruluşunun 41. yılını karşılayan partimiz yarım asra dayanan savaşımı ve mücadelesiyle ilerlemeyi sürdürmektedir. İşçi ve emekçilerin, yoksul köylülüğün, halk gençliğinin ve kadınların kurtuluşu için örgütlenmeye ve savaşmaya devam etmektedir. Kürt ulusunun özgürlüğü için mücadele çağrısını yükseltmektedir.

(...)

Partimizin kuruluşunun 41. yılı partimize bağlı militanların gerçekleştirdiği bir eylemle karşılandı. Partimizin kuruluşu şahsında şehitlerimize atfen yapılan eylemin şiarı da **'Şehitlerimiz yaşıyor, TIKKO savaşıyor'** olmuştur.

İsmail Hanoğlu yoldaşın ölümsüzleştiği tarih olan 20 Nisan günü akşam saatlerinde yapılan eylem İstanbul Kartal Erzincanlılar Mahallesi'nde gerçekleştirilmiş ve halkımız arasında yankısını bulmuştur. 7X2 metre boyutundaki pankartı bölgenin merkezi bir noktasına kayıp vermeden asan militanlarımız aynı zamanda partimizin kuruluşunu selamlamak için havaya üç el ateş açmışlardır.

(...) Tüm kitlemizi kurucu önderimiz Kaypakkaya'yı ona layık ve görkemli şekilde anmaya çağırıyoruz!

Şan ve şeref olsun Partimiz TKP/ML'nin 41. savaş yılına!

40. ölümsüzlük yılında Kaypakkaya yoldaş yaşıyor, savaşıyor!

İsmail Hanoğlu yoldaş ölümsüzdür!"

Ankara'da polis tacizleri sürüyor

Son süreçte Özgür Gelecek ve YDG okurlarına yönelik artan polis tacizlerine bir yenisi daha eklendi. Daha önce akşam saatlerinde evine giderken polis tarafından durdurulup tehdit edilen ve fiziki şiddet uygulanan YDG okuru **Deniz Aydın**'ın annesini 25 Nisan günü arayan ve kendilerini **"Bilgilendirme Büro Amirliği"** olarak tanıtan polisler, **"oğlunuz hakkında görüşmek istiyoruz"** diyerek kendisini Ankara Emniyet Müdürlüğü'ne çağırdı. Ertesi gün okurumuzun annesi ve avukatı birlikte Emniyet'e gitmişlerdir.

Bilgilendirme Büro Amirliği'ne çağrıldıkları söylene de onları kapıda Terörle Mücadele Şube polisleri karşılamış ve muhatap olmuştur. Çay, kahve

ikramlarıyla "dost" görünmeye çalışan polisler üç polisin gelmesiyle "asil" işlerine bakmaya başlamışlardır. Konuşmaya başlar başlamaz **"oğlunuz tekin isimlerle görüşmüyor; hayatı karara-bilir; yakın zamanda gözaltına alınır ve tutuklanırsa şaşırmayın, biz size önceden haber veriyoruz"** diyerek aileyi tedirgin etmeyi denemişlerdir.

Ardından avukatın **"gözaltını ya da tutuklamayı gerektirecek bir neden mi var?"** diye sorması üzerine polisler **"öyle bir şey demedik, gözaltına alınca biz sizi zaten ararız"** demiştir. Sonra anneye dönerek **"arkadaşlarını tanıyor musunuz?"** diyerek bilgi almaya çalışıp, okurumuzun çevresini terörize etmeye çalışarak, **"operasyon öncesi bil-**

gilendirdik" gibi ifadeler kullanmışlardır. Polisler konuşmalarında okurumuzun babasını altı ay önce kaybettiğini, sıkıntılı bir süreç yaşadığını ve annesi ile kendisine dair bilgileri söyleyerek ajanlaştırma çabalarına girişmiştir.

Yaşanan son olaydan önceki iki aylık süreçte Haymana'da öğrenci olan YDG okurumuz ve bir Özgür Gelecek okurumuz polis tarafından taciz edilmiş, tedirginlik yaratılmak istenerek ajanlaştırılmaya çalışılmıştır. Son süreçte artan baskılarla ilgili Özgür Gelecek ve YDG olarak yaptığımız basın toplantısında yaşananları teşhir etmiş-tik. Faşizmin son süreçte artan baskılarının; devrimci mücadelenin gelişmesinden ve örgütlü mevzilerin korunup, güçlendirilmesinden duyduğu korkunun sonucu olduğunun bilincindeyiz.

(Ankara ÖG okurları)

Tutsak Partizanlardan...

Hapishanelerden Tutsak Partizan'ların gönderdiği mesajları paylaşıyoruz.

"TKP/ML, 24 Nisan 1972'te, reformist/revizyonist tüm hareketlerin gerçek yüzlerini ortaya çıkararak, devrimci bir sığrama yaparak kuruldu. 41 yıldır bu coğrafyada yaşadığı tüm zorluklara rağmen 'aldığı suyu unutmuyarak' mücadelesini sürdürüyor.

Devrim mücadelemizde, görev ve sorumluluklarımızı layıkıyla yerine getirebilmek için, yoldaşlarımızla, partimize, MLM'ye daha fazla sarılmanın, halkımıza daha fazla gitmenin, coşkulu adımlar atmanın ve sürekli olarak ileriye doğru nitelik-

sel sığramalar yapmanın zamanıdır. Biz bunları yapabiliriz/yapacağız!

41. yılında şan olsun Partimize!" (Bakırköy Kadın Hapishane'den Tutsak Partizan)

Merhaba yoldaşlar,

41. yılımızda tarihimizden aldığımız güç ve deneyimle adımlarımızı sağlamlaştırarak ilerliyoruz. Her dönemeci, her engeli kan bedeli, can bedeli aşanlarımızın, her mevzide devrimi oya gibi işleyenlerimizin, en amansız fırtınalardan çelikleşerek çıkanlarımızın ellerinde umut daha da büyüdü. Devrime yol alanlara, yoldaş olanlara Partizanca selam olsun. Zafer, onlara bizim sözümüz olsun...

(Ankara Kadın Hapishanesi Tutsak Partizanlar)

narca selamlıyorum...

CİRTE! GULANA SİMA VE XÉRVO!

Haydar Sönmez/ Erzurum H Tipi Hapishanesi

Merhaba Özgür Gelecek emekçileri,

Baharın sıcaklığını iyice hissetmeye başladığımız bu güzel günlerin coşkusıyla hepimize selamlarımı gönderiyorum. İşçi sınıfı ve emekçilerin birlik ve mücadele günü olan 1 Mayıs bayramınızı kutluyor, çalışmalarınızda başarılar diliyorum.

Mustafa Kocatürk Giresun E Tipi Hapishanesi

Özgür Gelecek emekçilerine...

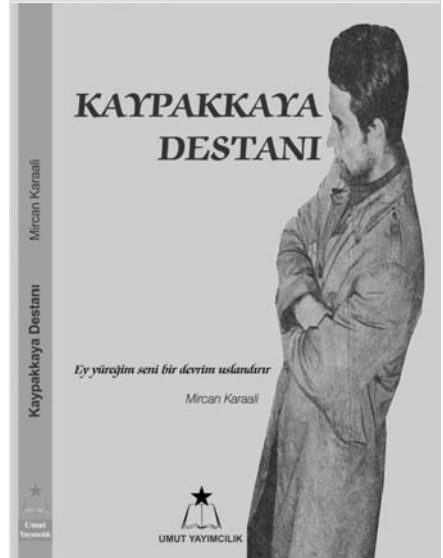
Sınıflı toplumun ortaya çıkmasıyla ezen-ezilen, sömüren-sömürülen çeliş-

kisi hep devam etmiştir. Sınıflar olduğu sürece böyle olmaya devam edecektir. İşçi sınıfı ve ezilen dünya halklarının, yerküreyi sarsıp yeniden biçimlendireceğine olan inancımızla; enternasyonal proletaryanın mücadele ve kavga gününde 1 Mayıs'ınızı kutluyor, çalışmalarınızda başarılar diliyorum.

Erzurum H Tipi Hapishane'den MKP dava tutsakları

Sevgili dostlar,

1 Mayıs ücretli kölelerin benliğine vurdukları prangaları parçalayarak sermaye düzeniyle durdukları kavgada kazandıkları en büyük mezinin adıdır. Bu mevzi binbir bedel ödeyerek kanla canla kazanılmıştır. 1 Mayıs sömürü düzenine karşı isyandır. İşçilerin, emekçilerin sermayedar haydutlarla

Şiir kitabına Umut Yayımcılık İrtibat Bürolarından ve kitapçılardan ulaşabilirsiniz!

Sevgili Dostlar Merhaba!

Ezilen, sömürülen halklara ve tüm emekçilere özgürlük, eşitlik ve adalet getirmesi dileğiyle sizlerin ve sizlerin şahsında halklarımızın ve tüm emekçilerin 1 Mayıs Bayramı'nı kutluyor, çalışmalarınızda başarılar diliyorum.

Mehmet Garip Yaş Adana F Tipi Kapalı Hapishane

Merhabalar!

Sevgili Düşdaşlar,

Palandöken'in eteklerinden, özgürleşme ırmağında katre olarak damıttığım, aklım ve yüreğimde yıllarca yıl büyüttüğüm düşlerin aydınlığı ve coşkusıyla, başta Küçük Asya coğrafyasındakiler olmak üzere; dünya işçi-emekçi, düşündaş sınıf ve tabakaların 1 MAYIS BAYRAMI'NI komü-

hesaplaşma gününün adıdır. 1 Mayıs devrimcidir. Proleter yüreklerin ezilen dünya halklarıyla birleşerek düşlerindeki sömürsüz eşit ve özgür bir yaşamı yaratmaktadır.

Biz devrimci sosyalist tutsaklar olarak bu inançla siz yürek dostlarımız olan Umut Yayımcılık'ın tüm emekçilerinin şahsında tüm işçi ve emekçilerin ve ezilen dünya halklarının birlik, dayanışma ve kavga gününü en devrimci duygularla kutluyoruz.

Doğanın, mevsimlerin ve mücadelenin bu en güzel ayında toprağa düşen mayısın tüm kızıl yüreklerini devrim ve sosyalizmin tüm kızıl yürekleri şahsında anıyor, anıları önünde saygıyla eğiliyoruz.

Mehmet Yamaç

1 Nolu F Tipi Hapishane/Tekirdağ

Nerede Bir Direniş Ve Mücadele Varsa Orada Kaypakaya Yaşiyor ve Savaşıyor!

BİZİM UMUDUMUZ, ONLARIN KORKUSU!

Onların istediği gibi olmayan, "gelene paşam, gidene ağam" demeyen, onlar gibi düşünmeyen, onların sömürü çarkına uymayı reddetmeyi bırakalım bir de yarak halkın iktidarını kurmak isteyen, bu amacına ulaşmak için bedel ödese de "bedel ödeme ve ödetme" bilinciyle vazgeçmeyen, biat etmeyenlere "marjinal" diyor egemen sınıflar ve onların sözcüleri.

Marjinalliği "kafa sayısı" ile ölçenler, elbette bugün için en "büyük" marjinal grubun adının % 50'nin üzerindeki oy oranıyla AKP hükümeti olduğu gerçeğini kavrayamazlar. Çünkü marjinalleşmek, halkın çıkarlarından kopmak, halkın istem ve taleplerini görmezden gelmek, onun yaşamını hiçe saymak, geleceğini güvencesizliği mahkum etmektir. İlla da sayı istiyorsanız, çıkarlarını savundukları ve sözcüsü oldukları komprador burjuva ve toprak ağalarının sayısına bakabilirsiniz. Oysa çeşitli milliyet, azınlık ve mezheplerden sayıları on milyonlar olan halkın çıkarlarını savunan devrimciler, bir avuç dahi olsa marjinal olamazlar. Onların sayıca ve görece az olmaları sadece görevlerine işaret eder ve bu görevlerde en büyük pay elbette Demokratik Halk Devrimi'nin öncüsü olan komünistlere yani bize düşer.

1 Mayıs'ın gösterdikleri

1 Mayıs 2013, ülkemizin dört bir yanında, işçi ve emekçilerin, taşeron, güvencesiz ve esnek çalışmaya; geleceksizleştirme saldırısına karşı alanları doldurduğu bir güne ev sahipliği yaptı.

Önceki yıllara oranla 1 Mayıs'a katılımın daha yüksek olduğu T. Kürdistan'ında, özellikle Amed'de bine yakın tuğla işçisinin sigorta ve insanca yaşanacak bir ücret talebiyle 1 Mayıs'ta greve çıkması dikkate değerdir. Taşeron işçilerin eylemleriyle gündeme gelen İzmir'de, 1 Mayıs'a 100 bine yakın emekçi katılmıştır. 1 Mayıs, özellikle Bursa ve Gebze'de MESS'le yürütülen görüşmelerde yaşanan tıkanıklığın etkisiyle Türk-Metal, Birleşik Metal-İş ve Çelik-İş'te örgütlü metal işçilerinin yoğun katılımına sahne oldu. 1 Mayıs, Karadeniz'de Sınop'tan Samsun'a; Amasya'dan Bartın'a birçok ilde işçi ve emekçilerin güncel/yakıcı gündemlerinin öne çıktığı bir içerikte kutlandı.

Çukurova'da, TC'nin Suriye'ye dönük saldırganlığından en fazla etkilenen ve nüfusunun önemli bir bölümü Alevi inancından olan işçi ve emekçilerin 1 Mayıs'ta Türkiye ve Suriye halkının kardeşliğini haykırdı. Birçok ilde, taşeron işçilerin 1 Mayıs'a katılımında yaşanan artış bir yandan taşeron işçilerin harekete geçtiğini, daha geniş bir kesimin mücadeleye atıldığını gösterirken öte yandan devletin güvencesizleştirme saldırılarının ne kadar derinleştiği

hakkında bir veri sunmaktadır.

Kuşkusuz tüm bu tablo içinde kamuoyunda en fazla tartışılan, konuşulan, polemik konusu yapılan ise İstanbul/Taksim 1 Mayıs'ı oldu.

Devlet Terörüne Yanıt: Sokak Sokak Direniş!

2012'de Küba'dan sonra dünyada en kitlesel 1 Mayıs kutlamalarının yapıldığı Taksim'de, büyük bir coşku ve sinerji açığa çıkmıştı. 2013 1 Mayıs'ının, bu coşkuyla çok daha kitlesel geçeceğini görmek için kahin olmaya gerek yoktu. Nitekim bu gerçek elbette hakim sınıflar ve onların bugünkü sözcüsü AKP hükümeti tarafından da görülmüş ve bu durumdan duydukları rahatsızlığın boyutu ise en açık haliyle,

1 Mayıs günü yarattığı sıkıyönetim, OHAL ve gazla bezeli tabloda görülmüştür. Taksim Meydanı, 2007'den itibaren devrimci güçlerin, sendikaların, işçi ve emekçilerin ısrarlı/kararlı ve militan mücadelesi sonucu kazanılmıştı. Erdoğan'ın "**Taksim'i biz açtık**" söyleminin aksine gerçek olan, işçi sınıfı ve emekçilerin, devrimcilerin Taksim Meydanı'nı söke söke aldığıdır.

Kentsel Dönüşüm Projesiyle emekçi yığınları, kent merkezlerinde şehrin dışına doğru sürgün etmeyi amaçlayan AKP hükümetinin bu hedef doğrultusunda Taksim'de başladığı yayaştırma projesi bir taşla iki kuş vurmak için bulunmaz fırsattı. AKP, alandaki inşaatı bahane ederek Taksim'de 1 Mayıs'ın kutlanamayacağı propagandasıyla yoğun bir psikolojik savaş yürüttü. 1 Mayıs öncesinde, İçişleri Bakan'ının, İstanbul Valisi'nin ve son olarak da Başbakan'ın açıklamalarıyla kamuoyu ikna edilmeye çalışıldı.

Eğer sorun inşaatın olması ise 2007, 2008 ve 2009'da alanda inşaat olmamasına karşın AKP hükümeti Taksim'i neden yasaklamıştı? Kaldı ki işçi örgütleri de alanda sağlıklı bir kutlama için sorumluluk alacaklarını duyurmuştu. AKP'nin derdinin alana gelecek işçi ve emekçilerin güvenliği olmadığı, aksine **oraya gelmelerinin** sorun olduğu 1 Mayıs günü Erdoğan'ın "**Taksim Meydanı mitinglere kapatılmıştır**" açıklamasıyla ortaya çıkmış oldu.

Taksim Meydanı, 1977 yılında 34

emekçinin katledilmesi nedeniyle Türkiye işçi sınıfı tarihinin bir parçası olmuştur. Bu anlamda meydanın kapatılması işçi sınıfı hareketine yönelik bir yasak anlamına da gelmektedir. Öte yandan bu yasak 12 Eylül Askeri Faşist Cuntası'nın bir ürünüdür ve 1 Mayıs'ın meşruluğunu da hedeflemektedir. Bu yarıyla Taksim Meydanı'nın işçi ve emekçilere açılması için verdiğimiz mücadele, 1 Mayıs'ın meşruluğunu savunma, ülkemizin demokratikleşmesi kavgasının bir parçasıdır.

1 Mayıs'ta sendikalar

2013 1 Mayıs'ına giderken İçişleri Bakan'ının, İstanbul Valisinin açıklamalarına karşın DİSK, KESK, Türk-İş ve

TTB'nin diplomatik görüşmelere gereğinden fazla önem verdiği bir gerçektir. Bu durum yasaklanmış bir meydana nasıl girilebileceğine dair tartışmalar, inşaat üzerinden yapılan dezenformasyonun engellenmesi ve kamuoyunun kazanılması

amacıyla yürütülmesi gereken çalışmayı ciddi bir biçimde sekteye uğratmıştır. Devrimci güçlerin de bu süreçte ortak olduğu ve değiştirmek adına güçlü bir ortak duruş sergileyemediği not edilmelidir.

Ancak yasağa karşın sendikaların Şişli ve Dolmabahçe'de toplanarak saldırılara karşın 1 Mayıs'a sahip çıkma/Taksim'e yürüme iradesini ortaya koymalarını ise bir olumluluk olarak değerlendirmek gerekir.

Devrimci, demokratik güçler, emekçiler polis terörüne karşı mücadele yürütür ve neredeyse İstanbul'da OHAL ilan edilirken Hak-İş'in Taksim Meydanına 50 kişiyle oyun havalarıyla çıkarak "1 Mayıs'ı kutlaması" ise tek kelimeyle şarlatanlıktır. AKP'nin icazetleriyle örgütlenen ve açıkça onun sözcülüğünü yapan Hak-İş, 1 Mayıs günü polisle birlikte Valinin aradığı **marjinal gruptur!**

Taksim'in çevresinde süren çatışmalar sırasında Kadıköy'de "miting" yapan ve bu şekilde devletin "aferin"ini kazanan T"K"P'nin durumu ise çok daha vahimdir. T"K"P, bu haliyle Taksim'de olmayı "reddederek", hangi safalarda yer aldığını da beyan etmiştir. 1 Mayıs öncesinde "akil insanların olduğu kürsü" diyerek Kadıköy başvurusu yapan T"K"P'nin, akıllara ziyan açıklamaları ise sadece "suçlu" psikolojilerini açık eder niteliktedir. "Bu kalabalığı Taksim'in neresine sığdıracaktık?" diye soran T"K"P, geçtiğimiz yılı unutmamış olamazdı. O zaman

unuttuğu başka şeyler vardı; muhtemelen de ismindeki "komünist" in hiçbir zaman savunmadığı ve layık olmadığı anlamını.

İstanbul'da yasağa karşı Taksim'e çıkan neredeyse tüm yollarda polis barikatlarının bulunduğu hemen her yerde, ortaya konulan direniş ve ısrar tarihe değerli bir not olarak düşmüştür.

Devrimci güçlerin, 1 Mayıs'a sahip çıkarak emekçilerle birlikte sergilediği direniş, AKP'nin yaratmaya çalıştığı havayı değiştirmiş, moral kazanan, coşkuyu büyüten sınıfın mücadelesi olmuştur. Bu tablo içinde buldukları her sokakta barikalara yüklenen, saatlerce çatışan, polis terörüne direnişle karşılık veren Partizanların önemli bir payı olduğu bir gerçektir.

1 Mayıs 2013, sınıfa dönük esnek ve güvencesiz yaşam dayatmasına, 1 Mayıs yasaklarına karşı işçi sınıfı ve emekçilerin alanları doldurduğu, özellikle İstanbul'da sokak sokak mücadele ettiği bir gün olmuştur. 1 Mayıs, umudumuzu büyütüştür!

Egemen sınıfların düşman olduğu ve esas korktuğu da zaten bu umuttur. Bu nedenle Taksim ve civarındaki tüm yürüyüşler yasaklanmakta, Taksim'e çıkan tüm yollarda eylem yapmak isteyen kitleler terörize edilmekte, yığınak yapılmaktadır. 2 Mayıs'tan itibaren, kadın örgütlerinin, Hey Tekstil işçilerinin, Grup Yorum elemanlarının, DEDEF'in, BDSP'nin yapmayı planladığı eylemlere yasak koyarak terör estirmiştir.

Bizim umudumuz, onların korkusudur. Umudu ve o umudu temsil eden ideolojiyi büyütme de bizim görevimizdir.

Kampanyamızın finaline doğru...

Newroz'la birlikte startını verdiğimiz ve hazırlık süreci ve 1 Mayıs gününde bulunduğumuz tüm alanlarda etkili ve aktif bir çalışma yürüttüğümüz kampanyamızda, Kaypakaya'yı emekçi kitlelerle buluşturmada önemli adımlar atmış bulunuyoruz.

Afişlerimiz, bildirilerimiz, halk toplantılarımız; kısaca yürüttüğümüz kitle çalışması ve eylemlerle Kaypakaya'nın ardılları olarak katledilişinin 40. yıldönümünde adını ve andını yaşatmak için yürüttüğümüz faaliyet, 17-18-19 Mayıs günlerinde yapacağımız eylemlerle finale taşınacak. **Güçlü bir final, güçlü ve başarılı bir kampanyanın en somut göstergesidir.** Bu anlamıyla dışımızdaki devrimci, demokratik güçleri de katmak için özel bir çaba harcadığımız bu eylem ve etkinlikleri militan, Partizan adına yakışır bir tarzda sonuçlandırmak için 1 Mayıs'ın ruhundan aldığımız gücü çalışmalarımızı daha üst seviyeye taşımak için kaldıraç olarak kullanmalıyız.

Çocuk işçiler ülkesi TÜRKİYE

H. Merkezi: DİSK-AR'ın 2013 çocuk işçiliği raporu çocuk işçiliğinin ciddi oranda arttığını gösteriyor. Bilindiği gibi Ahmet Yıldız 14 Mart günü haftalık 100 TL'ye çalıştığı fabrikada başı pres makinesine sıkışarak yaşamını yitirmişti. Fabrikada yaşamını yitiren 13 yaşında Ahmet Yıldız'ın anısına atfen yayımlanan DİSK-AR'ın raporu önemli bir gerçeğe işaret etmektedir.

Raporda DİSK-AR 1994, 1999, 2007, 2012 yıllarda yapılan çeşitli araştırma ve istatistik verileri kullanarak çocuk işçiliğinin ülkemizde arttığına dikkat çekti. Dünya genelinde azalma gösteren çocuk işçiliğinin Türkiye'de özellikle kriz döneminde arttığına dikkat çeken rapor dünya üzerinde 306 milyon çocuk işçi olduğunu ortaya koydu. Yani her beş çocuktan biri işçi. Raporda diğer önemli bir nokta ise çocuk işçiliğini daha çok ücretsiz ev işçiliği ve tarımda olduğunu açığa çıkardı. 2012 yılında Türkiye'de 893 bin çocuk işçi varken hem okuyan hem çalışan çocuk işçi % 64 oranında arttı. 1999 yılından bu yana % 56'a çıkarken çocuk işçiliğinde yaşanan artışın yaş aralığı 6-14 olarak belirlendi.

Mersin'de 85 işçi kadroya alındı

Mersin: Mersin'de Sulama Birliği'nde, bugüne kadar taşeron olarak çalıştırılan 85 işçi kadroya alındı. Aynı zamanda Tes-İş Sendikası, burada örgütlenmeye başladı. İlk adım olarak 85 işçi sendikalı oldu. Merkeze bağlı köylerin sulama işlerini yürüten Birlik, bu sayede taşeron işçi uygulamasına son verdi. İşçiler bu sayede, yılda 9 ay maaş alırken, artık 12 ay maaş alma hakkı kazandılar. Ayrıca yılda 2 kez ikramiye alacaklar.

Türkiye'de iş cinayetlerinde vahim tablo!

H. Merkezi: 28 Nisan dünyada pek çok ülkede "İş Kazalarında Hayatını Kaybedenler İçin Anma ve Yas Günü" olarak kabul edilerek iş cinayetine karşı mücadele edilmekte. 28 Nisan gününün iş cinayetinde yaşamını yitiren işçilerin anma ve yas günü ilan edilmesi ilk olarak Kanada'da kabul edildi.

Kanada Kamu Çalışanları Sendikası (CUPE) kendi üyeleri için yas günü ilan etmiş ancak daha sonra bu gün uluslararası yas günü ilan etmişti. Sendikaların bugününü seçmesinin nedeni Kanada mahkemelerinin iş cina-

İstanbul: Bursa'daki Bosch Fabrikalarında çalışırken işten çıkarılan ve Bosch'un İstanbul Maslak'taki genel merkezi önünde çadır kurarak direnişe başlayan işçilerle, direnişlerinin 30. gününde bir röportaj gerçekleştirdik.

- Birleşik Metal-İş Sendikasına geçiş ve işten çıkarılma sürecinizi anlatır mısınız?

- Bursa Bosch Fabrikası'nda 13 yıl çalışan Akan Yılmaz: Ben işe girerken fabrikada Türk Metal Sendikası vardı. Biz de ona üye olduk. 2010 yılında Toplu Sözleşme taslağına ses çıkardık. Türk Metal Sendikasına bir yürüyüş yaptık. Akabinde işçilerde bir hareketlilik yaşandı. Birleşik Metal-İş Sendikasına geçince de bir süreç başladı. Mart 2012'de 4000 kişilik fabrikada 3800 işçi Birleşik Metal-İş'e geçti. İşveren ile Türk Metal işbirliği yaparak işçileri Birleşik Metal-İş'ten istifaya ve tekrar Türk Metal'e üye yapmaya çalıştılar. Bunu ciddi baskı uygulayarak yaptılar ama işçilerin büyük bir kısmı bu baskıya rağmen sendikadan istifa etmedi. Son nokta olarak işten çıkarmalar başladı.

- İşten çıkarınca ne gerekçe gösterdiler?

- Dizimden 2. kez ameliyat olmam gerekiyordu. İşverene raporumun bir süre uzayacağını söyledim. Sorun olur mu diye sorduğumda işveren bana, "Sağlığın bizden ve her şeyden önemli, git ameliyatını ol" dedi. Ben de hata yaparak bu laflara inandım. Şeytandan destur almak yaptığım. Raporumun uzun olmasından kaynaklı işten çıkarıldım.

- Türk Metal'den istifa edip, Birleşik Metal-İş'e geçmeniz Türk Metal'in örgütlü olduğu diğer fabrikalar-

"BOSCH'ta insani değerler..!"

devam ediyor. Aynı şekilde baskı da devam ediyor.

- Sizdeki süreç de Bosch Fabrikasına paralel miydi?

-Evet, bizdeki süreç zaten Bosch'dan etkilenerek başladı ve süreç de aynı ilerledi desek yeridir.

- Şu an fabrikada nasıl bir durum var?

- Bosch'da 12 yıl çalışan Metin Gürgün: Bosch yönetimi bütün baskılarına rağmen başarılı olamadı. Dün Bursa'da 1 Mayıs'ta Bosch işçileri sarı sendikaya karşı olduklarını alanlarda bir kez daha duyurdular.

- Direniş çadırı nasıl bir etki yarattı?

- Biz Maslak'ta bulunan 3 milyon

da nasıl bir etki yarattı?

- Oralarda çalışan arkadaşlar dört gözle bizim süreci izlemeye başladılar. Halen de sürecin sonuçlanmasını bekliyorlar. Bu anlamıyla olumlu bir etki yarattı diyebiliriz. Mesela bizden sonra Cengiz Makine Fabrikası da bu süreci aktif yürüttü. Orada da Birleşik Metal-İş'e geçilince bizdekine benzer bir baskı süreci, tehditler başladı. İşten atmalar yaşandı. 360 kişilik fabrikada 350 işçi fabrika önünde iş bırakarak, eylem yaptı. Sonucunda tabii ki atılan işçiler işe geri alındı.

- Sizdeki direnişe başlama sürecini anlatır mısınız?

- Bosch'a ait Rexroth Fabrikası'nda 9 yıl çalışan Serkan Erbay: 22 Mart 2012 tarihinde 720 işçili fabrikada 684 işçi Türk Metal Sendikası'ndan Birleşik Metal-İş Sendikasına geçti. Bu sürece 24 gün kimse müdahale etmediğinde işçiler, işin bittiğini sandı. 25. gün yönetim somut şekilde baskı yapmaya başladı. Bize, "Siz Türk Metal'i istemiyorsunuz, biz de Birleşik Metal'i istemiyoruz" diyerek sendikası olmayı teklif ettiler. Bütün yönetim zorla istifaya götürmeye çalıştı işçileri yine başarılı olamadılar. Ama belli bir süre sonra 684 kişinin sayısı 34'e düştü. Daha sonra biz Birleşik Metal-İş ile tekrar organize çalışarak üye sayısını 300'lere çıkardık. Süreç bizim buradaki direnişimiz dışında da içeride halen

insana burada bir direniş çadırı olduğunu öğrettik. O maddi sermaye gücü olan patronumuz, ceo'muz Steven Young şirketin ön kapısından değil, arka kapıdan korumalar eşliğinde çıkmaktadır. Haklı olan o olsaydı karşımıza çıkar kendini savunurdu. Haklı olan biz ve hakkımızın peşinden sonuna kadar gideceğiz.

- Süreç size neler öğretti?

- Ben sendikacı, dayanışma gören, hakkını aramayı bilen bir insan değildim. Şunu öğrendim esas sendikacılık direnişte, meydanda, dayanışmada öğrenilir. Birçok aynı sorunları yaşayıp aynı yolda yürüyen dostum oldu. Dost medya sayesinde birçok işçi arkadaşımıza derdimizi anlatabildik. Meydanlara çıktık, dostlarımız ve yoldaşlarımız sayesinde dünyaya duyurduk kendimizi.

Yas günü Türkiye'de böylesi bir tabloda resmi olarak kabul edilmiyor. 28 Nisan günü Taksim'de yürüyüş düzenleyen aileler ise "Ölenleri an, kalanlar için mücadele et!" şiarıyla yas gününün kabul edilmesini istedi.

Geçtiğimiz günlerde Ahmet Yıldız isimli 13 yaşındaki çocuk fabrikada makineye sıkışarak yaşamını yitirmiş, yas gününün ertesinde Ardahan'da Ali Demir adlı kişi baraj çalışmaları sırasında yaşamını yitirmiştir. Her gün ortalama 4 kişinin yaşamını "iş kazaları" adı altında yitirdiği Türkiye'de iş cinayetleri adeta işçilerin kaderi haline getirilmiş durumda.

Emekçinin
Gündemi

İşçiye açılan savaş

2013 1 Mayıs'ı ülkemizde birçok alanda kitlesel ve coşkulu şekilde gerçekleştirirken ülke gündemine damgasını vuran ise Taksim'de kutlanılmak istenen 1 Mayıs olmuştur. Faşizmin yasaklamasına karşın Taksim'de ısrar edilmesi nedeniyle tüm kent adeta abluka altına alınmış, sıkıyönetim koşulları ortaya çıkarılmıştır. Taksim'le hiç alakası olmayan uzak ilçeleri de etkileyen, toplu taşıma araçlarına izin verilmeyen, ana hatlardan şehir merkezine geçiş yollarının tutulduğu, 15-16 Haziran 1970'den sonra ilk kez işçilere Unkapanı Köprüsü'nün açılarak geçişin engellenmesi ve Taksim'e çıkan tüm yolların bariyerlerle çevrilmesi ile eyleme katılmak isteyenlerin engellenmesi dışında tüm halk birebir devlet rötüründen nasibini almıştır.

Eyleme gelenlerin engellenmesi için sabah 7'den akşam 18.30'a kadar tüm eylemcilere yoğun bir gaz bombası ile saldırılmış ve tüm şehir gaz bulutunun altında kalmıştır. Tüm toplum gazdan etkilenerek tehdit edilmiş, tüm topluma gözdağı verilmiştir. Ancak medyanın topyekun günlerce sürdürdüğü aleyhteki "yer ısrarı", inşaat ve çatışma haberlerine karşın uygulanan zulmün düzeyi toplumda sisteme karşı ciddi bir tepkiyi açığa çıkarmıştır.

Elbette sürecin örülmesine dair ciddi eleştiriler belirtilebilir. Başta DİSK olmak üzere örgütleyici kurumların süreci örgütlerken ciddi taktik hatalar yaptıkları, iyi bir hazırlık süreci öremedikleri ve medyanın yarattığı tüm dezavantaja karşın kamuoyuna süreci anlatmada önemli zayıflıklara sahip olduğu söylenebilir. Ancak şu aşamada bunlara yoğunlaşmanın ve Taksim'deki ısrarı ortaya koyuş tarzına veya savunulan politikalara odaklanmanın anlamı yoktur.

Çünkü öncelikle açığa çıkan faşizmin gerçek yüzü ve uyguladığı şiddetin, halka reva gördüğü zulmün boyutları hedefe alınmalıdır. İleri demokrasi, barış, kardeşlik gibi kavramların en yoğun kirlendiği, tüm toplumun emperyalizm odaklı barış planlarına sevk edilmeye çalışıldığı bir dönemde barışa sistem adına öncülük ettiğini iddia eden hükümetin halk ve işçi düşmanlığının boyutları teşhir olmuştur.

İkincisi Erdoğan'ın sözleri de net şekilde göstermektedir ki yasak meselesi inşaatla ilgili değildir. Eylemden önce amacın AKP karşıtlığı olduğunu belirten ve izin vermeyeceğini söyleyen Erdoğan, bu ülkede hükümete eleştiriye dahi suç kategorisine katmıştır. Bu yaklaşım önümüzdeki dönemde sistemin izleyeceği politikaların daha da saldırganlaşacağını bizlere göstermektedir. Eylemden sonra da yine Erdoğan'ın "yasalara, yasaklara uyacaksınız" sözleri bunu pekiştirmektedir.

Üçüncüsü inşaat bahanesinin geçerli olmadığını, aslolanın mücadele sonucu elde edilen Taksim Meydanı'nda 1 Mayıs kutlamasının son üç senedir yüz binlerce işçi ve emekçinin katılımıyla, ülkedeki tüm muhalefetin birleştiği ve sınıfın talep ve mücadelesini geliştiren bir odak haline gelmesinin sistemde yarattığı ürkme olduğu anlaşılmaktadır. Daha 1 Mayıs başlamadan önce önümüzdeki sene 1 Mayıs'ın Taksim'de kutlanmayacağı ve ardından da yeni belirlenecek miting alanları dışında hiçbir yerde izin verilmeyeceği açıkça dile getirilmiştir.

Asıl olarak ise tam da 1 Mayıs günü Çalışma Bakanı'nın açıklama yaparak yeni saldırı yasalarını gündeme getirmesidir. Taşeronları yaygınlaştırma ve kıdem tazminatını kaldırma konusunda hükümetin kararlılığını 1 Mayıs'ta açıklaması açıkça tehdit ve meydan okumadır.

Yasak, baskı, 1 Mayıs'a kitle katılımını engelleme çabası ve yeni saldırı yasalarının ortaya konması ile sistem açısından sembolik bir önem atfedilen 2013 1 Mayıs'ı aynı zamanda işçi sınıfının ve bu ülkenin devrimci ve demokratik güçlerinin tüm gün zulme karşı direnişinin ve mücadelesinin göstergesi oldu. Tüm engellemelere karşın binlerce kişinin toplanıp kararlı şekilde direnmesi faşizmi daha da kurdurmuş ve 1 Mayıs'ta işçi sınıfı da gerekli mesajı vermiştir. Bu saldırılara boyun eğilmeyecek, mücadele yükseltilecektir.

ÇAYKUR grevinin gösterdiği...

Basında yankı bulan ve bir paratoner misali dikkatleri üzerinde toplayan ÇAYKUR grevi yarattığı beklentiyi karşılayamadı. Özellikle Karadeniz'in ekonomik üretim kaynaklarından biri olan çayda böylesi bir gelişme ÇAYKUR işçisi kadar çay üreticilerini de ilgilendiriyor. Ancak grevin olumsuz sonuçlanması yarattığı beklenti kadar bir hezimete dönüştü. Sadece bir grev sona ermedi. Aynı zamanda ÇAYKUR işçisinin de umudu kırıldı.

Pek bu direniş neden sona erdi? Sona ermesindeki nedenler nelerdi? Bu direnişin incelenmesi ülkemiz işçi sınıfının yapısını, sanayi ve tarım ilişkisini ve bu yönlü örgütlenme taktiklerini ortaya koyması ile bir deneyim hazinesi görevi görüyor. Bahsini ettiğimiz sorulara kısaca yanıt arayalım.

22 Nisan günü Tek Gıda-İş tarafından başlatılan grev yeterli katılımın olmaması yüzünden aynı gün fiilen sona erdi. 50 yıllık tarihinde bu grev çay işçilerinin ilk grev deneşmesiydi. ÇAYKUR'da 10 bin işçi çalışıyor. Ancak bu işçilerin büyük bir bölümü aynı zamanda orta üreticidir. Elbette grevin sona ermesinde sendikal yapılanmanın etkisi oldukça büyüktür. Ancak döne döne bunu tartışmaktan öte, grev ve grevin varlığı sonucun ortaya çıkardığı koordinatların iyi okunması gerekiyor. Her şeyden önce ÇAYKUR'da çalışan işçilerin aynı zamanda üretici olması ve mülkiyet kaygılarının diri olması nedeniyle grev militan bir ruha sahip olamamıştır. İşçiler grevin aynı zamanda kendilerini vuracağı kaygısı ile grevi desteklememişlerdir. Öte yandan ÇAYKUR 7.200 mevsimlik işçiyi aylar öncesinden işe alarak üretimi yoğunlaştırmış ve örgütlü işçileri devre dışı bırakmıştır.

ÇAYKUR, tarihi boyunca ilk defa 7200 mevsimlik işçi aldı. Bu işçilerin hemen tamamı Türkiye Kürdistanı'ndan gelmiştir. ÇAYKUR grevinin kırılmasından sonra özellikle basında kışkırtıcı bir şekilde mevsimlik işçiler hedef gösterilmiştir ve grev kırıcı olarak adlandırılmıştır. Özellikle Karadeniz'de mevsimlik işçilere yönelik şovenist saldırılar giderek tırmanırken Tek Gıda-İş yönetimi kendi pratik hezeyanını mevsimlik işçileri hedef göstererek gidermenin derdine düşmüştür.

ÇAYKUR nezdinde tartışılması gereken konulardan biri de tarıma dayalı sanayilerde işçi sınıfının örgütlenme perspektifidir. ÇAYKUR

içinde çalışan işçilerin büyük bir bölümünün çay üreticisi olduğunu belirtmiştik. Dolayısıyla ÇAYKUR'daki herhangi bir grevin çay üreticilerini nasıl etkileyeceği önemlidir. ÇAYKUR grevi bizlere aynı zamanda işçi ve köylü kitleleri arasındaki bağların nasıl zayıf olduğunu gösteriyor. Bunu TEKEL işçilerinin "Biz tütün üreticilerinin sesine kulak vermedik. Onları anlayamadık. Onları anlasaydık bu halde olmazdık" sözlerinden hatırlarız. Bu açıdan bizim gibi ülkelerde işçi örgütlenmelerinin taktiksel pozisyonları oldukça önemlidir. Meseleye köylülüğün inkârı, tarımdaki üretim ilişkilerinin görmezden gelinmesi üzerinden yaklaşılmasıyla uçurumdaki derin ve soğuk havalar daha bir hissedilir oluyor. Tarıma dayalı sanayi daha az sermayeli sanayilerdir. Hammaddede dışa bağımlılık yok denecek derecede azdır. Bu bağlamda onu oluşturan üretici güçler etle tırnak gibi bir bütünlük arz ediyor. Tarıma dayalı sanayilerde işçi sınıfının örgütlenmesinde kalıcı kazanımlar köylülerin örgütlenmesinden bağımsız olamaz.

ÇAYKUR'daki grevin kırılması sendikaların sarı olmasının yanı sıra köydeki sınıf mücadelesinin inkarının sonucudur. Greve dair yapılan birçok yorum bu temelde kendine siva vurmuştur. İsrarla ülkemizde köylülüğün sanayideki fonksiyonunu görmezden gelinmektedir. ÇAYKUR grevine dair söylenecek bir söz varsa o da devletin çay üreticisi cephesindeki çelişkileri iyi kullandığıdır.

Petrol-İş'ten grev kararı

H. Merkezi: Petrol-İş Kocaeli Şubesi Gübretaş Fabrikasında grev kararı astı. Kocaeli'de yetkili olan Petrol-İş toplu iş sözleşmeleri görüşmelerinde anlaşma sağlanamayınca fabrikada greve gitti. Sendikaların görüşmelerde maaşlara ve sosyal haklarda yüzde 25 zam talebine fabrikanın çok daha düşük oranlar teklif etmesiyle görüşmelerden sonuç alınamadı.

220 işçinin çalıştığı fabrikada arabulucu süreçte de sonuç alınamayınca fabrika grev kararı aldı. Petrol-İş Sendikası Kocaeli'de 1320 işçiyi, Türkiye genelinde ise 4 bin işçiyi ilgilendiren toplu iş sözleşmesi görüşmelerinde ise TÜPRAŞ ile anlaşma sağladı. TÜPRAŞ'ın teklif ettiği 5,5'lik zamma karşılık görüşmelerde zam oranını yüzde 8,2'ye yükselten Petrol-İş Sendikası Genel Merkezde yaptığı görüşmelerde anlaşma sağladı.

Full Pet'te direniş

H. Merkezi: İstanbul Bahçeşehir'de bulunan Full Pet benzin istasyonunda çalışan 20 işçi, benzin istasyonunun kapatılması ile işten çıkarılmaları üzerine istasyon önünde direniş başlattı.

18 Nisan günü sözleşmeleri feshedilen işçilere imzalatılmak istenen belgede fesih gerekçesi olarak, "organizasyon değişikliği, iş değişikliği, işlerin azalması" gösterildi. İşçiler istenilen belgenin altına imza atmayaarak, 5 aydır maaş alamadıklarını söylediler ve maaşlarının ve tazminatlarının ödenmesini talep ettiler. Patronun bunu kabul etmemesi üzerine direnişe geçen işçiler, haklarını alana kadar direnmekte kararlı olduklarını vurguladı.

Türkiye genelinde 53 istasyonu bulunan Full Petrol, bir süredir yaşadığı mali sıkıntılardan dolayı istasyonlarına kilit vurdu.

“Tuzla ciddi bir hareketlilik içinde”

Kartal: Tuzla bilindiği gibi bir işçi havzası. Buradaki işçilerin genel durumu, Deri-İş sendikasının imzaladığı son TİS görüşmeleri üzerine ve ISMACO'daki direniş üzerine Tuzla Deri-İş Şube Sekreteri **Haydar Canpolat** ile sohbet ettik.

- Tuzla'daki son gelişmeler ve gelinen süreçle ilgili neler söylenebilir?

yıl yaptık. Bu görüşmeler yapılırken bizler üyelerimizle, tabanla birlikte süreci yürütmeyi esas aldık.

Ülkedeki enflasyonun yüzde yedi olarak açıklandığı dönemde zor bir görüşme süreci geçirdiğimizi söyleyebiliriz. Tabi gerçek enflasyonun çok daha yüksek olduğu açıktır, çünkü gerçek enflasyonun, işçinin doğalgazı, elektriğini, faturalarını, eğitim ücretlerine ödemesine göre belirlenmesi gerekir. Bizler Deri-İş olarak bu şartlarda haklarımız anlamında önemli kazanımlar elde ettik.

- Bu sözleşme Tuzla işçi havzası için ne anlama gelmektedir?

- Bu sözleşmede enflasyonun % 7 olarak açıklanması ve bizlerin %15'lere varan bir TİS yapmış olmamız, yani baraj sorununun olduğu bir süreçte işverenlere boyun bükmeden, kazanılmış haklardan ödün vermeden böylesi bir sözleşme yapmak örgütlü ve örgütsüz tüm işçilere moral vermiştir.

Tuzla havzası farklı iş kollarında yaklaşık 120 bin çalışanın olduğu bir bölgedir ve işçilerin diğer sendikalar da örgütlenmeleri açısından da teşvik edici olmuştur. Deri-İş Sendikası 120 bin işçinin çalıştığı bir işçi havzasında örgütlü olan nadir sendikalardan biridir. Örneğin, kimyada, metalde yüzlerce işçi örgütlenmeyi bekliyor. Yani örgütlü olmayan firmalar da ister istemez çalışan işçilere sendikaya üye olmasınlar diye sendikaların olduğu fabrikalarla benzeri (daha az olmakla birlikte) ücreti ödemek zorunda kalıyor. Bu sendika olmadan işçilerin koşulları düzeltiyor görüntüsü veriyor, ancak bir hareketlilik olduğu bir gerçektir. Aynı zamanda ISMACO'da süren direnişimiz 5 ayın içinde devam etmekte.

2013 iş ilişkileri kanunuyla birlikte tekstil fabrikalarında çalışmalarımız başladı. Buradaki İtalyan gömlek fabrikası olan Ermenodagildo fabrikasında 100'e yakın işçiyi üye yapma hedefimiz vardı. Çalışmamızın hemen başında 4 işçi sendikal faaliyetlerinden dolayı işten çıkarılmıştı.

- Bu direnişin Tuzla'daki işçiler içinde bir hareketlenme yarattığı söylenebilir mi?

- Deri-İş sendikasının deri dışında tekstilde çalışmalar yapma istediği

bizi, farklı firmalarla görüşmelere yöneltti. Fakat en büyük sıkıntımız muhalif sendikaların baraj altında bırakılması oldu. Bu bizleri tekstil alanında örgütlenme yaparken zorlayacak ancak işçilerin böylesi bir süreçte sendikamızı seçmesi ve üye olması önemlidir.

- ISMACO'da son durum nedir?

- 29 Nisan'da da patron içerde çalışma yürüten 5 arkadaşımızı daha işten çıkardı. Bu arkadaşlarımız direniş çadırına katılarak mücadelelerini sürdürecektir. Sizin de daha önce gazetenizde duyurduğunuz üzere fabrikada baskılar yoğun bir şekilde devam ediyor. İçerde patronlar ve usta-başlılar, sendikayı yasadışı göstererek işçileri sendikadan uzaklaştırma çabasındalar. Buraya yani Serbest Bölgeye gümrük bölgesi olduğu için girişler sıkıntılı ancak bizler içeriye girerek sendikaların işçilerin ikinci evi olduğunu anlatmaya çalışıyoruz. Çıkarılan işçiler fabrika içinde elimiz ayağımızdı, üye yapma anlamında bir durağanlık yaşanabilir ancak çadırımız güçlenmiş oldu, bu Serbest Bölge'deki diğer işverenleri ciddi derecede rahatsız ediyor. Bizler belki direniş kazanımla sonuçlandıramayız ama Serbest Bölge'de bir hareketlik başladı. Bir umut olduk çünkü sendikaların buraya girebileceği, faaliyet yapabileceği görülmüş oldu.

- İlerleyen süreçte neler yapmayı düşünüyorsunuz?

- Zeytinburnu'ndaki fabrikada da Deri-İş'in çalışmaları var. Direnişte olan arkadaşımıza şimdi 3 arkadaşımız daha katıldı. Orada da mücadeleimiz devam ediyor. Bütün alanlarda sendikamız sınıf mücadelesini sınıf sendikasıyla birleştirerek mücadeleye devam edecek.

Aydın 8'inde İstanbul şubeler platformu olarak direnişleri ziyaret ederek işçi alanındaki mücadeleleri birleştirmek olacak. ISMACO, THY, DHL vb. ziyaret edeceğiz.

Bilindiği gibi 1 Mayıs'ta son 40 yılın yaşanmamış azgın saldırısını, faşizmini yaşadık. Bizler 800'den fazla işçi ile katıldık, yüzlerce gaz bombasının hedefi olduk. Bizim de şubemizde çalışan bir arkadaşımız yaralandı, pek çok işçi yaralandı. Onlar durmadan saldırıyorlar buna karşı direnmekten başka şans olmayan işçiler de direnecektir.

Sosyal-İş TEB'te grev kararı astı

H. Merkezi: Sosyal-İş Sendikası Türk Eczacıları Birliği ile yürüttüğü 5. Dönem Toplu İş Sözleşmesinin tıkanması sonucu 22 Nisan'da aldığı grev kararını 24 Nisan günü TEB işyerine astı.

Sosyal-İş yaptığı açıklamada TEB çalışanlarının bugüne kadar pek çok sosyal ve ekonomik hak elde ettiğini belirtti. Açıklamada 5. dönem toplu iş görüşmelerinde öncelikle kazanımların korunmasının öngörülmesini, bazı taleplerde ise iyileştirmeler talep ettiklerini ve kazanımlardan geri adım atmadıklarını dile getirdi.

- 2013-2016 sürecini kapsayan 3 yıllık bir sözleşme süreci Mart ayında başladı. Bir aylık süreden sonra toplu sözleşme görüşmeleri yapıldı. İşverenlere karşı başlattığımız mücadelede üretimden aldığımız gücümüzü kullandık.

Sabahları işe geç gidip akşamları mesaiye kalmayarak mücadeleye başladık. Buna göre sonuç olarak taban yevmiesi 34,5 TL'nin altındaki kalan ücretler 34,50 TL'ye yükseltilerek, tüm yevmiyelere seyriyen 6,00 TL zam yapılması kararlaştırıldı. Böylece ücretlerde birinci yıl ortalama zammı %14 olarak gerçekleşti.

Tabii burada esasta amacımız Deri-İş Sendikası'nın kalıcılığını sağlamaktır. Bizler bunu yapmaya çalıştık. Bildiğiniz gibi 2013 yılının başında çıkarılan iş ilişkileri kanununda sendikamız yetkisi kaybetti. Toplu Sözleşmede yetkili olan yerlerde sürerken yetkisi olmayan yerlerde kaybettik, buralarda mahkemeler sürüyor. Bundan kaynaklı sözleşmeyi 3

İşçiler “işten çıkarma” panelini iptal ettirdi

H. Merkezi: DİSK, Çalışma Bakanlığı ve patronların ortak düzenleyecekleri, “İşten Çıkarma Stratejileri” adlı panelin düzenleneceği Maslak Sheraton Otel önünde paneli protesto etti.

Eylem sonucunda panel iptal edildi. Maslak Sheraton Otel önünde toplanan DİSK üyeleri, “Kapalı kapılar ardında, mecliste, sokakta işçi düşmanlığına izin vermeyeceğiz” yazılı pankart açarak sloganlar eşliğinde otelin giriş kapısına yürüdüler.

Eyleme direnişteki **Yurtiçi Kargo**, **Bosch** işçileri ve **Çağrı Merkezi Çalışanları Derneği** üyeleri de destek verdi. Giriş kapısına gelindiğinde açıklama yapan DİSK Genel Sekreteri **Arzu Çerkezoğlu** paneli, Çalışma Bakanı ve patronların beraber düzenlediğini belirterek, panelin işçi sınıfına yönelik saldırıların planı olduğunu vurguladı.

Paneli karşı gelişen muhalefet nedeniyle isminin “İş ilişkilerinin Sonlanması-Fesih” olarak değiştiğini belirten Çerkezoğlu, “Her ne kadar panelin ismi değişse de planlanan düşünce değişmedi” şeklinde konuştu.

İSMACO'da 5 işçi daha direnişte

Kartal: 5 aydır direnen ISMACO işçileri direnişlerini sürdürürken fabrikada çalışan Deri-İş Sendikası üyesi 5 işçi daha çeşitli gerekçelerle işten çıkarıldı. Çıkarılan işçiler Serbest Bölge'deki fabrika önünde direniş çadırında sendikal hakları için direnişe geçti. Direnişçi işçilerde **Fikriye Akgül** işten çıkarılan arkadaşlarının direnişe katıldığını söyleyerek direnişe dair bilgi verdi.

Akgül, çıkarılan arkadaşlarından 2'sinin fabrikada işçilerin kendi iradeleriyle seçtikleri temsilci işçiler olduğunu, işyeri komitesinden olan işçi arkadaşlarının başından beri baskıların hedefi haline getirildiklerini belirtti. Patronunun 2 arkadaşı geçtiğimiz günlerde yapılan saldırıda “iş saatleri” içinde görüntü aldıklarını gerekçe göstererek işten çıkarıldığını belirten Akgül, diğer 3 arka-

daşın ise “çalışma saatleri içinde” sendika bildirisini dağıttıkları iddiasıyla işten çıkarıldıklarını söyledi. Fabrika yönetiminin içeride adeta kendi yandaş işçileriyle birlikte bir çete oluşturdukları dile getiren Akgül, “Fabrikada patron ve yandaş işçiler işi gücü bırakmış, bizim arkadaşlarla uğraşıyor, geçenlerde bir arkadaşımıza topluca saldırı yapanlar bu gün bu saldırıyı çeşitli oyunlarla ve arkadaşlarımızı işten çıkararak örtbas etmeye çalışıyor” şeklindeki sözleriyle yaşantılara tepki gösterdi.

MED-DER kuruldu

Amed: Demokratik Toplum Kongresi (DTK) Sosyal Politikalar Komisyonu'nun 6-7 Nisan tarihleri arasında Riha'nın Viranşehir ilçesinde düzenlediği Mevsimlik Tarım İşçileri Kurultayı'nda alınan dernekleşme kararı hayata geçirildi. **Amed Mezopotamya**

Mevsimlik Tarım İşçileri Derneği'nin (Karkerên Çandiniyê ya Demsali Ya Mezopotamya ya Amedê) açılışı ilan edildi. Kuruluş ilanı Genel-İş Sendikası Amed Şube binasında yapılan bir basın toplantısı ile gerçekleştirildi.

Basın toplantısına dernek eş başkanları **Ömer Baran, Saniha Süner** ve dernek yöneticileri **Nezhişah Kaya** ile

Ensari Atlı katıldı. İlk olarak söz alan Ömer Baran, 1 Mayıs'ı Taksim Meydanı'nda kutlamak isteyen emekçilere polisin saldırısını kınadı. Ensari Atlı, DTK tarafından 6-7 Nisan tarihlerinde gerçekleştirilen kurultayla birlikte sorunlarını tartışma imkanı bulduklarını, bu kapsamda dernek çatısı altında örgütlenme kararı aldıklarını aktardı.

Tüm tarım emekçilerini insanca, onurlu bir yaşam için kurulan dernek çatısı altında örgütlenmeye ve mücadele etmeye davet eden Atlı, mevsimlik tarım işçilerine, Meclis'te grubu bulanan siyasi partilere ve emek örgütlerine çağrıda bulunarak, mevsimlik tarım işçilerinin taleplerini sıraladı.

"Biz üretmezsek siz ne yiyeceğinizi zannediyorsunuz?"

Mersin: Ülkemizde köylülerin yaşadığı sorunlar her geçen süre farklıları eklenerek derinleşiyor. Çukurova topraklarında yoğun olarak yaşanan sorunlar sadece üründe kalmıyor. Toprağın tapulandırılması ve bu konuda köylülerin yaşadığı mağduriyet ciddi noktalara varıyor. Biz de Anamur ilçesinde yer alan Üçtepe Köyü Muhtarı **Ahmet Koç** ile bu konu üzerine söyleşi yaptık.

- Merhaba. Yaşadığınız toprak mülkiyeti sorununu anlatabilir misiniz?

- Köyümüz insanı, taşı toprak ederek geçimini sağlamaktadır. Köyümüzde 2005 ve 2007 yılları arasında hızlandırılmış tapu kadastro çalışması yapılmıştır. 2 bin 708 adet parsel ölçülmüş, bunların bin 541

adetinde tapu çalışmaları devam ederken dava açılmıştır. Çalışmalar bitmeden askı ilanına çıktığı zaman da 312 adet parsel daha dava açılmıştır. Toplam parsel sayısı 2 bin 708 adet olup, bin 853 adet parsel dava açılmıştır. Davalı olmayan 855 adet parsel kalmıştır.

- Daha sonra neler yaşadınız?

- Tapulara kavuştuktan sonra devletin güzel imkânlarından faydalanmak isteyince her şey tersine döndü. İmkanlardan faydalanmak için Tarımsal Kooperatifler ve ilgili bankalara bu tapularımızı ipotek yapan insanlarımız büyük miktarda kredi kullanmıştır. Bir söz vardır, "kursakta kalmak" diye. Bir sene bile olmadan maalesef insanımı-

zın hevesi kursağında kalmıştır. Tapu iptal davaları açılmış diğer tapulara da şerh konulmuştur. Dolayısıyla biz de hiçbir işlem yapamaz duruma geldik. Ne yaptık, nereye başvurduysak bu işe bir çözüm bulamadık. Tapularımız iptal olmuş, Yargıtay bunu onaylamış. Tecrübe sahibi olduk, meclisten bunun için kanun çıkması gerekiyor, de-

dan kendilerine yadigâr kalan, yıllardır vergisini yatırdığı toprakların tapusunu verirken aklınız neredeydi? İnsanların burada ciddi bir hak kaybı var. Bu toprakları ekiyor, biçiyor vergilerini ödüyorlar. Özel İdare'den ruhsat alıp üzerine ev yapıyorlar. Şimdi diyorsun ki o toprakları ekip biçmeyeceksin. Oraya ev yapmayacaksın. Komik rakamlarla da üzerindeki insanları geçiştirmenin yolunu arıyorsun.

- Sizin köyünüzdeki sulama göleti de durduruldu. Biraz bilgi verebilir misiniz?

Köylünün başlattığı sulama suyu göleti de Temel fıkralarını aratmayan nedenlerle durdu.

Üç tepe göleti vatan- daşların kendi aralarında biriktirdiği para ile başlatıldığı bir gölettir. Bu gölet

için ayrılan halen 1 milyon TL, Özel İdare'de bloke halde durmaktadır. Bazı insanlar o paraya göz dikmiş. Bu kaynağı kaydırmak isteyenler var.

- Ek olarak dile getirmek istediğiniz bir şey var mı?

- Bizim sorunumuz büyük. Elimizi kolumuzu bağlamış durumda. Hukuki mücadelemiz sürüyor. Süreç nasıl ilerleyecek, kazanacak mıyız bilmiyoruz. Elimizden geleni yapıyoruz. Maalesef köylülerin derdi hiç bitmiyor. Buradan sizin aracılığınızla tekrar meclise seslenmek istiyorum. Köylüleri mağdur etmeyin. Tapu sorunu bitse, ürün yetiştiriyor. Ürün yetiştirse elde kalıyor. Kâr değil zarar ediyor bu millet. Biz üretmesek siz ne yiyeceksiniz?

ğilse yapacağımız hiçbir şey tapumuzu geri getirmiyor.

- Kendi malınız elinizden alınıyor yani.

- Köylü ciddi anlamda hak kaybına uğradı. Türkiye Cumhuriyeti'nin kurulduğu tarihten bu yana hatta Osmanlı tapuları ellerinde bulunan vatandaş bu tapuların vergilerini Maliye'ye yatırıyor. 2005-2007 yılları arasında yapılan çalışmalarda 2 bin 708 adet parsel üzerinden hakları teslim edilmiş gözüküyor. Fakat parseller üzerinde çalışma yapılırken, bin 541 tanesine orman itiraz ediyor, 312 tanesine de maliye ve orman ortak itiraz ediyor.

Bu toprakları veriyorsunuz, sonra geri alıyorsunuz. İnsanların ataların-

şılınırsa birden fazlasına devredilebilecek. Mirasçılarının payları oranında temsili için bu araziler, kuracakları şirkete devredilebilecek.

Tasarıda, mirasçılar arasında anlaşma sağlanamazsa, konunun sulh hakimine götürüleceği ve hakim de, kişisel yetenek ve durumları göz önünde tutarak arazi mülkiyetinin kime devredileceğine karar vereceği söyleniyor. İşletmeye birden çok mirasçı olursa, en yüksek bedeli veren mirasçıya bu araziler devredilecek. Eğer talipli çıkmazsa, bu yerlerin açık artırma usulü satışı da gündeme gelebilecek.

Tasarıda mirasa ilişkin belirlenen kriterlerin esas amacı ise "asgari büyüklükte olmayan tarımsal arazi parsellerinin 'gerektiğinde' Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı'nın toplulaştırma ve kamulaştırma yapabileceği" yetkisinin verilmesiyle anlaşılıyor. "Tarımda miras devrimi" olarak anlatılan bu uygulamalarla hedeflenenin yeni rant alanının yaratılmasıdır.

"Tarımda miras devrimi" ya da yeni rant alanları!

24 Nisan'da Bakanlar Kurulu'nun imzasına açılan ve tarım arazilerinin miras yoluyla bölünmesinin önüne geçen "Toprak Koruma ve Arazi Kullanımı Yasa Tasarısı" Bakanlar Kurulu'ndan onay aldı.

Tasarıda; belirlenen küçüklüğe erişmiş tarımsal araziler, miras hukuku bakımından "bölünemez eşya" niteliği kazanacak ve bu durumun tapu kütüğüne işleneceği söylenirken arazinin (miras kalmış olsa bile) daha fazla bölünmesinin önüne geçiliyor.

Yine tasarıya göre; belirlenen parsel büyüklüğü; mutlak tarım arazileri, marjinal tarım arazileri ve özel ürün arazilerinde 2 hektar, dikili tarım arazilerinde 0.5 hektar, örtü altı tarımı yapılan arazilerde 0.3 hektardan küçük olamayacak.

Tarım arazileri, bir mirasçıya veya gerekli büyüklük kar-

Adana'da köylüler iş makinelerini engelledi

Mersin: Adana'da taş ocağı açıp, mıcır üretimi yapılmak istenen dağda köylüler eylem yaptı. Merkez Yüreğir İlçesi'ne bağlı Ziyanlı Köyü yakınlarındaki **Çatalpınar Dağı**'nda taş ocağı işletmek üzere İl Özel İdare'sinden ruhsat alan Adana Büyükşehir Belediye Meclisi Başkanı **Mustafa Tuncel**, yol açmak ve şantiye kurmak için iş makinelerini bu bölgeye gönderdi.

Çevredeki dört köyde yaşayan köylüler, çalışma yapılacak bölgede iş makinelerinin dağa çıkmasını oturma eylemiyle engelledi. Köylülerin ısrarlı eylemi karşısında iş makineleri geri çekildi. Köylüler ocak açılması halinde su kaynaklarının kuruyacağını, çevredeki tarla ve bahçelerinin zarar göreceğini söyledi.

Köylülerin yol isyanı!

Amed: Bitlis'e bağlı Adilceviz ilçesinden Malazgirt'e gidecek olan yol güzergâhının AKP milletvekili Muzaffer Çakar tarafından kendi köyünden geçecek şekilde değiştirildiğini iddia eden köylüler Adaksu (Şêbo) köyünde bir basın açıklaması yaptı.

Açıklamaya, Adaksu ve diğer köylerden gelen köy sakinleri katıldı. Açıklamada, "**Adaletsiz olma yolumuzu çalma**" pankartı taşındı. Köylüler, milletvekilini protesto ettiklerini belirterek, "**Bizim olan bu yolu kendi köyü olan Karahasan köyünden geçirmeyi düşünüyor. Biz bunu doğru bulmuyoruz. Yeni yapılacak bu yolun derhal eski yerinden götürülmesini istiyoruz. Adaksu ve civar köylerin toplam 600 hanesi var, ama milletvekilinin köyü olan Karahasan köyünün 40 hanesi bulunuyor. Muzaffer Çakar bu 600 haneyi öldürüp kendi köyü olan Karahasan köyünü geliştirmeyi düşünüyor. Her fırsatta Başbakan demokrasiden, kardeşlikten, eşitlikten ve eşit yurttaşlıktan bahsediyor. Eğer eşitlik, kardeşlik buysa biz bunları istemiyoruz**" dediler.

Eylemlerini devam ettireceklerini dile getiren köylüler, gerektiğinde meclis önünde oturma eylemi başlatacaklarını söylediler.

İbrahim Kaypakkaya'nın örgütlenme anlayışı üzerine

Bir devrim anlayışı, yöntemi oluşturmak, bir devrime önderlik etmeye çalışmak/kalkışmak iktidara karşı yeni bir sınıfın bakış açısını, ideolojisini oluşturmayı, toplumsal yapıya yönelik yeni bir programı öne sürmeyi ve iktidarı ele geçirmeyi sağlayacak bir genel politik hat kurmayı gerektirir. Bu unsurlar devrim için örgütlenmenin belirleyici, kaçınılmaz unsurlardır. Eğer örgütlenme meselesine dair tartışmak, görüş oluşturmak istiyorsak veya bu alandaki özel fikirleri, yaklaşımları incelemeye niyetlenmişsek sözünü ettiğimiz bu unsurların niteliğini, ortaya nasıl çıktıklarını öğrenmeye çalışmalıyız. Kaypakkaya'nın örgütlenmeye nasıl baktığını kavramak da bu unsurları incelemekle olanaklıdır.

Kaypakkaya'nın örgütlenmeye yönelik görüşleri çok açık biçimde devrimin niteliğine, sınıf mücadelesinin karakterine ve gerekse araçların biçimlerine ilişkin değerlendirmeler ve tespitlerle oluşur. Kaypakkaya'nın örgütlenme meselesi somut bir devrim ve devrimin yolu meselesidir. Onun için örgütlenmek apaçık bir amacı ve belirlenmiş bir yolu tereddütsüz biçimde gerçekleştirmektir. Yoğun tartışmalardan ve incelemelerden sonra Kaypakkaya'yı devrimin niteliği ve yolu hakkında netleşmiş bir halde görürüz. İçinde yer aldığı tüm örgütlenmelerde, faaliyetlerde, örgütlenme sorunlarında onu belirsizliğe, ertelemelere, yetersizliğe amansızca karşı koyarken görürüz. Bunun nedeni ideolojik-politik bir inşa için sağlam bir temeli zihninde kazanmış olmasıdır. Bu temel (o dönem kabul edildiği biçimiyle) ML-MZD, devrimin genel programı ve devrimin genel siyasi yoludur. Eğer niyetimiz İbrahim'den örgütlenmeye dair bir şeyler öğrenmekse ilk sorumuz bu temeli nasıl kurmuş olduğu olmalıdır.

Kaypakkaya örgütlenmeyi "belli" bir devrimin ve bu devrimin gerçekleşmesi için izlenecek "belli" bir yolun paralelinde ele almış ve görüşlerinde bu özelliği belirgin kılmıştır. O halde **örgütlenmek devrimi öğrenmekle başlar**. Nasıl ki devrim sürecinde olduklarını bilmeyenler ya da bunu yanlış bilenler "doğru" örgütlenmezler, ezberledikleri örgütlenme biçimlerine devrimin ruhunu katamayanlar başarılı olamazlar...

Biliriz hepimiz: devrim sorunu **somut bir önderlik sorunu** ile başlar. Kitlelerin kendiliğinden mücadelesi hiç şüphesiz bir devrim isteği taşır ama orada bir devrim örgütlenmez. Kitlelerin kendiliğinden mücadelesi içinde iktidar bilinci büyütülebilir ama bunun için önderlik tavrı/konumlanışı gerekir. Sözünü ettiğimiz önderlik sorununun "somut" karakteri

buradan gelir. İbrahim Kaypakkaya bu somut karakterin karşılığı olabilmeyi başarmışsa; daha doğrusu kitlelerin kendiliğinden mücadelesi içinde, onu kavrayacak ve ona önderlik edebilecek, ona bilinç taşıyabilecek bir tavrı/konumlanışı gerçekleştirebilmiştir.

Kitlelerin öznesi olmadıkları bir devrim yoktur. Her devrim kitlelerin desteğine sahip olduğunda gerçekleşebilmiş/sürdürülebilmiştir. Bu bir kuraldır, tartışılmaz da; bunu kabul ediyoruz. Fakat kitlelerin eseri olan devrimlerin gene kaçınılmaz olarak önderlikleri olmuştur. Devrim için koşulların varlığı yeterli olmuşsa koşulların haricinde, koşulları kavramış bilince gereksinim olur. Her insan etkinliği gibi devrim de belli insanların/önderlerin imgeleminde, yani düşünsel olarak oluşur. Kitleler bu imgelemin gerçekleştiricisi olurlar. Devrim dediğimiz şey sonuç olarak belli bir bilincin alt edilmesi, "tahtından indirilmesi"dir. Bunun diğer bir yanı yeni bir bilincin üstün gelmesi, kazanması, "tahta yerleşmesi"dir. **Böyle olduğu için önderlik sorunu tüm devrimlerin çözdüğü ya da çözemediklerinde yenildikleri bir sorundur.**

Kaypakkaya'da önderlik meselesi örgütlenmenin ilk meselesidir. Onun TİİKP içindeki çalışmalara, görüşlere, tartışmalara dair analizlerine bakıldığında açık biçimde devrimi kavrayamama, öngörmeme ya da erteleme, devrim için kitlelere güvenmeme gibi doğrudan önderlikle ilgili problemleri açığa çıkarttığı görülür. Bunun Kaypakkaya'da açıkça gözükmesini önderlik meselesini, ideolojik-politik insanın temelini zihninde çözmüş olmasına bağlamak gerekir.

Önderlik KP örgütlenmesidir. Kaypakkaya'nın devrimci-komünist yaşamı ve KP'nin örgütlenmesi için temeli oluşturmak ve bu temel üzerine ideo-

lojik-politik inşayı kurmaya adım atmakla özetleyebiliriz. Kaypakkaya'yı inceleyenler önderlik meselesini devrimin niteliğini ve yolunu kavrama ve kitlelere devrim için güven duyma kapsamında irdelediğini görecektir. Bugün önderlik sorunundan bahseden bizlerin de sorumluluklarına yönelik bir fikir sunmalı Kaypakkaya'nın bu tutumu!

Bir başka önemli mesele **devrimci teori ile örgütlenme arasındaki ilişki**dir. Kaypakkaya devrimci teoriye yoğunlaşarak önemli bir görevi yerine getirmiştir. Bu çabası onun örgütlenmeye dair en büyük hamlesidir. Çünkü belirttiğimiz gibi örgütlenmek devrimi öğrenmektir. Kaypakkaya'nın bahsettiğimiz hamlesi, bugünün temeli olmayı devam ettiriyor. Onun sunduğu temel bugüne değin neredeyse hiç yenilenmemiştir. Bu yenilenmeme hali eleştiri konusu olabilir. Bununla beraber vurguladığımız şeyin Kaypakkaya'nın kurduğu temelin niteliği olduğu bilinmelidir. Kaypakkaya bu temeli yazılarından görüleceği üzere sadece MLM teoriye inanmış olarak değil, bundan daha etkin olarak somuta dair güçlü tespitlerle kurmuştur. O "Mao Zedung Düşüncesi"ni, Halk Savaşı'nı savunmakla beraber, örgütlenmenin temeline, yönelimine bunlara dair "hiçbir şey" koymayanları en ağır biçimde mahkûm etmiş, riyakarlıklarını amansızca eleştirmiştir. Devrimci teoriyi örgütlenmenin temeli olarak kavramak Kaypakkaya açısından devrime sırtını dönmektir, onu imkânsız kılma hareketidir. MZD'yi uygulamak, Halk Savaşı'na göre örgütlenmek Kaypakkaya için örgütlenmenin temel noktalarıdır. Oysa diğerleri, riyakârlar devrimci teoriyi bir propaganda malzemesi olmakla sınırlamışlar, örgütlenmeyi neredeyse bir arada olup talimatçılık olgusuna çevirmişlerdir! Devrimci teori örgütlenmedikçe, somut değerler, biçimler kazanmadıkça karakteriz bir teoriye dönüşmüş ve her türden ihanetin, tökezlemenin meşru sebebi olmaya başlamıştır. Devrimci teorinin, örgütlenmenin bağı onun (devrimci teorinin) yaşamsal kaynağıdır. Kaypakkaya'nın yer yer öfkeli tepkileri tam da bu nedenle anlamlıdır. Öldürülen devrimci teori ise bir komünistin öfke göstermemesi, absürd, aldatıcı bir duruma işaret eder!

Kaypakkaya'nın örgütlenme anlayışında önderlik, yani KP Halk Savaşı'nın önderliği olarak kavramlaştırılmıştır. Bilinir ki Halk Savaşı alelade bir savaş teorisi değildir; sınıflar mücadelesi tarihi içinde birikmiş, proletaryanın kurtuluşu koşullarıyla biçimlenmiş ideolojik bir savaş teorisi. Burada Halk Savaşı'nın pek kavranmayan bir özel-

liğinden söz ettiğimiz bilinmeli. Genellikle KP'nin varlığı ve Halk Savaşı'na önderliği ayrı süreçlermiş gibi düşünülür. KP var ise Halk Savaşı neden gelişmiyor diye sorulur. Oysa MLM ve onun ülkemizdeki temsilcisi Kaypakkaya KP'yi Halk Savaşı'nın bir ürünü olarak da kavrar. KP'nin inşasını Halk Savaşı ile açıklar. KP'nin kendisi de bir süreçtir ve önderlik olarak tarifleyip yazarsak, önderlik yeteneği azımsanmayacak bir zaman, yoğun bir çaba, zahmetli ve çetin bir mücadele ile elde edilebilir. Gerilemeler, yenilgiler, yok olmakla yüz yüze gelmeler, bir çeşit burjuva çizginin peydahlanması ve kaçınılmaz olarak örgütsel zaafı yaratmaları gibi, hemen hepsini de tecrübe ettiğimiz olaylar vardır bu süreçte, Kaypakkaya'nın TİİKP içindeki mücadelesi bu süreci nasıl kavradığını öğretir bize. Halk Savaşı'na önderlik Kaypakkaya'da yeni bir örgütlenmeye girişmekle sonuçlansa dahi onun esas birikiminin nasıl oluştuğunu görmezden gelmemeliyiz!

Önemli olduğunu düşündüğümüz son bir özelliğe değinerek yazımızı sonlandıralım.

Kaypakkaya kitlelerin kendiliğinden hareketini hiçbir zaman küçümseyip, ona rağmen bir devrimci hareketin savunucusu da olmamıştır. Bunun örgütlenme anlayışında temel tavrılarından biri olduğunu düşünüyoruz. Aksine o, kitlelerin kendiliğinden mücadelesini komünist hareketin varlığına gereksinimi olan bir olgu olarak kavramıştır. Onun için komünist örgütlenmenin ve faaliyetin yüzü bu mücadeleye dönüktür. Kendiliğinden kitle hareketi sınıf mücadelesinin bir yönüdür ve KP bütünü kavrama sorumluluğunu bu yönü bilinçlendirmek üzere yerine getirmeyi amaçlar. Dolayısıyla **kitlelere dönük hem örgütlenme ve faaliyet Kaypakkaya'nın görev ve sorumluluk alanında yer alır**. TİİKP içindeki birçok çalışmayı en sert biçimde eleştirirken bunların gerekliliğini reddetmez. Fakat devrim önderlik bağının-karakterinin olmayışını açıkça mahkûm eder. Dolayısıyla şimdi bile küçümşenen, yerine getirilmeyen birçok iş ve örgütlenme Kaypakkaya'nın örgütlenme anlayışında yer alır. Bunları gerçekleştirmek Kaypakkayacılık olamaz. Sadece görevden, sorumluluktan kaçmak olur. **Kaypakkaya kitlelerle ilişkisi çok kuvvetli bir devrimci liderdi**. Onun örgütlenme anlayışını kavramak isteyenlerin bu özelliğini de bilhassa incelemesi gerekir. Bulunduğu alanlarda kitlelerden, insanlarla kurduğu ilişkilerin ekonomik-sosyal-kültürel yapıları kavrama çalışmalarına dayalı olması, dolayısıyla koşulların, gereksinimlerin, sınıfsal çıkarların, taleplerin, çelişkilerin incelenmesine yönelik olması bizlere gösterilen bir yol-yöntem olarak kavranabilir.

... gider.. gider, nice koç yiğitler gider
Senin içinde bir oğlun varsa çok değerlidir

Ey mavi gök! Ey yağız yer bilesin ki
Yüreğimiz kabına sığmamakta

Örsle çekiç arasında yoğrulduk
hüncümüz derya gibi kabarmakta

İbrahim KAYPAKKAYA

98. yılında Ermeni soykırımı ve inkar

Osmanlı'dan TC'ye devralınan soykırım geleneğinin en kanlı günü; 24 Nisan... Faşist Kemalist diktatörlüğün elinde bayraklaşan "asimile etimha et- inkar et" siyasetinin doruk noktalarından birisi belki de.... Ve bu yıl, katliamın 98. yılı... 98 yıldır "sebatla" görmezden gelinen ve inkar edilen Ermeni ulusunun neredeyse bir asırdır kan sızan yarası....

98. yılını andığımız Ermeni soykırımının tarihi esas olarak 24 Nisan 1915'le başlatılır. Ancak devletin gayrimüslim nüfusa ve bunların en kalabalığı olan Ermenilere yönelik politikalarının tarihi daha eskilere dayanmaktadır.

Kapitaizmin dünya çapında egemenliğini ilan etmesi ve ulus-devletlerin ortaya çıkması Osmanlı'da milliyetçi eğilimi güçlendirmiş, özellikle Balkanlar'da açığa çıkan bağımsızlık hareketleri; Osmanlı sınırlarındaki diğer ulusların da baskı altına alınması ve yok edilmesi siyasi tarzını doğurmuştur. Bu çerçevede; Osmanlı'da ezilen uluslara yönelik sistemli bir yok etme siyasetinin ürünü olan pratikler ilk olarak; 2. Abdülhamit tarafından planlı bir tarzda hayata geçirilmiştir. 1891 yılında kurulan Hamidiye Alayları ile birlikte; korucu katliamlara girişilerek, bir yandan ülkede kalmak isteyen Ermeniler göçe zorlanmış bir yandan da ilerde yaşanacak olan soykırımı zemin hazırlanmıştır. Yine 1909 yılında da Adana'da benzeri bir katliama girişilmiş ve sayıları yüzbine yakın gayrimüslim katledilmiştir.

1. Emperyalist Paylaşım Savaşı'ndan önce iktidarı ele geçiren İttihat Terakki ve özellikle o süreçte kurulan Teşkilat-ı Mahsusa'nın da esas pratiklerinden birisi de yine gayrimüslim nüfusa girişilen katliamlar olmuştur.

24 Nisan 1915'e gelindiğinde ise; Dahiliye Nazırı **Mehmet Talat Bey**; Ermeni merkezlerinin kapatılması, ileri gelenlerinin tutuklanması ve her türlü belgeye el konulmasını içeren kararları almıştır. Bu kararlarla birlikte çeşitli kaynaklara göre

300 ile 2.300 arasında değişen sayılarda Ermeni toplumunun ileri gelenleri tutuklanmış ve sürgüne gönderilmiştir. Bunlardan büyük çoğunluğu ise katledilmiştir.

27 Mayıs 1915 tarihinde çıkarılan **Tehcir Kanunu** ve 10 Haziran 1915 tarihli "**Ermenilere Ait Mal, Mülk ve Arazilere Uygulanacak İdare Hakkında Yönetmelik**" ile birlikte de Ermeni toplumunun mallarına el konulmuştur.

Yaşanan süreçle birlikte; tehcir yollarında Teşkilat-ı Mahsusa elemanları tarafından kurşunlanarak, göç yollarında uçurumlardan atılarak, mağaralara doldurulup yakılarak, çöl yollarında açlığa mahkum edilerek milyonlarca Ermeni katledilmiştir.

Tek başına rakamlar bile açıklayıcıdır. Osmanlı'nın 1914 tarihli Nüfus sayımında; Ermeni nüfusu 1 milyon 295 bin iken, (ki bunların büyük çoğunluğu bugünkü TC sınırlarında ikamet etmektedir), 1927 tarihli TC tarafından gerçekleştirilen nüfus sayımında Ermeni nüfusu 100 bin civarında gösterilmektedir.

İnkara da imhaya da devam...

Günümüze gelindiğinde ise; 20. yüzyılın ilk soykırımı olan Ermeni soykırımı hala inkar edilmekte, hatta TC egemenleri tarafından "**Ermeniler tarafından katledildik**" masalları uydurulmaktadır. Öyle ki, zaten faşizmin karakteristiği olan, yeniden ve kendi çıkarları ekseninde tarih yazımı; inkar ve imha pratiğinin temel yönelimlerinden birisi olmuştur. Sahte bilim insanları ile; rakamlar çarpıtılmış ve belgeler gizlenmiştir.

Katliamın üzerinden 98 yıl geçmiş olmasına rağmen TC, hala kendi

kaynaklarındaki onlarca belgeye rağmen yaşananı "**basit bir sürgün**" olarak tanımlayabilmekte; rakamları çarpıtarak küçültmektedir. Öyle ki; TTK eski başkanı Prof. Yusuf Hallaçoğlu'na göre tehcir rakamı 56 bindir.

Hatta TC egemenleri bu sahte tarih yazımını o derece abartmıştır ki; soykırımı reddeden tarih yazımı turetmiştir. Bu çabaların ürünü olarak; 1982 yılında Washington'da Türk Enstitüsü Stanford Shaw tarafından ve TC'nin finansmanı ile kurulmuştur.

Bu reddedişin belirli birkaç nedeni vardır. İlk olarak vurgulanması gereken nokta, TC'nin özellikle kuruluş sürecinde, bir egemen sınıf yaratılmak için, soykırım sonrasında el koyduğu Ermeni mal varlığı kullanılmıştır. Ki gayrimüslim sermayesinin millileştirilmesi, TC'nin ekonomik politikasının ana damarlarından birisini oluşturmaktadır.

Bu nedenle de el konulan malların iadesi ve yeniden sınır tartışmalarının açılması TC'yi ürküten nedenler arasındadır.

TC'nin bu süreçte elini güçlendiren bir diğer nedeni de; emperyalistlerin bu sürece göz yummuş olmasıdır. Zira 1. Emperyalist Paylaşım Savaşı'nın ardından emperyalistler esas anlamda istediklerini almış, petrol kaynaklarına ulaşma ve Ortadoğu'da pazar yaratma hedeflerini gerçekleştirmişlerdir. Bu nedenle de hem soykırım görmezden gelinmiş hem de Lozan'da tanımlanan haklardan Ermeniler yararlandırılmamıştır.

Sonuç olarak...

Tüm bu gerçeklikler görmeyen gözlere, duymayan kulaklara inat yanı başımızda dururken aradan 98 yıl geçmiştir. 98 yıl önce bir halkın tarihine, cesetlerden tepeleri işleyenler, sürgün yollarında açlıkla ölümleri yazanlar; kandan nehirler yaratılan ellerinden ve kılıçlarından akan kan ile; hala hesap gününü beklemektedirler...

"Gücümüzü haklılığımızdan alıyoruz"

İstanbul: Cumartesi Anneleri 423. kez Galatasaray Lisesi önünde biraraya geldi. Mehmet Ağar'ın serbest bırakılmasına, Musa Çitil'in tutuksuz yargılanmasına tepki gösteren aileler "Kayıplarımız bulunmadan adalet gelmez" dedi. Aileler bu hafta Hüsamettin Yaman ve Soner Gül'ün dosyalarını açtı.

Hüsamettin Yaman'ın abisi Feyyaz Yaman, "*Bu coğrafyada devlet erki hüküm sürecekse evrensel insan hakları kurallarına uymak zorundadır*" dedi.

Basın açıklamasını okuyan **Meltem Selvi** "Hüsamettin ve Soner'in akıbetini 21 yıldır gizleyen devlet, kaybedenleri korumaya bugün de devam ediyor. Evlatlarımızı kaybedenler/katledenler yargılanmıyor" diyerek 2 yıl ceza alan 1 yıl tatil yaparak, iyi halden tahliye olan Mehmet Ağar'ın tahliyesi kınandı.

"Arşivler açılın, hesap verilsin!"

İstanbul: Dersim Dernekleri Federasyonu ve Munzur Çevre Derneği, Dersim 38 katliamının yıldönümünde İstanbul Galatasaray Lisesi önünde eylem gerçekleştirdi. Eylem Galatasaray Lisesi Önünden Taksim Meydanı'na yapılacak bir yürüyüşle protesto edilecekti, fakat polis yürüyüşe izin vermediği eylemde onlarca Dersimli katılarak 38'i unuttuklarını gösterdi. Eylemde Seyit Rıza'nın posterleri ve "**Dersim 38 sözün bittiği yerdir. 4 Mayıs insanlığın kara günüdür. 38 HO VIRA NĒ-KEME!**" yazılı pankart açıldı.

Munzur Çevre Derneği adına konuşan **Hasan Şehmuz** "*Dersim 38 hala devam ediyor, hala iktidarda. Bizler tarihimize, kültürümüze sahip çıkıp ileriye taşıyoruz. Dersim'de çocuk-kadın katledildi. Biz biliyoruz bizleri nasıl yok katedtilerse, barajlarla, siyanürle doğamız katlediliyor*" dedi.

DEDEF Başkanı **Hikmet Erdoğan** da yaptığı açıklamada "*Anadolu'da resmi ideolojiye uymayan halklara karşı işlenen suç zincirlerinden en büyüklerinden biri de Dersim Soykırımıdır*" diyerek devam etti.

Açıklamanın ardından Taksim Meydanı'na yürüyüşe geçmek isteyen kitlenin önüne onlarca çevik kuvvet ekibi yığıldı. Bir TOMA'nın da hazır beklediği eylemde yürüyüşte Taksim'e yürüyüşün polis tarafından engellemesi üzerine de kitle 5 dakikalık oturma eyleminin ardından kitle dağıldı.

Gebze'de Dersimliler dayanışma gecesinde buluştu

Devletin diller, kültürler üzerinde yürüttüğü asimilasyoncu politikalarının hız kesmeden devam ettiği şu günler **Gebze Dersimliler Derneği** olarak bir dayanışma gecesi gerçekleştirdik. 28 Nisan günü **Osman Hamdi Bey Kültür Merkezi**'nde gerçekleştirdiğimiz gecede Erdoğan Emir, Hasan Ali, Enver Çelik ve yerel sanatçılar katılarak geceyi renklendirdi.

Pek çok dernek ve kurumda geceyi selamlayan mesajlar göndererek dayanışma duygularını paylaştı. Özgür

Gelecek gazetesi de etkinliği selamlayan bir mesaj gönderdi. Gecede sahneyi ilk olarak yerel bir sanatçı alırken ardından Enver Çelik çıktı. Çelik, türkülerıyla Dersimlileri memleketlerine götürürken aynı zamanda anlattığı Dersim hikâyeleriyle de kitleye keyifli anlar yaşattı. Ardından Hasan Ali ve Erdoğan Emir sahne aldı.

Gecede Umut Yayımcılık standını kurarak gazetemiz Özgür Gelecek ve Umut Yayımcılık'tan çıkan kitaplarımızı kitleye ulaştırdık. (**Gebze ÖG okurları**)

Taraf: Bir Kontrpress Hikâyesi

Yalancı bir rüzgâr olduğu ilk esintilerinde bilinemedi biraz. "Paşasının Başbakanı" manşetini atmak, faşist tahakküm altında yürek isterdi açıkçası. Sonra bavul dolusu nereden geldiği meçhul gizli evrakla adliye yolunu tutan muhabirleriyle daha bir esrarengiz havaya bürünmüştü. Ergenekon operasyonlarında savcılıkların medya ayağı olmak görevini hakkıyla yerine getirdiğinde aynı çizgiye teşne kesimlerce, Türkiye'nin demokratikleşme sürecinde onun yaptığı katkıların hakkı hemen teslim edilmişti bile. Artık iddianamelerde Taraf'ın cicili köşe yazarlarından alıntılar yapılır, suçluların suçluluğu Taraf'ın köşe yazıları referans verilerek ispatlanır olmuştur. Yeni süreçte savcılar, Hürriyet'ten Taraf'a geçmiş olmalılardı.

Gerçi yazar-çizer takımından belliydi Taraf'ın tarafı. **Aras Aladağ**, daha sonra kitaplaştırılan yüksek lisans tezinde çok doğru olarak belirtmişti. Sol-liberal olarak ifade edilen kesimin muhafazakârlarla ittifak arayışını ilk Murat Belge'nin *Yeni Gündem Dergisi* yapmaya çalışmış ancak başarılı olmamıştı. Bunda 12 Eylül sonrası neo-liberal döneme rağmen ülkede devrimci bir canlanmanın payı muhakkak vardır. Bu pay karşısında kitlelere servis edilip sahiplenilecek bir düzeyi yakalaması mümkün olmamıştı. Bugünkü koşullarda ise Taraf Gazetesi sol-liberal ve muhafazakâr diye anılan gerici kesimi buluşturmayı başarmıştı. Yine de bir devamlılık olmadığı için Taraf'ı *Yeni Gündem*'in halefi kabul etmek doğru olmaz. Üstelik ortaya çıktığı sürecin özgünlüğü ve Ergenekon davalarında kullanılacak bir medya aparatı olarak devreye konulması, daha çok Darbe Günlükleri'ni yayımlamakla kapatılmak gibi bir sonla karşılaşan *Nokta* dergisi ile böyle bir ilişkinin varlığından bahsedilebilir. Nokta dergisinden birçok yazarın Taraf'ta yazmaya devam etmesi de bunun diğer göstergesidir.

Daha sonra **Murat Belge**, aynı çizgiyi savunuların ortaklaştığı bir gazetede yazma ihtiyacını hissederek Radikal'den, Taraf'a geçtiğini açıkladı. Kadro tamam gibiydi. Ajan ithamını umursamaz görünen erken eskiyen solcu eskisi **Yasemin Çongar**, liboş edebiyatçı **Ahmet Altan**, Mihri Belli'nin tabiriyle zamanında ancak CIA'nin Maocusu olabilecek eski Şafak revizyonistlerinden "hiyar ağası" (kendî açıklamalarına binaen) **Halil Berktaş**, başka bir dünya tahayyülünü emeklilik çağı için pek zahmetli bulan **Nabi Yağcı**, şaibeli at yarışçısı, Agos'taki Truva Atı **Etyen Mahçupyan**, polis hocalığından stratejistliğe meyletmış yapışik ikizler **Onder Aytaç** ve **Emre Uslu** ve benzeri yeminli devrim ve devrimci düşman-

ları ile ismini zikretmeye lüzum görmediğimiz bir kısım hevesli, hırslı ve pişkin yeni yetme.

ABD'nin Ortadoğu'ya biçtiği planlar çerçevesinde ve elbette sosyal muhalefet odaklarının dönemin ekonomik krizini devrimci bir çıkışa dönüştüremediği elverişli koşullarda Türkiye siyasetine sunulan AKP'nin hegemonya arayışlarında toplumsal rızanın örgütlenmesinde devreye konuldu Taraf Gazetesi. AKP'nin kitleler tarafından seçildiği doğrudur, ancak halka rağmen yaptıklarını "milletimiz böyle istedi" gibi basit argümanlarla açıklayan Tayyip'e destek ve danışmanlık işini büyük bir kampanya eşliğinde sürdürmeye başladı Taraf gazetesi. Sadece AKP'yi aklamakla kalmayıp, devleti temize çıkarmanın hesabını inceden yapmış gibiydi.

Kullandıkları dilin müstehzi olmanın öte irrite ediciliği bir yana özellikle

tarihi dezenformasyon çabaları gazetemizin de zorunlu olarak cevap vermesine neden olmuştu. 1 Mayıs 1977 katliamında devleti aklamaya ant içmiş Berktaş'ın, katliamı, "solcuların işi" olarak ileri sürüp tahrifata girişmesi karşısındaki tepkilere yönelik gazeteden Yıldırım Oğur, ağası Berktaş'ın avukatlığına soyunacaktı. Bu yola baş koymuştu ki, yalan söylemekten çekinmeyecek, solcuları karalama kampanyasının öncüsü olma fırsatını tepmek istemeyecekti. Aynı Oğur, Murat Belge'ye yönelik eleştirilerde de süpermen olmuştu da Belge, en azından Sırrı Süreyya Önder'le seçim polemğinde Oğur'a prim vermemiş, o da kendiliğinden susmuştu bu perdede. Berktaş'ın söylediklerini ispatlamak için katliam görüntülerini kameraya çeken İshak Işıtan'la telefon üzerinden yapmış olduğu röportajı bir hayli tahrif ederek köşesine taşımıştı. Ancak hesaplayamadığı şey, Işıtan'ın ona cevap vermekte gecikmeyerek, onu rüzgâra karşı tüküren yalancı bir terbiyesiz olarak suçlayacağıydı. Oğur, cevap hakkını kullandı ama ne yalancı, ne de terbiyesiz olmadığını ispatlayabildi, rüzgâra karşı ise sadece tükürmekle kalmadığı zaten anlaşılmıştı.

Ülkenin en önemli meselesi hâline

gelen Kürt meselesinde de mühim bir rol biçilmişti Taraf'a, her yerde 1 liradan satışa sunulan gazete, T. Kürdistanı'nda önce 50 kuruşa, daha sonra 25 kuruşa satılacaktı. Bir yandan çalışanlarının aylıklarının ödenemediğinden hareketle sırtını okurlarına dayayıp ücretli destek ilan vermeleri sağlayan bir gazetenin, Kürtlere bu kadar bonkör olmasının pek hayra alamet olmadığı hemen anlaşılmıştı. Askerî vesayete karşı söylemin temel söylem olarak ortaya konulduğu gazetede bir ara Oğur, Genç Subaylara karşı Genç Siviller gibi ne idüğü belirsiz bir grubun liderliğine soyunmuş, gazete de "darbelere karşı 70 milyon adım" gibi sanal kampanyalar imal etmişti. Askerden çok çekmiş Kürtlerin askerî vesayete karşı duran bir gazeteyle sempati beslemesi işten bile değildir. Askerî vesayet eleştirisi en geniş demokratik kesimlerin bir eleştirisiydi aynı zamanda.

Taraf, askerî vesayete karşı iddiasıyla yapılan Ergenekon operasyonlarının Türkiye'nin demokratikleşmesinde bir milat olarak gösteriyor, bu operasyonlara karşı olanları değil sadece aktif destek veremeyenleri de Ergenekoncu, statükocu ilan ediyordu. Operasyonların başlarında, devrimci cephede dahi kısmen yaşanan kafa karışıklığı karşısında Taraf'ın tutumunun olağan olduğu söylenebilir.

Taraf devlet şiddetini de işleyen haberler yapmıyor değildi, ancak verdiği asıl mesaj devletin yeni bir yola girdiği, Kürtlerin bir şiddet örgütü olan PKK'ye karşı tavır geliştirmeleri gerektiği yönündeydi. Kürtler içinde kitle bağlamında ciddi bir taban oluşturdukları söylenemezse de dezenformasyon amaçlı yayınları sayesinde, yakın tarihi tamamen karanlık ve komplolara içkin bir şekilde yansıtarak ve muhakkak başkaca faktörlerin de etkisiyle ciddi bir kafa karışıklığı yarattıklarına şüphe yok.

Kürt siyasileri üzerindeki etkisi ise yarattıkları karışıklığın yanında daha önemsiz kalmıştır. Neredeyse tek geçer akçesi Musa Anter'in katline tanıklık etmek olan Orhan Miroğlu, DTP'den milletvekili seçilemedikten sonra Taraf'taki köşesine sıkıca sarılmıştı. Seçilemedikten sonra, Kürt Ulusal Hareketine saldırmayı ilk iş belleyen Miroğlu, karşılık bulamadıkça daha çok saldırmış ve en sonunda PKK'nin kendisine suikast planı hazırladığını yumurtlamakta bulmuştu çareyi. Bu numara da tutmayınca Miroğlu'nun savrulma süreci hızlandı, büyük bellediği kendi şahsını ispatla-

malydı ama nasıl? Sonunda bir gün, uzun ve boş yazılarından birini daha gönderdiği gazetesinde, yazısının tamamının yayımlanmamış olduğunu görünce Taraf'a bayrak açtı. Hâlbuki yazı, sadece yer darlığından kısaltılmış, orijinal ve uzun hâli internet sitesinden yayımlanmıştı. Miroğlu'nun bu tamamen kişisel ve bencil başkaldırısı hayatta pek bir karşılık bulamadı ve sessizce ceketini alıp yola koyuldu muhtemelen. Taraf'ın etkileme çabası Miroğlu ile sınırlı kalmadı, Kürt siyaseti içinden zayıf karakterleri de ön plana çıkarmaya çalıştı ama bunu haddini bilemeyerek yaptığı belliydi ki, zayıf karakterlere çaldığı mayanın kitlelerde tutması mümkün olmamıştı.

Taraf'ın bir proje ürünü olduğu tez zamanda anlaşılmıştı. Ne var ki, gazetenin yayın yönetmenleri ve yazarları çokça şişirilmiş olmaları ki, bu gerçeği unutmak gâflerinde bulunmuşlardı. Onlar AKP'nin ve Tayyip'in parlatılmasındaki rollerini abartmışlardı ve AKP'yi serbestçe eleştirebileceklerini, gazeteyi çıkaran sermaye gücünün niteliğine rağmen yapabileceklerini düşünmüşlerdi. Oysa arkalarındaki İslamî görünümülü sermayenin Sevan Nişanyan'dan rahatsız olup gazeteden kovulmasını sağladıkları zaman sağlam durma ihtimali olmayan bir gazetenin bağımsızlığı her şey bir yana sadece bu açıdan bile mümkün görünmemişti. Nihayetinde Altan'ın istifasına, Çongar'ın istifası eklendi. Ardından yönetmenliğine Oral Çalışlar getirildi ve ömrü oldukça kısa sürse de unutulmayacak bir manşete imza atmasını bildi, gitmeden. DHKP/C operasyonu adı altında sendikaların basılmasını eleştiren CHP milletvekili Sezgin Tanrıku'yu iğare ederek "CHP'nin DHKP/C hassasiyeti" manşeti attıklarında, kan hısımları Yeni Akit gazetesinin aynı gün "CHP neden gocundu" manşetiyle çıkmasının bir tesadüf olduğu söylenemezdi.

Sonra o ara gazetenin patronu Kurtuluş Tayiz'i yazışmaları müdürlüğünden, elbette patron olmasının verdiği yetkiye dayanarak görevden aldı. Çalışlar, Tayiz görevden alındığı için değil, genel yayın yönetmeni olarak kendisine sorulmadığı için gazeteden istifa etti. Ardından gemiyi terk etmeye pek gönüllü olmayan, yukarıda bir kısmının ismini saydığımız diğer yazarlar patronlarına çağrıda bulundular, ya Çalışlar geri döner, ya biz de ardından gideriz diye. İnsanın ömrünün ne kadar süreceğini bilmemesi normal de, kendi gerçekliğine körlüğün bu kadarı anlaşılmaz. Neyse ki, gazetecilikleri boyunca en doğru işi yaptılar, tabii ki sadece kendi gururları için yoksa vatana millete ne hayrı olacak! Çekip gittiler.

Bir kontrpress hikâyesi de böyle sona erdi.

Mehmet Aġar ve Bir Devlet Geleneđi

Amed: "Amaç için her yolu mubah gören", faydacı (pragmatist) ve ilkesiz düşünceye genel olarak kullanılan tabire "Makyavelizm" denir. Bu kavram 1469-1527 yılları arasında İtalya'da yaşamış olan Machiavelli'den gelir. Makyavelli hayatını, parçalardan oluşan İtalya'yı birleşik ve güçlü İtalya haline dönüştürmeye adanmıştır. Bu amacını gerçeğe dönüştürebilecek Prens Lorenzo De Medici'ye ithafen "Prens" adlı kitabı kaleme almıştır. Kitabında geçmiş egemen güçlerin iktidarı şiddet ve güçleri ile ayakta tuttuklarını birçok örnek ile göstermiş, devletin bekası için gerekirse yalan, hırsızlık, korku, şiddet ve yeri gelince de sahte iyilikler ile halkı kandırmak gerektiğini söylemiştir.

"Eğer Musa, Keyhusrev, Theseus ve Romulus silahsız olsalardı kurumlarını(devletini) uzun süre ayakta tutamazlardı(...)".* Bunların yapılmasının ise tek bir sebebi vardır. Devletin sürekliliği ve gücünü sağlamaktır. Egemenlerin kendi iktidarı için sadık ve güvenebilecekleri halef ve uşakları olmalıdır.

Günümüz TC ideolojisi de geçmişin baskı ve zor aygıtını devralarak halkı sömürmektedir. Tehdit olarak gördüğü kesim ve toplulukları soykırım, katliam ve hücrelere hapsederek "sorunu çözmeye" çalışmıştır. Bundan nasibini almayan nerdeyse kendileri dışında kimse kalmamıştır. 1915 denilince artık aklımıza Ermeni, Rum, Süryani soykırımı gelmekte, 38 denilince Dersim, 80 denilince Askeri Faşist Cunta, 29 Aralık denilince Roboski ve niceleri...

90'lar sonrası başlayan devrimci ve yurtsever avı ile süreçte ön plana çıkan "akıllı çocuklar" kendini gösterdi. Bunlardan bir tanesi de **Mehmet Aġar**'dı. Egemenden çok egemenci olan Mehmet Aġar, JİTEM gibi halka karşı kurulmuş birçok kontra örgütlenmenin içinde yer aldı. Tansu Çiller ile arası iyi olan Mehmet Aġar devletin kirli işlerini la-yıkıyla yerine getirdi. Devletin kasa-

sına giren kara paranın çoğunu Mehmet Aġar ve Veli Küçük gibi "iyi çocuklar" hallediyordu.

21 Ocak 1997'de Frankfurt Eyalet Mahkemesi 17. Ceza Dairesi Başkanı Yargıç Rolf Schwalbe, üç eroin kaçakçısının davasında sunulan delillere dayanarak "Türkiye cumhuriyeti devleti ve eroin kaçakçıları arasında yakın bağların var olduğunu" belirtti. Daha sonra Frank-

furt Eyalet Mahkemesi olayın arkasında Tansu Çiller ve Mehmet Aġar olduğunu söyledi. Devlet eliyle idare edilen birçok mafyayla yine Mehmet Aġar ilgileniyordu. Abdullah Çatlı ve Yaşar Öz gibi. "Gerillaya destek veriyor" denilerek Türkiye Kürdistan'ında birçok köyün yakılması ve boşaltma eylemlerinde birbir kendisi yer aldı. Memleketi Elazığ'da yükselen devrimci güçlere karşı Elazığ'ı "polis okuluna" çevirdi. Birçok devrimci ve yurtsever kaçırıp infazını gerçekleştirdi.

Yani kişisel geçmişi egemenlerin göz nuru olması için yeterli olan biri. Ancak Makyavelli'nin dediği gibi egemenlerin yeri gelince halka iyilik yapıyormuş gibi gözükmesi de lazım. Kitleleri sisteme kanalize edebilmesi için bu gereklidir. Keza devlet "darbeyle hesaplaşıyoruz", "Faili meçhul cinayetleri işleyenleri bulacağız" söylemleri ile geçmişle "hesaplaşma" işine de girmiştir. "Dün dün de kalmış" hesabıyla hareket eden devlet, kirli çamaşırlarını geçmişe ve her durumda uşaklıklarını sürdüreceğ haleflerine bırakmak istiyor. Mehmet Aġar da bunlardan bir tanesidir.

"Sen yaşlandın istersen bir iki yıllık tatil yaptırırım sana " dercesine Aġar'a komik bir "ceza" kesilmişti.

Tahliye sonrası ilk açıklama Bodrum'dan

**DEVLET
GEL DEDİ GELDİK
GİT DEDİ GİTTİK**

Şimdi o ceza da fazla bulunmuş olacak ki 3. Yargı Paketi ile serbest bırakıldı. 5 yıllık cezanın 3 yılını infaz yasası nedeniyle hapisanelerde kalmış gibi kabul edilen Aġar geriye kalan iki yıl cezası için Aydın iline bağlı Yenipazar ilçe hapisanesini seçmişti. İki yıllık cezasının bitmesine henüz bir yıl kala ise 3. Yargı Paketi ile serbest bırakıldı.

Egemen zihniyetin şimdilerde estirdiği "barış" anlayışı bu olsa gerek. Kendi uşakları ile halkın örgütlü güçlerini tasfiye etmek, saldırmak ve örgütlenmenin önüne set çekmek. Yönetenler yeri geldiğinde yalan söylerler, vaatlerden öteye geçemezler. "Demokratik" olan ülkemizi daha fazla "demokratikleştirme" ihtiyacı duyarlar. Ancak demokratikleşme nalarının atıldığı günlerde Roboski Katliamı gerçekleştirilmiş ve açıklanan raporda bir "faili meçhul" daha üretilmiştir. Bu kadar açık yapılan bu katliamı dahi kabul etmemelerinin sebebi küçük düşme ve devletin bekasını etkileyecek olması korkusudur.

Egemenler "eğer bizim egemenlik hakkımızı geçerseniz bu demokrasi olmaz" diye sızlanıp "herkes yerini bilecek" denilerek itaate zorlar halkımızı. Egemenler yeri gelince aslan** gibi saldırır, yeri gelince tilki** gibi kurnaz olup kaçmasını da bilir. Aslan

5 yıllık cezanın 3 yılını infaz yasası nedeniyle hapisanelerde kalmış gibi kabul edilen Aġar geriye kalan iki yıl cezası için Aydın iline bağlı Yenipazar ilçe hapisanesini seçmişti. İki yıllık cezasının bitmesine henüz bir yıl kala ise 3. Yargı Paketi ile serbest bırakıldı.

olduğu zaman Mehmet Aġar gibi uşakları boy gösterir. Ancak halkın öfkesi ve örgütlülüğü ile baş edemeyen egemenler tilki gibi kurnaz olup kaçmasını da bilir. Bu, geçmişten yani halkı yöneten atalarından edindikleri deneyimlerdir.

Mehmet Aġar'ın yargılanması ise sadece kitlelerin içinde yıllardan beri uğradıkları baskının, zulmün ve katledilmelerin belleklerinden silinmesine yöneliktir. Bu yöntemler egemenler var olduklarından beri deneyimleri ile öğrendikleri derslerdir. Ancak halkların da artık bilgi ve deneyimi artmaktadır. Kendi örgütlenmeleri ile egemenleri alt edip özgür topluma ulaşmak için mücadele etmektedirler. Bu nedenle tilki gibi olmaları da artık egemenleri kurtaramayacaktır.

Dipnot:

* Niccolo Machiavelli "Prens" Nilüfer Yay. Sy:41

** Aslan ve tilki kavramlarını Makyavelli Prens'in gerektiğinde aslan gibi halka karşı savaşması için kullanmış, tilki gibi de kurnaz olup halkın öfkesi ile baş edemeyince ülkeden sığıması için kullanmıştır.

Akçakale Sınır Kapısı'nda Çatışma

Antakya: 2 Mayıs sabah saatlerinde Suriye'den Türkiye'ye geçmek isteyen grupla kolluk arasında çatışma çıktı.

Birçok ulusal basın kaynağına göre Suriyeli gruba Akçakale Sınır Kapısı'nda yetkililerce izin verilmemesi sonucu kolluk güçleri ve Su-

riyeli grup arasında çatışma çıktı. Çıkan çatışmada bir polis ölüirken 6 polis ve 5 sivil yaralandı.

Gümrük Kapısı'nda meydana gelen olayların ardından bölgede askeri önlemler artırılırken Akçakale sınır hatında bir tampon bölge oluşturuldu.

Olayla ilgili henüz bir netlik bulunmazken Reuters muhabiri bir muhalif kaynağa göre olayda, Özgür Suriye Ordusu'ndan kişilerin bulunduğu ve bunlardan ikisinin çatışmada öldüğünü aktardı. Reuters bir yetkilinin de ölen Suriyelilerin kaçakçılar olduğunu söylediğini bildirdi.

Göğün Yarısı

Aile ve çocuk bağlamında, esnek çalışma ve kadın emeği - I -

Kampanyalar bir faaliyetin sıçramalı bir şekilde yürümesi ve gelişmesi için özel bir yere ve öneme sahip. Bizim de 8 Mart'la birlikte hazırlık devresine başladığımız ve 1 Mayıs sonrası ivmeyi yükselterek, daha fazla emekçi kadın kitlelerine gitmeyi, YDK'yı daha fazla emekçi kadınla buluşturmayı amaçladığımız kampanyamız bu öneme haiz bir biçimde tüm kadın yoldaşlarımızın daha fazla üzerinde durması, daha sistemli bir çalışma yürütmesini gerektiren bir yerde duruyor.

8 Mart'ın ardından belli oranlarda çeşitli alanlarda yaptığımız kadın toplantıları, 1 Mayıs'ta Amed, Ankara, Dersim, yurtdışı vb. alanlarda emekçi kadınların taleplerini içeren döviz ve flamalarını alana taşımamız kampanyamız açısından değerli çalışmalardır. Ancak bu çalışmalarda bir sistemi oturtamadığımız, istediğimiz ivmeyi yakalayamadığımız da bir gerçektir.

Bu nedenle, ulaşabildiğimiz atölyelerde, mahallelerde kadınlarla toplantılar yapmanın, amaçlarımızı anlatmanın, ortak neler yapılabilir üzerinde tartışmalar yürütmenin yanı sıra, bizim de bu konuda daha fazla bilinçlenmemiz gerektiği açıktır. Kadın, emeğin en somut halini yaşayan, sömürüldüğünün bile görülmediği bir yerde dururken, konu üzerine daha fazla derinleşmeye ihtiyacımız var.

Bütün sistemler üst yapı kurumlarını, bu kurumların birbiriyle olan ilişkilerini kendi ihtiyaçlarına göre düzenler. Bu kurumlardan birisi olan ailenin de tüm gerici sistemlerin en önemli sac ayaklarından birisi olduğunu hepimiz biliyoruz. Yine egemenlerin -ve sistemin- ihtiyaçlarına paralel ailenin ve sistemin kendisini tekrar tekrar üretebilmesinde kadının rolü de biliniyor.

Bunun için ki burjuva-feodal sistem kadının ne aile içindeki rollerinden, yaşamın ve neslin yeniden üretiminde harcadığı ücretsiz emeğinden ne de ücretli emeğinin daha fazla sömürsünden vazgeçiyor. Özellikle emperyalizmin neo-liberal politikalarıyla birlikte egemenler için kadının böylesi iki yönlü baskı ve sömürü altına alınışı ayrı bir önem taşıyor.

Türkiye gibi ucuz işgücü cenneti olan ülkelerde ise bu sömürü biçimi daha da önemli ve hayati bir işleve sahip sistemin bekası için. Bunun için egemenler bir taraftan aileyi ve kadının ev içi rollerini "yüceltip", kadını aile ile tanımlayan politikalar geliştiriyor, kadının annelik rolünü aile ve nüfus politikaları kapsamında sürekli olarak yeniden üretiyor. Diğer taraftan da kadın emeğini yarım zamanlı, esnek, kayıtdışı, enformel alanlara çekerek sömürüyor. Böylece bu ikili sömürü biçimi birbirini besleyerek büyüyor. Güvencesiz, esnek ve parça başı ev eksenli çalışma biçimleri kadını eve, aileye daha bağımlı kılar; beraberinde bu üretim biçimi de esasta kadınların ücretsiz ev emeği ve ucuz işgücü üzerinden yükseliyor. Sistem de elde ettiği bu büyük kârı koruyabilmek, sürdürebilmek için bu ikili sömürünün bütünlüğünü sağlayacak tüm araç ve argümanları kullanıyor. Evin, ailenin önemi ve kutsallığı üzerinden politikalar geliştirip, yürütüyor.

Türkiye'de bu politikaların kapitalizmin krizinin hız kazandığı 2000'lerden sonra, AKP hükümeti ile birlikte daha da yoğunlaştığına tanık oluyoruz. Sadece son 10-15 yıla baktığımızda kadın istihdam oranlarının gerilemesinden ziyade kadınların formal iş alanlarından, aile ve ev içi rollerini de aksatmadan yürütebileceği esnek, enformel iş alanlarına kaydırıldığını, bir nevi aileye dönüşünün alt ve üst yapısının da örüldüğünü görüyoruz. T. Erdoğan'ın "3-5 çocuk" nakaratı da bu sürecin ayaklarından birisini oluşturuyor. Erdoğan'ın her fırsatta dile getirdiği 3 çocukla başlayıp 5 çocuğa çıkan "tavsiye(!)leri; "sezaryen ve kürtaj cinayettir" çıkışı; sorgulamayan, itaatkar ve tevekkül edecek olan "dindar nesil" özlemine kadar uzanan açıklamaları tam da kadının bilincini, kimliğini, bedenini yok sayan, nesneleştirilen açıklamalardır. Nitekim, Kadın Bakanlığı'ndan Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı'na, Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu'ndan (SHÇEK) Şiddet Önleme İzleme Merkezleri'ne (ŞÖNİM), boşanmayı zorlaştıran, düzenlemelere, aile ombudsmanlığı ve aile irşad (doğru yolu gösterme, uyarma) bürolarına kadar uzanan tüm düzenlemeler aileyi koruyup, kadını aile içine yerleştiren, aile ile var eden düzenlemeler... Tüm amaç kutsal ailenin korunup daha fazla çocuk doğrularak yeni nesillerin üretilmesi, kadının ev içi ücretsiz emeğinin ve aile ile bağlantılı bir biçimde, esnek çalışma koşulları içinde ücretli emeğinin de sömürülmesi...

İstanbul'da kampanya çalışmalarımız

1 Mayıs itibarıyla başlayan "Eme(K)adın" kampanyamızın hazırlık çalışmalarına İstanbul'da 2 etkinlikle devam ettik. Kampanya başlangıcı olan 1 Mayıs'ı, kadın gününe çevirmek için pankartımızı kadınlarla birlikte hazırladık, ancak 1 Mayıs'ın yasaklanması kampanyamız açısından istediğimiz gibi bir başlangıç yapmamıza engel oldu.

Ancak alanlarda yerini alan Yeni Demokrat Kadınlar, yasağa rağmen 6-7 saat süren direnişte yerini aldı.

Bayburtlu kadınlar "Berdel"i izledi

27 Nisan Cumartesi günü **Bayburt Kıratlı Köyü Derneği**'nde derneğin Kadın Komisyonu tarafından düzenlenen film gösterimi ve sohbet katılan kadınların etkinliğine biz de Yeni Demokrat Kadınlar olarak katıldık. Kadınlarla buluştuğumuzda kadınlar ilk olarak 1 Mayıs ve Taksim'in yasaklanması üzerine sohbet ediyor, tartışıyorlardı. Konuşmalar Suriye'de yaşanan savaşa ve burada TC'nin rolüne geldiğinde kadınlar genel olarak, "*ABD, Türkiye'yi kullanıyor, kullanıyor; zamanı gelince onu da vuracak*" şeklinde düşündüklerini söylediler ve "*Suriye'deki savaş da bizi etkiliyor*" dediler. Suriye'nin ardından kadınlar bu kez de Alevi kimliğine devletin yaklaşımı üzerine konuştular. Bir teyzemiz, "*Bunlar bizi öteden beri sevmezdi, bize zaten hiç kardeş demediler ki*" dedi.

Sohbetin ardından beklenen kadınlar da gelince hep birlikte başrollerini **Türkan Şoray**, Füsün Demirel, **Yaprak Özdemiroğlu** ve Tark Akan'ın paylaştığı "Berdel" filmi izledik. Filmin etkileyici olan sahnelerinden "çocuk gelinlerin" berdel edildiği sahnede ve eşinin erkek çocuk sahibi olarak "soyunu devam ettirebilmesi" için 6. çocuğunu doğuran Hanım'ın (Türkan Şoray) ölüm döşegindeki son sözlerin ardından birçok kadın gözyaşlarını tutamadı ve "töreye" tepki gösterdi.

Hanım'ın (Türkan Şoray) son sözleri kadınlar için söylenen en "manalı" sözlerden biriydi: "**Senin oğlunu doğurmak için kendi canıyla oğlunun canını berdel ettim!**" Gerçekten de kadınlar çocukları için kendi ha-

yatlarından vazgeçmiyor ve kendi ömürlerini çocuklarının ve eşlerinin ömürlerine berdel etmiyorlar mıydı? Filmin ardından kadınlar filmde en çok bu sahnelerden etkilendiklerini anlattılar. Kadınlardan biri de "*Baksanıza filmde kuma kadınlar bizim gibi dayanışma içindeydi. Bence en güzel kısmı oydu*" dedi. Filmin ardından kadınlar türküler söyledi, halay çektiler.

Gazi'de kadınlar buluştu

25 Nisan Perşembe günü Karayolları Mahalesi'nde kadınlarla biraraya geldik ve birlikte hem kampanyamızı hem de mahalledeki kadınların daha sık biraraya gelmesinin araçlarını konuştuk. Çok sayıda kadının katıldığı etkinlikte ilk olarak Dersim'in yöresel yemeği "Bişka Şir" yaptık hep birlikte ve neşeli bir sohbet eşliğinde yemeğimizi yedik. Ardından sohbetimize başladık.

Mahalleden bir arkadaşımız, birlikte olmanın, sık sık biraraya gelmenin öneminden ve bugün biraraya geldiğimizde dayanışma ve bilinçlenmenin güzel bir örneğini yaşatabileceğimizden söz etti. Ardından bir başka arkadaşımız, kampanyamızdan ve kampanyamızın amaçlarından bahsederek; kadın emeğinin dünyayı yaratan emek olmasına rağmen görmezden gelindiğine ve yok sayıldığına dikkat çekti. Bunun yalnızca toplum tarafından değil erkek egemen devlet tarafından da görülmediğini söyleyen arkadaşımız, devletin ve patronların buradan elde ettikleri kâr üzerine örnekler verdi.

Daha sonra yapılan karşılıklı sohbetlerde AKP'nin "örgütlülüğü" ve bizlerin örgütsüzlüğüne dikkat çeken kadınlar, mahallede daha sık biraraya gelmenin yolları ve araçları üzerine tartıştılar. (İstanbul YDK)

Dicle'de kadınların yurt direnişi!

Dicle Üniversitesi kampüsünde bulunan Kredi Yurtlar Kurumu'na bağlı Selahattin Eyyübi Yurdu'ndaki kadınlar, yönetimin keyfi kararlarını protesto etmek amacıyla 26 Nisan günü bir boykot gerçekleştirdi. Kantin ve yemekhanenin alkış ve zılgıtlarla boşaltılmasıyla başlayan eylem kadın bloklarına doğru geçilen yürüyüşle devam etti.

ÖGB'nin kadınları engelleme çabalarına rağmen bloklara giren kadınlar sloganlarla odaları dolaşarak boykote çağrı yaptı. Bloklardan birinde kapı kilitlenerek giriş çıkış yapmak isteyen kadınlar engellendi ve kitlenin boykota katılımının önüne geçilmeye çalışıldı. Sonrasında Ziya Gökalp Yurdu'nda kalan erkek öğrenciler, alkış ve sloganlarla boykot yapan kadınlara destek verdi. Ardından öğrenciler kantin ve yemekhane önüne

yürüyüşe geçip bir basın açıklamasıyla boykotu tamamladı. Yapılan açıklamada yurt öğrencilerinin yaşadığı sorunlara değinilirken yemeklerin düzeltilmesi ve uzun zamandır kullanılmayan asansörlerin tamir ettirilmesi talepleri dile getirildi. Bunun yanı sıra öncesinde kadın ve erkek bloklarını ayrıştırmaya yönelik girişimlerde bulunan yurt yönetiminin yakın zamanda bloklar arasına tel örgü ve duvar yaptırarak öğrenciler arası sosyalleşme ortamını ortadan kaldırmaya yönelik girişimi protesto edildi.

Kadın bloğunun girişine durak yapılmasına rağmen bu yolun kullanıma açılmasının, kadın öğrenciler açısından güvenlik problemi yarattığı ve cinsel taciz olaylarının önüne geçme yolunda adımlar atılmadığı vurgulandı. Selahattin Eyyübi Kadın Yurt yönetimi öncesinde de lezbiyen kadınlara yönelik homofobik yaklaşımlarıyla gündemleşmişti. (Amed YDK)

Reyhanlı'da Suriyeli kadınlar...

Antakya: Suriye'de yaşanan savaştan kaçıp tel örgülerden geçerek Reyhanlı'ya gelen savaşın kadın ve çocuk yüzü yine görmezden gelinmekte, tacizle, tecavüzle istismar edilmekte.

Son birkaç gün içinde yerel kaynaklardan edindiğimiz bilgiye göre,

Reyhanlı'nın Yenişehir Mahallesi'nde bir eve kolluk kuvveti tarafından baskın düzenlendi. Baskın sonrasında evlerde bulunan çoğu çocuk yaştaki Suriyeli kadınların fuhuşa zorlandığı ve buralarda uygulanan sahte evliliklerle taciz ve tecavüzün meşrulaştırılmaya çalışıldığı öğrenildi. Yaşlarının çok küçük olduğu

ve Reyhanlı'da bu amaçla kullanılan evlerin sayısının daha çok olduğu da edindiğimiz bilgiler arasında. Yani deyim yerindeyse var olan sistemin oluşturduğu kirli dünyada Suriye'deki emperyalist savaş orada yaşayan kadınların yakasına yapışmış durumda ve nereye giderlerse gitsinler peşlerini bırakmamaktadır. Burjuva-feo-

dal medyanın konuyu hiçbir ulusal ve yerel televizyonda ve gazetelerde vermezken Suriye'deki kirli savaş sonrasında fuhuş sektörü belirli biçimlerde artış gösterdi ve Suriye'ye yakın bölgelerde ikinci ve hatta üçüncü evliliklerin yapılmasında gözle görülür bir yoğunlaşma yaşanmaktadır. **(Antakya'dan bir YDK'lı)**

Yeni nüfus politikası: Çocuk değil, işçi lazım!

TC devleti son aylarda nüfus artış hızının yavaşladığı söylemiyle nüfus sorununu gündeme getiriyor. Kürtaj yasağı, üç değil beş çocuk gibi kadın bedeni üzerinde erkek egemen tahakkümle daha fazla çocuk yapılması dayatılıyor. Meselenin haklı olarak ön plana çıkarılan cinsiyetçi zihniyeti dışında bir de ekonomik ve siyasi anlamı var.

Tüm devletlerin bir nüfus politikası mevcuttur. Örneğin ölüm oranının doğum oranını geçtiği Rusya'da özel teşviklerle nüfus politikası izleniyor. Bir çocuk doğurana cip araba, 2 veya 3 çocuk doğurana 10 bin dolar veriliyor. Biçimi ne olursa olsun nüfus politikasının özü aynıdır.

Marks, doğal nüfus yasasının temelini kapitalist üretim yasası olduğunu belirtir. Dolayısıyla kapitalist toplum düzeninde belirlenen nüfus politikaları doğrudan sermayenin azami kâr ekseninde yapıldığını da özetlemiştir.

Dün olduğu gibi bugün de nüfus politikalarında, devletlerin önceliği ekonomik güç, toprak bütünlüğü ve güvenlidir. Bu başlıklar her ne kadar tüm halkı kapsayan bir görünümde olsa da bu aldatıcıdır. Kapitalist toplumda, sermayenin sömürü düzeninde, nüfusun sermaye karşısında taşıdığı anlam nitelikli, üretken işgücü kaynağıdır. Dolayısıyla nüfus politikaları, ister nüfus azaltması, ister nüfus artışı olsun temel amaç sermayenin ihtiyacının karşılanmasıdır. Bu kapsamda egemen sınıflar kimi zaman açıktan, kimi zaman da gizli nüfus politikaları uyguluyor. 1970'lerde ABD emperyalizmi, nüfus artış hızının yüksek olduğu yarı-sömürgelerde, kendi ticaret ve sömürü ağını olumsuz etkileyeceği nedeniyle NSSM 200 adlı gizli nüfus azaltma politikası uyguladı. Brezilya örneğinde, bu gizli politika sonucunda 16-55 yaş arası kadınların yüzde 44'ü, Afrika kökenli siyahi kadınların % 90'ı kısırlaştırıldı. 14 yıl

(1975-89) boyunca sürdürülen bu gizli nüfus azaltma politikası, Brezilya hükümetinin açığa çıkarmasıyla son buldu. 1990'lı yıllar boyunca BM öncülüğünde, yarı-sömürgelerde "modernleşme", "kalkınma", "nüfus patlaması" safsatalarıyla, nüfus azaltma politikası açıktan uygulandı. Bu politikayı 90'lı yıllarda TC devleti de uyguladı. Doğum kontrol yöntemleri yaygınlaştı. 1-2 çocuk yeter propaganda-sıyla özel teşvikler yapıldı.

1990'lı yıllar boyunca nüfus artış

hızını azaltma politikası izleyen TC devleti de bugün tam tersi bir politikaya döndü. 90'lı yıllarda olduğu gibi bugün de temel amaç büyük sermayenin ihtiyacını karşılamaktır. Şöyle diyor Başbakan: "Tek çocuk gerilemedir, iki çocuk gerilemedir, üç çocuk yerinde saymaktır, dört çocuk ilerlemedir, beş çocuk refaha kavuşmaktır." Gerileyecek, yerinde sayacak, ilerleyecek ve refaha kavuşacak olan, emekçi yoksul halk değildir elbette. Egemen sınıflardır. Genç nüfusa ihtiyaç duyan da yine bu sınıflardır. Zira bugün 12.5 milyon çocuk beslenme, 7,5 milyon çocuk ısınma, 7,6 milyon çocuk yeni elbise, her üç çocuktan ikisi gün aşırı protein ihtiyacını karşılayamıyor. 890 bin çocuk değişik işkollarında çalışıyor. 22,7 milyon olan çocuk nüfusunu besleyemeyen, giydiremeyen, ısıtamayan devletin çocuk ilgisine mazhar olan

ne ola ki beş çocuk istiyor?

Beş çocuk istemi genç nüfus ihtiyacının ürünüdür. 2023, 2071 gibi hedeflerin ya da çılgın projelerin uygulanması için ihtiyaç duyulan nüfustur. Belli oranda birikim sağlayan egemen sınıflar gelişmek, serpilme, palazlanmak, rekabet gücünü artırmak ve ekonomik bir güç olmak istiyor. Bunun için yaşlı değil genç nüfusa ihtiyaç duyuyor. Sadece bu da değil. Emperyalist sermayenin giriş-çıkışına tabi olan, sermaye yoğun üretim yerine emek yoğun üretimi ağırlıklı olan, teknoloji donanımı düşük imalat sanayisi bulunan, üretim araçları üreten ağır sanayiden yoksun bir ekonomik yapıda, egemen sınıflar işgücü potansiyeli ve çalışma kapasitesi yüksek olan genç nüfusa gereksinim duyuyor. Dolayısıyla egemen

sınıflara beş çocuk değil, işgücünü satacak, artı-değer üretecek, sömürülecek genç nüfus lazım. Çocuk değil, işçi lazım. MÜSİAD Genel Kurul toplantısında, sermayenin borazancı başı Başbakan "ekonominin temeli insandır" sözü ile hem bu gerçeği, hem de beş çocuk istemindeki niyetini açıkça belirtmiş oluyordu.

TC'nin nüfus politikasının özü budur. Çark her daim olduğu gibi yine egemen sınıfların çıkarına döndürülüyor. Onlar çocuk istemiyor, azgınca sömürecek işçi istiyor. Çukurova'da plastik enjeksiyon makinesine başı sıkışarak yaşamını yitirecek, kanı emilecek nice Ahmet Yıldız istiyor. Onlar, yaşlı, genç, çocuk, kadın, erkek emeğini sömürmek istiyor. Onlar emekçi yoksul halkı sömürü çarkında ezme istiyor.

BDP Kadın Meclisi 2. Kongresi Gerçekleşti

Ankara: BDP Kadın Meclisi tarafından "Örgütlü kadın, Demokratik Kurtuluş, Özgür Yaşam" şiarıyla Ahmet Taner Kışlalı Spor Salonu'nda gerçekleştirilen kadın kongresine kadınların katılımı ve coşkusu damgasını vurdu. BDP eş başkanı **Gülten Kışanak** da kongrede bir konuşma yaptı. Kışanak konuş-

masında "Gelin, demokratik, özgürlükçü, onurlu bu mücadelede birleşelim, hep beraber yan yana, omuz omuza mücadeleyi yükseltelim" dedi.

BDP Kadın Meclisi Sözcüsü **Pelin Yılmaz** da konuşmasına Kürtçe başladı. Ataerkil toplum zihniyetini kabul etmediklerini belirten Yılmaz, kadına yö-

nelik bu yaklaşımı değiştirmek için çabaladıklarını söyledi. Kadının yok sayıldığı, köleleştirildiği toplumun özgür olamayacağını altını çizen Yılmaz, "Kadının özgürleşmesi toplumun özgürleşmesi demektir. Dili, kimliği, kültürü yok sayılmış, inkar edilmiş Kürt kadınları olarak kendi rengimizle var olduk, var olmaya da devam edeceğiz" dedi A. Öcalan da kongreye bir mektup gönderdi.

Kongrede Paris'te katledilen 3 Kürt kadının katillerinin ortaya çıkarılacağına, kadın özgürlük mücadelesinin yükseltilmesi gerektiğine, kadın cinayetlerine ve çocuk gelinlere karşı güçlü bir mücadele hattının örülmesi gerektiğine vurgu yapıldı. Ayrıca "barış" sürecine dair "barış olacaksa onurlu, demokratik, özgürlükçü olacak" denildi. Kadınların birlikte mücadelesine vurgu yapılarak kongre sonlandırıldı.

Fransa ve Yeni Zelanda eşcinsel evliliği kabul etti

Evlilik eşitliği yasası, 23 Nisan günü Fransa parlamentosunda 331'e karşı 225 oyla kabul edildi. Yasanın cumhurbaşkanı tarafından imzalanıp resmi gazetede yayınlanmasından sonra, Haziran sonu gibi eşcinsel evlilikler gerçekleşebilecek. Yasa aynı zamanda eşcinsel çiftlere evlat edinme hakkı da tanıyor.

Evlilik eşitliği konusunda çalışan derneklerin çatı örgütü Inter-LGBT, kararı "eşitlik, demokrasi ve birlikte yaşamın zaferi" olarak değerlendirirken, Sosyalist Parti'den Harlem Désir "Bugün, ülkemizdeki eşitlik için önemli bir tarih olarak kalacak. Bugün Fransa kardeşliğinin yolunu seçti; tole-

ranssızlık ve nefreti reddetti" diye konuştu.

Yasanın meclisten geçmesinin ardından LGBT'leri yok sayan, gecenin ilerleyen saatlerinde sayıları da 500 kişiyi geçen bir grup yasayı protesto ederek kolluk kuvvetleri ile karşı karşıya geldi ve bazı polislerin yaralandığı öğrenildi.

Yeni Zelanda'da, eşcinsel evlilikleri onaylayan Asya Pasifik böl-

gesinde ilk, dünyada 13. ülke oldu. Yeni Zelanda parlamentosunda 17 Nisan günü oylan yasa tasarısı, 77'ye karşı 44 oyla kabul edildi.

2001 yılında eşcinsel evliliklerin uygulandığı ilk ülke olan Hollanda'dan sonra, Belçika, İspanya, Kanada, Güney Afrika, Danimarka, Norveç, İsveç, Portekiz, İzlanda, Arjantin ve Uruguay da eşcinselleşen evlilik hakkını tanıdı.

R.Ç KAMPANYAMIZ ÜZERİNE...

Bilindiği üzere LGBT bireyler sistem eliyle ötekileştirilen, yok sayılan, görünmez bir yaşama mahkum edilen, toplumsal cinsiyet kalıp yargılarının kadınlar kadar kurbanı olanlardır. Her gün sokak ortasında öldürülme korkusuyla bir yaşamı tüketen, cinsel kimliğinden ötürü yanı başında yok edilen yaşamlara tanık olan, polis tarafından "kaldırım işgali" gerekçesiyle dövülerek keyfi gözaltılar uygulananlardır.

Askerlik muayenesinde onur kırıcı muamelelere maruz bırakılan, kendilerini ait hissettikleri kimliğe sahip olabilmek için "prosedür gereği" sancılı süreçlerden geçirilenlerdir. Medya eliyle hedef haline getirilen; "ters ilişki teklif ettiği" için "erk" eklik onuru incinen katilleri, yargı organları tarafından "haksız tahrik" indirimleriyle mükafatlandırılanlardır.

Silik bir yaşantı sürdürüp de kazara görünür kıldıklarında "ahlaka ve adaba aykırı davrandıkları" gerekçesiyle işten çıkarılan, kimlikleriyle barışık yaşadıklarında ise tamamen çalışma hayatının dışına itilen, "seks işçiliği"ne mahkum edilenlerdir. Ne tesadüftür ki bir trans kadının anlatımında olduğu gibi gündüz hakaretlerle dövenler ve akşam para karşılığı ilişki teklif edenler "aynı kişiler"dir onların yaşantısında...

Bizler de 2-3 Şubat günü İstanbul'da gerçekleştirdiğimiz Kurultay öncesi alandaki atölye çalışmalarımızla, bizlerin dahi "ötekisi" olan LGBT bireyler üzerine ilk kez yoğunlaşabilme ve yaşamlarına tanık olma fırsatı bulduk. Feodal baskının kendini yoğun bir şekilde hissettirdiği Amed'de 17 yaşındaki R.Ç Temmuz 2012'de ailesi tarafından 14 kurşunla öldürülmüştü. **Yeni Demokrat Kadın** olarak 4. duruşmasına katıldığımız davanın sonrasında alanda geç kalınmış bir refleksi gösterme iradesini ortaya koyarak bir kampanya örme kararı aldık.

Alanımızdaki LGBT oluşumları olan **Hebun LBGT** ve **Keskesor** tarafından davayı gündemleştirme adına çeşitli çalışmalar yürütülmekteydi. Sorunun toplumsal cinsiyet temelli olduğunun bilincine bir kadın örgütülüğü olarak politikalarımızı alanımızda yaşanan bu cinayet üzerinden somutlaştırma gerekliliği; kendini imza kampanyası yürütme yönünde ki kararda gösterdi. Bunun öncesin-

de yürütülecek kampanya üzerine alanımızdaki LGBT oluşumlarıyla yaptığımız görüşmeler, bizim açımızdan bu sorun çerçevesinde bir ilişkilendirme yaratması yönünde olumluydu. Bu bir yanıyla soruna duyulan yabancılaşma kırıcı; diğer yanıyla sorunu eşcinsel bireylerin sorunu olmaktan çıkararak, sistemin LGBT bireyler üzerinde yürüttüğü politikaları teşhir etme adına kadınları sorun etrafında birleştirebilme olanağı yaratan bir yerde duruyordu.

Sorun çevresinde kadın ve erkeklerden aldığımız ve hatta eşcinsel bireyler üzerinden kendi var oluşlarına yönelen homofobik tepkiler bize çalışmanın toplumsal açıdan ertelenemezliğini bir kez daha gösterdi.

LGBT bireylerinin sorunlarının toplumsal açıdan ertelenemezliği

30 Nisan'da 5. duruşması görülen R.Ç davasına ilişkin kamuoyu oluşturma ve yaşanan bu nefret cinayeti üzerinden LGBT bireylerin üzerindeki baskıları gündemleştirme adına yürüttüğümüz imza kampanyasıyla sıraladığımız belli başlı talepler şunlar oldu: 1) Nefret suçlarının Anayasa'da tanımlanması, 2) Anayasa'nın 10. maddesine "cinsel yönelim ve cinsiyet kimliği" ibaresinin eklenmesi, 3) LGBT cinayetlerinde uygulanan "haksız tahrik" indirimlerine son verilmesi, 4) Medyadaki cinsiyetçi, ayrımcı, homofobik ve transfobik söylemlerin denetlenmesi için bağımsız denetim ve şikayet mekanizmaları oluşturulması...

Üniversite ve kadın yurtlarında ağırlıklı olarak yürüttüğümüz çalışmalar, bizler açısından konuyla ilgili eksikliklerimize ve kendi homofobik algılarımıza yönelme fırsatı yaratırken; diğer yanıyla kadınlarla bu konu etrafında tartışabilme, sorunun toplumsal yanını ortaya koyabilme ve çevremizdeki LGBT bireylerle daha samimi bir ilişki kurabilme olanağı doğurdu. Çalı-

şmalar sırasında kadınlarla ve LGBT oluşumlarıyla kurduğumuz ilişkiler ve uzun vadede birlikte çalışma yürütme iradesi kazanımlarımız olarak sıralanabilirken; sorun çevresinde kadın ve erkeklerden aldığımız ve hatta eşcinsel bireyler üzerinden kendi var oluşlarına yönelen homofobik tepkiler bize çalışmanın gerekliliğini ve toplumsal açıdan ertelenemezliğini bir kez daha gösterdi.

Ortak açıklama

30 Nisan'da Diyarbakır 3. Ağır Ceza Mahkemesi'ndeki duruşmaya **Yeni Demokrat Kadın** olarak katılım gösterip diğer kurumlarla yaptığımız basın açıklamasıyla kampanyanın ilk durağını geride bıraktık.

Fakat bizler, sadece tetikçilerinin değil tetikçileri yaratan ve cinayete teşvik eden zihniyetlerin mahkumiyeti için bu davanın arkasında durduğumuzu ve bu cinayetin medyatik değil politik bir cinayet olduğunu bir kez daha belirtiyoruz. Bizler, cinsel yönelim ve cinsiyet kimliğinden ötürü katledilen ve yargılama sürecinde dahi bu kimlikleri yok sayılan, cinayetleri sistematik değil münferit kılınan gazeteci Baki Koşar'ı, Ahmet Yıldız'ı, Arzu Has'ı ve onların şahsında, her gün eril zihniyetin yok ettiği yüzlerce LGBT bireyi unutmadık. 24 Mayıs'ta 6. duruşması görülecek olan R.Ç. cinayetinin eşcinsel bir bireye yönelmiş bir nefret cinayeti olduğunu bir kez daha haykırmak için bu davanın takipçisi olacağımızı yineliyoruz.

(Amed YDK)

Amed'de 1 Mayıs'ın kadın yüzü...

Amed YDK olarak 1 Mayıs'ın kadın yüzünü örmeye çalıştık. İlk olarak bildiriyle kadınlara 1 Mayıs çağrısı yaptık. Yurtlarda bildiri dağıttı ve kadınlarla sohbet etme imkanını yakaladık. Her çaldığımız kapının ardında sıcak sohbetler bizi karşıladı. Sohbetlerimiz gece yarısına kadar devam etti ve biz kadın arkadaşlardan çok büyük bir heyecan doğdu... Tanıştığımız kadın arkadaşların odalarında kaldık. Onların sorunlarını, yaşamlarını birlikte paylaştık. Sıcak bir ortam yakaladık. Kadınlardan aldığımız her olumlu tepkinin bizi bir adım daha ileri taşıdığına inanıyorum ve onlarda da aynı etkiyi uyandırdığımızı...

Amed'de sadece kadınların yürüttüğü bir çalışma, erkeklerin gölgesinden kurtulmanın olumlu tepkilerini aldık kadın arkadaşlardan.

Ve Amed'de 1 Mayıs günü geldi. Heyecanımız ve coşkuymuz yüzlerimizden okunuyor, emeğimizin karşılığını aldığımızı anlıyoruz. Amed'deki kadınlar olarak kendi özgünlüğümüzün farkına varıyoruz ve daha çok coşkuluyoruz. 1 Mayıs'ta Urfa Kapı'da toplandık ve oradan İstasyon Meydanı'na yürümeye başladık. **Yeni Demokrat Kadın** olarak "Erkek vuruyor, devlet koruyor", "Barbara'dan Meral'e, selam olsun Beşler'e", "Yaşasın kadın mücadelemiz", "Biz, biz, biz; 1 Mayıs'ın kadın sesiyiz" gibi sloganları atarak alana girdik.

Yeni kadın arkadaşlarla tanışma ve sohbet etme imkanını da yakaladık. Amed YDK olarak Keskesor LGBT oluşumunun hazırladığı R.Ç ile ilgili dövizleri de taşıdık. Amed'deki yoğun sığa ve bütün yorgunluğumuza rağmen hiçbir şey heyecanımızı ve coşkuymuzu etkilemedi. Kazanımlarımız vardı, heyecanımız ve coşkuymuz da... Amed'de 1 Mayıs'ın kadın yüzü vardı, Amed'de kadın mücadelesi vardı...

(Amed'den bir YDK'lı)

Mersin'de YDG kampanyası üzerine

YÖK yasa tasarısı ve Bologna Projesi kapsamında yürüttüğümüz kampanyamız Mersin'de sona erdi. Okulun da erken kapanmasıyla birlikte fiilen sona eren kampanya çalışmalarımızı değerlendirdik. Kampanya kapsamında, ilk iş olarak imza topladık, düzenli olarak standımızı açtık. Çalışmayı planlarken; her gün (sabah 9 akşam 5) belli saatler arasında çalışma kotası koyduk kendimize. Ayrıca her

gün 200 imza toplama hedefiyle hareket ettik. Okuldaki topluluklara, bireylere ve gençlik örgütlerine çağrı yaptık. Beklediğimiz çapta olmasa da ortaklaşmaya vardık ve imzaları beraber toplamaya devam ettik. Ardından okulda, İktisat fakültesinin önünde bir forum gerçekleştirdik.

Şimdi şu soruları soruyoruz kendimize: Kampanyamızın süresi yaklaşık 4 ay olmasına rağmen biz çalışmalarımızı neden son 1,5 ayla sınırladık? Çalışmayı gündeme almamızın altında yatan çelişkiler nelerdi? Sonrasında nasıl adımlar attık ve ilerlememiz ne durumda? Kuşkusuz bahsini edeceğimiz her türden eksikliğimiz; sayfalarda yazmak, tartışmak gereken konular. Biz de kendi cephemizden bu konuları tartışmaya, derinleştirmeye başladık.

Özgüven

Toplumda özgüven konusunda zaten yenik başladığımız bir gerçek. Hemen hepimiz ciddi oranda inisiyatifsiz, kırılğan yetiştirilmişiz ailemiz ve toplum tarafından. Dolayısıyla çekingen oluyoruz ve daha başlamadan işin olmayacağını; başarılmayacağını düşünüyoruz. Bu eksikliğimiz dergi dağıtımlarından tutalım da kitleyi pikniğe çağırmaya kadar yansıyor. Özgüven meselesini de koşullayan sebepler var elbette. Bunların en başında hazırlık yapmamak, o konuda adım atmamış olmak ve dolayısıyla henüz başarabildiğimizi görmemiş olmak var.

Öncelikle çelişkiyi tamamen çözemeyeceğimizi anlamamız lazım. Yani tüm yönleriyle aynı anda çözüvermek mümkün değil. Bu nedenle, soruna neden olan faktörleri açığa çıkarmak gerekir. Özgüven problemimiz en çok hangi durumlarda kendini gösteriyor ya da hangi hareketimize, çalışmamıza yansıyor. Buralarda eksik kaldığımız yönlerimizi bulup çıkartabilirsek, ardından iradi bir adım bizim derdimize ilaç olabilir. Örneğin imza toplarken insanların imza atmayacağını düşünüyor ve çekiniyorsak; ya kitlenin çelişkilerini ve durumunu iyi bilmediğimizden dolayı yanlış bir beklenti içine girmişizdir ya da onları ikna edecek birikimimiz yoktur. Eğer bu noktalarda adım atarsak, temel meselemize gedikler açabilmiş oluruz. Bu deneyimlerin defalarca tecrübe edilmesi sorunu tamamen ortadan kaldırır. Keza biz de bu süreçte

bunu yapmaya başladık.

Özgüven meselemizin üzerine tartışmalar yaptık, derinleştirdik, tutabileceğimiz her noktadan tutmayı hedefledik ve belli başlı sonuçlar da aldık. İmza toplarken, insanların duygularına, düşüncelerine karşılık verirken, konuyla ilgili derdimizi anlatırken konuya daha vakıf bir hal aldık. Bu da bu süreç içerisinde bize belli bir özgüven verdi. Şunun da farkına vardık; eğer kendimizi geliştirmeden heybeden tüketirsek, aynı sorunları tekrar tekrar yaşamamız mümkündür. Gelişimin olmadığı yerde gerileme vardır çünkü.

Politikaya ilgisizlik

Teorik olarak kampanyanın politikası, yolu yöntemi konusunda kafamızda bir sorun "yokken", pratik adımlar bir türlü başlamamamız aslında teorik düzeyde de kavrayış sorunu yaşadığımızdı. Mao'nun da belirttiği gibi, algısal bilgi ile kavrama aşaması arasında ciddi bir emek yatar. Kampanyamızın planının çıkartılmasının ardından yapmamız gereken kampanya politikasında derinleşmek olmalıydı. Biz bu kısmını eksik bıraktık ve saldırıların boyutunu biz dahi göremedik, kavrayamadık. Politikaya ilgisizlik; bizim bu süreçte en temel çelişkilerimizden diğerydi. Biz, kampanya başında (kitlenin bu konuya dair hiçbir bilgisinin olmamasından kaynaklı) yaptığımız yasa incelemesinin üzerine bir şey koyma ihtiyacı hissetmedik. Sınırlı bilgimiz bir süre sonra etkisini kaybetti ve kitleye yeni şeyler anlatmamız gerekti, fakat burada da yeterli olmadık; çünkü kampanyaya geç başlamamızdan dolayı okulun da erken kapanmasıyla fiili olarak çalışmamız sonlandı.

Yine de bu kadar dar bir sürede bu konuya nasıl bir müdahalemiz

oldu? Daha fazla kafa yormak ve ufak ufak da olsa yaptığımız araştırmalar ve aramızda yaptığımız değerlendirmelerimiz faydasını gösterdi. İmza toplarken, kitle karşısında; konuyu bilen, kendine güvenen insanları gördük. Keza yaptığımız forumda bunun yansımalarını gördük.

Hedefsizlik

Yaptığımız işin amacı ne ve kimi nasıl etkilemeli sorularını sormuyoruz çoğu zaman. Uzun vadeli düşünmüyoruz, kısa vadeli süreçleri atlarmaya bakıyoruz. Biz de kampanya politikamızı zihnimizde kavrayış aşamasına getirmediğimiz için, zaten var olan ve daha "kolay" olan hedefsizlik ile çabuk uzlaştık. Dahası bundan uzun süre rahatsız bile olmadık. Ta ki Mart ayının 2. haftasına kadar. O tarihten itibaren çelişkimizin ana yönü hedefsizlik olsa da bu konuda attığımız adımlar yakına ama ileriye oldu. O tarihte aldığımız toplantıda çelişkimizi tespit edip, kampanya çalışmasına somut hedefler koyduk. Her gün sabah 9 akşam 5, ortalama 200 imza hedefiyle başladık.

Böylelikle toplumda binlerce öğrenciye ulaşmış, derdimizi anlatıp örgütlenme çağrısı yapmış olacaktık. Böyle de yaptık. İşte bu aşamada bu hedeflerimizin yetersiz olduğunu hissettik. Bu noktada çelişkimizin başka bir boyutundaydık. Kitleyi ve kendimizi örgütlenme hedefini önümüze koymalıydık ama nasıl yapacaktık? Bu süreçte de ajitasyonun propagandaya evrilmesi gerekiyordu. Kendimizi ve kitleyi nasıl örgütleyeceğimiz konusu hala problemdi. Çünkü kitlenin ne düşündüğünü, nasıl yaşadığını bilmediğimizi fark ettik. Öğrenciler, sistemin dezenformasyonundan ne düzeyde etkilenmişti ve haklarına ne oranda sahip çıkıyordu? Bu konuda da kitlelerle ilgilenmek ve onları tanıma meselesi eksikliğini gösterdi. **(Devam edecek)**
(Mersin YDG)

Dokuz Eylül'de faşizme karşı omuz omuza!

İzmir: 24 Nisan günü devrimci, demokrat öğrenciler İktisadi İdari Bilimler Fakültesi'nde stantlarını açarak 1 Mayıs çalışmalarını yürüttükleri sırada SGD standına faşistler tarafından saldırı gerçekleşti. Devrimci öğrencilerin yaşanan saldırıya müdahale etmeleri sonrasında bu kez de polis devreye girerek 1 SGD üyesini darp ederek gözaltına aldı.

Bunun üzerine içerisinde YDG'lilerin de bulunduğu öğrenciler ortak bir 1 Mayıs standı açma kararı aldı. Standda faşist grup, polis, ÖGB işbirliği ellerinde bıçaklarla saldırı. Saldırı sonrasında kantinde biraraya gelen devrimci ve demokrat öğrenciler, 1 Mayıs çalışması yürüten dev-

rimcilere yönelik saldırıları sloganlarla teşhir etti.

25 Nisan günü yine ortak 1 Mayıs standı kurmak için alkışlarla, sloganlarla biraraya gelen kitle saldırının yaşanmış olduğu İİBF'de stand kurdu. Stand kurulması esnasında bir grup ÖGB ve sivil polis etrafımızı çevreleyerek standın kaldırılmasını istediler. Devrimci öğrenciler üniversitenin asıl öznelerinin öğrenciler olduğunu ve stand açma kararlarında polisi muhatap almayacaklarını belirttiler. Sivil polis stand için direnen kitleye saldırdı ve gözaltına almaya çalıştı. Saldırı esnasında sivil polislerden bazıları birer gazı kullanarak kitleyi dağıtmayı amaçladı.

Biber gazı bilinçli olarak

bir YDG'li arkadaşımızın direkt gözüne sıkılmıştır. Saldırı esnasında direnen kitle içerisinde birçok öğrenci darp edilmiştir. Gözaltı vermeyecek kantinde tekrar biraraya gelen devrimci öğrenciler yaşanan saldırıyı İHD, ÇHD ve Eğitim-Sen yetkililerine ileterek yasal işlem başlatılması talebinde bulunuldu. Daha sonrasında Yabancı Diller Fakültesi önünde yaşanan saldırının teşhirinin yapılması ve devrimci dayanışma içerisinde engellenmeye çalışılan 1 Mayıs çalışmasını yürütmek üzere dayanışma standı kurduk. Fakülte önünde devrimci öğrencilere yönelik saldırı ajitasyon ve bildiri dağıtımı ile teşhir edildi. Stand çalışması devrimci öğrencilerin dayanışma içerisinde türküler söyleyerek halaylar çekmesi ile devam etti.

Cebeci yemekhane eylemlerine soruşturma

Ankara Üniversitesi Rektörlüğü, yemekhane eylemlerini neden göstererek onlarca öğrenciye soruşturma açtı. Öğrencilerin haklı talepleri için yürüttükleri mücadeleye karşı polislin kampüse girip saldırması da dahil birçok yöntemi

dillendiren, yer yer gerçekleştiren üniversite yönetimi, eylemlerin fiili olarak sonlanmasını da fırsat bilerek içerisinde YDG'li bir yoldaşımızın da olduğu onlarca öğrenciye soruşturma açtı. Açılan soruşturmalarda söz konusu taleplerin "öğrenci taleplerini aştığı" ve yapılan eylemlerle "kamu düzeninin" bozulduğu iddia edildi.

Son zamanlarda Ankara Üniversitesi'nde yükselen faşist saldırılara ve devletin sistemli baskısına paralel bir şekilde soruşturma ve cezaların da arttığını söyleyebiliriz. Geçen haftalarda da içlerinde yurtsever, ilerici öğrencilerin olduğu birçok öğrenciye okul içerisindeki anti-faşist mücadeleden dolayı İletişim Fakültesi tarafından **1 haftadan 1 yıla kadar** uzaklaştırma cezası verilmişti. Ancak açılan soruşturma ve verilen cezaların örgütlü, devrimci ve de haklı mücadelemizi engelleyemeyeceğini yineliyoruz.

(Cebeci YDG)

KÜRT ULUSAL SORUNUNDA YENİ AŞAMA: TAVRIMIZ VE GÖREVLERİMİZ ÖZGÜRCE AYRILMA HAKKI: BİRLEŞMEK AMACIYLA AYRILMAK⁽¹⁾

Proletarya adına görkemli zaferler, muazzam deneyimler ve nihai kurtuluşa giden yolda elde edilen büyük birikimlerle geride kalan önceki asır, 21. yüzyılın daha büyük bir hesaplaşmaya sahne olacağını göstermişti. Ağlarını örmeğe olan “kader”, insanlığın sınıfsız topluma yürüyüşünün temsil etmektedir. Bu, tarihin mutlak bir zorunluluğa doğru çizilen yolculuğu, zincirleme devrimlerle gerçekleşmekte, ezilen halk ve ulusların, sermayenin egemenliğine karşı isyanı, birbirini tetikleyen patlamalarla sistemi sarsmaktadır.

Emperyalist-kapitalist sistem, göz kamaştırıcı gösteriler, yaldızlı kaplamalar ve parlak ışıklarla süslediği saltanat kayığının su almasını engelleyemediği gibi, fırtınalara dayanma kabiliyetinin körelmesine çare üretmez bir noktaya doğru adım adım sürüklenmektedir. “Kriz” diye anılan bu durum, özgür geleceğin gündoğumu için müjdelere taşıyan bir işaret olarak görülmelidir. Elbette kanlı bir müjdedir bu ama, geleceğin sahipleri zaten kan, ter ve gözyaşıyla yoğrulmuş bir yaşamın içinden doğrularak karşılamaktadır güneşi.

Sistemin gerçek fotoğrafı, dünyayı zapt etmenin sembolü olarak yükselen onlarca yüzlerce katlı gökdelenler, büyük tekellerin egemenlik nişanı olarak dünyayı kuşatan AVM’ler ve mağaza zincirleri, görsel medya âleminin bütün beyinlere zerk edilen baş döndürücü ihtiyaç, oyun, eğlence ve tüketim çılgınlığı değildir. Sistemin asıl resmi, bu emperyal cenneti sırtında taşıyan, ayda 37 dolar ücretle iliğine kadar sömürülenlerin, Bangladeş’te olduğu gibi binlercesinin topluca canlı canlı mezara gömülmesidir.

Sistemin asıl resmi, burjuvazinin dünyasında yaşanan ve onların prizmasından sunulanlar değildir. Dünyanın ezici çoğunluğu büyük bir yokluk ve yoksulluk içinde, dizginsiz bir sömürü ve zulüm altında, her türlü baskı, aşağılama ve işkence koşullarında yaşamaktadır. Ölümle, hastalık ve sakatlanma ile kol kola bu “yaşam”, bütün gölgeleme, örtme ve perdeleme çabalarına, her türlü manipülasyon, uyutma ve uyuşturma araçlarına ve hepsinin üstünde, en üst düzeyde uygulanan şiddetin bütün biçimlerine karşın, ayaklanma, isyan ve devrimleri koşullamakta, çağırmakta ve gündemleştirmektedir.

Öyle ki yalnızca yarı-sömürgelerde, Afrika, Asya, Latin Amerika ve Ortadoğu’da değil, emperyalist metropollerde, ABD ve Avrupa’da da işçiler, emekçiler ve her kategorinin ezilenler büyük bir öfke ve isyan rüzgârı estirmekte, ezilen halk ve uluslara mensup onbinler, yüzbinler, milyonların taşıdığı grev, direniş ve isyan bayrağı dünyanın dört bir yanına dalgalanmaktadır. Durumu tespit etmek için nerede durduğunuz kadar

nereden baktığınız da önemlidir ve çıplak gerçek, egemenler için her şeyin yolunda olduğunu/gittiğini değil, sistemin çatırdamakta ve sarsılmakta olduğunu göstermektedir.

Bu dünya gerçekliğinin tam ortasında, bu kavga ve çatışmanın bağrında bulunan Türkiye’deki süreç, dünya ölçeğindeki sınıf mücadelesinin karakteristik iz ve renklerini taşımakta, bu nedenle de bölgesi ve çevresini doğrudan etkileyen parametreler oluşturmak suretiyle ve artan bir hassasiyetle akmaktadır. Kritik olma hali yeni değildir ama, yılların birikimiyle yoğrulmuş belli başlı çelişki alanları, bölgedeki süreçle birlikte, sınıf mücadelesine ivme kazandırmış, olanakları büyüterek fırsatları çoğaltmıştır.

Devrim mücadelesi, yenilgi ve darbe dönemlerinin ardından toplanma aşamasına doğru taşınmakla birlikte, ileri bir hamle yapacak seviyeye ulaşmak için olgunlaşırken, ulusal sorun temelli çelişkinin silahlı mücadele/savaş eksenindeki yolculuğuyla ortaya çıkan sonuçlar, denklemin her iki önermesine de yeni değerler eklemiştir. Bu nesnel gerçekliğin algılanamaması ve elbette buna uygun biçimde konulanmanın sağlanamaması neticesinde, Türkiye devrimci hareketinin yerinde sayma ya da atılım gerçekleştirilememesi durumu kaçınılmaz hale gelmiştir.

Ülkedeki durum, beylik ifade ve klişe sözlerle, genel geçer reçete ya da yaklaşımlarla aşılamayacak bir ciddiyet taşımakta, sorunun özsel/kimliksel sorulama yaratacak derecede kendini dayattığı koşullarda, takınılacak tavır ve izlenecek politika, pek doğal ki esas hatta ilişkin sonuçlar doğurmaktadır. Ulusal sorunla ilgili tutumun dünyadaki tüm deneylerde olduğu gibi komünist/sosyalist kimliğe dair turnusol işlevi görmesinin, devrime⁽²⁾ dair rol ve fonksiyonla dolaysız bağı anlaşılmalıdır. Ölümler, hastalık ve sakatlanma ile kol kola bu “yaşam”, bütün gölgeleme, örtme ve perdeleme çabalarına, her türlü manipülasyon, uyutma ve uyuşturma araçlarına ve hepsinin üstünde, en üst düzeyde uygulanan şiddetin bütün biçimlerine karşın, ayaklanma, isyan ve devrimleri koşullamakta, çağırmakta ve gündemleştirmektedir.

Öyle ki yalnızca yarı-sömürgelerde, Afrika, Asya, Latin Amerika ve Ortadoğu’da değil, emperyalist metropollerde, ABD ve Avrupa’da da işçiler, emekçiler ve her kategorinin ezilenler büyük bir öfke ve isyan rüzgârı estirmekte, ezilen halk ve uluslara mensup onbinler, yüzbinler, milyonların taşıdığı grev, direniş ve isyan bayrağı dünyanın dört bir yanına dalgalanmaktadır. Durumu tespit etmek için nerede durduğunuz kadar

nereden baktığınız da önemlidir ve çıplak gerçek, egemenler için her şeyin yolunda olduğunu/gittiğini değil, sistemin çatırdamakta ve sarsılmakta olduğunu göstermektedir.

Bu dünya gerçekliğinin tam ortasında, bu kavga ve çatışmanın bağrında bulunan Türkiye’deki süreç, dünya ölçeğindeki sınıf mücadelesinin karakteristik iz ve renklerini taşımakta, bu nedenle de bölgesi ve çevresini doğrudan etkileyen parametreler oluşturmak suretiyle ve artan bir hassasiyetle akmaktadır. Kritik olma hali yeni değildir ama, yılların birikimiyle yoğrulmuş belli başlı çelişki alanları, bölgedeki süreçle birlikte, sınıf mücadelesine ivme kazandırmış, olanakları büyüterek fırsatları çoğaltmıştır.

Devrim mücadelesi, yenilgi ve darbe dönemlerinin ardından toplanma aşamasına doğru taşınmakla birlikte, ileri bir hamle yapacak seviyeye ulaşmak için olgunlaşırken, ulusal sorun temelli çelişkinin silahlı mücadele/savaş eksenindeki yolculuğuyla ortaya çıkan sonuçlar, denklemin her iki önermesine de yeni değerler eklemiştir. Bu nesnel gerçekliğin algılanamaması ve elbette buna uygun biçimde konulanmanın sağlanamaması neticesinde, Türkiye devrimci hareketinin yerinde sayma ya da atılım gerçekleştirilememesi durumu kaçınılmaz hale gelmiştir.

Ülkedeki durum, beylik ifade ve klişe sözlerle, genel geçer reçete ya da yaklaşımlarla aşılamayacak bir ciddiyet taşımakta, sorunun özsel/kimliksel sorulama yaratacak derecede kendini dayattığı koşullarda, takınılacak tavır ve izlenecek politika, pek doğal ki esas hatta ilişkin sonuçlar doğurmaktadır. Ulusal sorunla ilgili tutumun dünyadaki tüm deneylerde olduğu gibi komünist/sosyalist kimliğe dair turnusol işlevi görmesinin, devrime⁽²⁾ dair rol ve fonksiyonla dolaysız bağı anlaşılmalıdır. Ölümler, hastalık ve sakatlanma ile kol kola bu “yaşam”, bütün gölgeleme, örtme ve perdeleme çabalarına, her türlü manipülasyon, uyutma ve uyuşturma araçlarına ve hepsinin üstünde, en üst düzeyde uygulanan şiddetin bütün biçimlerine karşın, ayaklanma, isyan ve devrimleri koşullamakta, çağırmakta ve gündemleştirmektedir.

Öyle ki yalnızca yarı-sömürgelerde, Afrika, Asya, Latin Amerika ve Ortadoğu’da değil, emperyalist metropollerde, ABD ve Avrupa’da da işçiler, emekçiler ve her kategorinin ezilenler büyük bir öfke ve isyan rüzgârı estirmekte, ezilen halk ve uluslara mensup onbinler, yüzbinler, milyonların taşıdığı grev, direniş ve isyan bayrağı dünyanın dört bir yanına dalgalanmaktadır. Durumu tespit etmek için nerede durduğunuz kadar

nereden baktığınız da önemlidir ve çıplak gerçek, egemenler için her şeyin yolunda olduğunu/gittiğini değil, sistemin çatırdamakta ve sarsılmakta olduğunu göstermektedir.

Bu dünya gerçekliğinin tam ortasında, bu kavga ve çatışmanın bağrında bulunan Türkiye’deki süreç, dünya ölçeğindeki sınıf mücadelesinin karakteristik iz ve renklerini taşımakta, bu nedenle de bölgesi ve çevresini doğrudan etkileyen parametreler oluşturmak suretiyle ve artan bir hassasiyetle akmaktadır. Kritik olma hali yeni değildir ama, yılların birikimiyle yoğrulmuş belli başlı çelişki alanları, bölgedeki süreçle birlikte, sınıf mücadelesine ivme kazandırmış, olanakları büyüterek fırsatları çoğaltmıştır.

Devrim mücadelesi, yenilgi ve darbe dönemlerinin ardından toplanma aşamasına doğru taşınmakla birlikte, ileri bir hamle yapacak seviyeye ulaşmak için olgunlaşırken, ulusal sorun temelli çelişkinin silahlı mücadele/savaş eksenindeki yolculuğuyla ortaya çıkan sonuçlar, denklemin her iki önermesine de yeni değerler eklemiştir. Bu nesnel gerçekliğin algılanamaması ve elbette buna uygun biçimde konulanmanın sağlanamaması neticesinde, Türkiye devrimci hareketinin yerinde sayma ya da atılım gerçekleştirilememesi durumu kaçınılmaz hale gelmiştir.

Ülkedeki durum, beylik ifade ve klişe sözlerle, genel geçer reçete ya da yaklaşımlarla aşılamayacak bir ciddiyet taşımakta, sorunun özsel/kimliksel sorulama yaratacak derecede kendini dayattığı koşullarda, takınılacak tavır ve izlenecek politika, pek doğal ki esas hatta ilişkin sonuçlar doğurmaktadır.

Ulusal sorunla ilgili tutumun dünyadaki tüm deneylerde olduğu gibi komünist/sosyalist kimliğe dair turnusol işlevi görmesinin, devrime⁽²⁾ dair rol ve fonksiyonla dolaysız bağı anlaşılmalıdır. Ölümler, hastalık ve sakatlanma ile kol kola bu “yaşam”, bütün gölgeleme, örtme ve perdeleme çabalarına, her türlü manipülasyon, uyutma ve uyuşturma araçlarına ve hepsinin üstünde, en üst düzeyde uygulanan şiddetin bütün biçimlerine karşın, ayaklanma, isyan ve devrimleri koşullamakta, çağırmakta ve gündemleştirmektedir.

Öyle ki yalnızca yarı-sömürgelerde, Afrika, Asya, Latin Amerika ve Ortadoğu’da değil, emperyalist metropollerde, ABD ve Avrupa’da da işçiler, emekçiler ve her kategorinin ezilenler büyük bir öfke ve isyan rüzgârı estirmekte, ezilen halk ve uluslara mensup onbinler, yüzbinler, milyonların taşıdığı grev, direniş ve isyan bayrağı dünyanın dört bir yanına dalgalanmaktadır. Durumu tespit etmek için nerede durduğunuz kadar

nereden baktığınız da önemlidir ve çıplak gerçek, egemenler için her şeyin yolunda olduğunu/gittiğini değil, sistemin çatırdamakta ve sarsılmakta olduğunu göstermektedir.

Devrim mücadelesi, yenilgi ve darbe dönemlerinin ardından toplanma aşamasına doğru taşınmakla birlikte, ileri bir hamle yapacak seviyeye ulaşmak için olgunlaşırken, ulusal sorun temelli çelişkinin silahlı mücadele/savaş eksenindeki yolculuğuyla ortaya çıkan sonuçlar, denklemin her iki önermesine de yeni değerler eklemiştir. Bu nesnel gerçekliğin algılanamaması ve elbette buna uygun biçimde konulanmanın sağlanamaması neticesinde, Türkiye devrimci hareketinin yerinde sayma ya da atılım gerçekleştirilememesi durumu kaçınılmaz hale gelmiştir.

Ülkedeki durum, beylik ifade ve klişe sözlerle, genel geçer reçete ya da yaklaşımlarla aşılamayacak bir ciddiyet taşımakta, sorunun özsel/kimliksel sorulama yaratacak derecede kendini dayattığı koşullarda, takınılacak tavır ve izlenecek politika, pek doğal ki esas hatta ilişkin sonuçlar doğurmaktadır.

Ulusal sorunla ilgili tutumun dünyadaki tüm deneylerde olduğu gibi komünist/sosyalist kimliğe dair turnusol işlevi görmesinin, devrime⁽²⁾ dair rol ve fonksiyonla dolaysız bağı anlaşılmalıdır. Ölümler, hastalık ve sakatlanma ile kol kola bu “yaşam”, bütün gölgeleme, örtme ve perdeleme çabalarına, her türlü manipülasyon, uyutma ve uyuşturma araçlarına ve hepsinin üstünde, en üst düzeyde uygulanan şiddetin bütün biçimlerine karşın, ayaklanma, isyan ve devrimleri koşullamakta, çağırmakta ve gündemleştirmektedir.

Öyle ki yalnızca yarı-sömürgelerde, Afrika, Asya, Latin Amerika ve Ortadoğu’da değil, emperyalist metropollerde, ABD ve Avrupa’da da işçiler, emekçiler ve her kategorinin ezilenler büyük bir öfke ve isyan rüzgârı estirmekte, ezilen halk ve uluslara mensup onbinler, yüzbinler, milyonların taşıdığı grev, direniş ve isyan bayrağı dünyanın dört bir yanına dalgalanmaktadır. Durumu tespit etmek için nerede durduğunuz kadar

nereden baktığınız da önemlidir ve çıplak gerçek, egemenler için her şeyin yolunda olduğunu/gittiğini değil, sistemin çatırdamakta ve sarsılmakta olduğunu göstermektedir.

Bu dünya gerçekliğinin tam ortasında, bu kavga ve çatışmanın bağrında bulunan Türkiye’deki süreç, dünya ölçeğindeki sınıf mücadelesinin karakteristik iz ve renklerini taşımakta, bu nedenle de bölgesi ve çevresini doğrudan etkileyen parametreler oluşturmak suretiyle ve artan bir hassasiyetle akmaktadır. Kritik olma hali yeni değildir ama, yılların birikimiyle yoğrulmuş belli başlı çelişki alanları, bölgedeki süreçle birlikte, sınıf mücadelesine ivme kazandırmış, olanakları büyüterek fırsatları çoğaltmıştır.

Devrim mücadelesi, yenilgi ve darbe dönemlerinin ardından toplanma aşamasına doğru taşınmakla birlikte, ileri bir hamle yapacak seviyeye ulaşmak için olgunlaşırken, ulusal sorun temelli çelişkinin silahlı mücadele/savaş eksenindeki yolculuğuyla ortaya çıkan sonuçlar, denklemin her iki önermesine de yeni değerler eklemiştir. Bu nesnel gerçekliğin algılanamaması ve elbette buna uygun biçimde konulanmanın sağlanamaması neticesinde, Türkiye devrimci hareketinin yerinde sayma ya da atılım gerçekleştirilememesi durumu kaçınılmaz hale gelmiştir.

Ülkedeki durum, beylik ifade ve klişe sözlerle, genel geçer reçete ya da yaklaşımlarla aşılamayacak bir ciddiyet taşımakta, sorunun özsel/kimliksel sorulama yaratacak derecede kendini dayattığı koşullarda, takınılacak tavır ve izlenecek politika, pek doğal ki esas hatta ilişkin sonuçlar doğurmaktadır.

nereden baktığınız da önemlidir ve çıplak gerçek, egemenler için her şeyin yolunda olduğunu/gittiğini değil, sistemin çatırdamakta ve sarsılmakta olduğunu göstermektedir.

Bu dünya gerçekliğinin tam ortasında, bu kavga ve çatışmanın bağrında bulunan Türkiye’deki süreç, dünya ölçeğindeki sınıf mücadelesinin karakteristik iz ve renklerini taşımakta, bu nedenle de bölgesi ve çevresini doğrudan etkileyen parametreler oluşturmak suretiyle ve artan bir hassasiyetle akmaktadır. Kritik olma hali yeni değildir ama, yılların birikimiyle yoğrulmuş belli başlı çelişki alanları, bölgedeki süreçle birlikte, sınıf mücadelesine ivme kazandırmış, olanakları büyüterek fırsatları çoğaltmıştır.

Devrim mücadelesi, yenilgi ve darbe dönemlerinin ardından toplanma aşamasına doğru taşınmakla birlikte, ileri bir hamle yapacak seviyeye ulaşmak için olgunlaşırken, ulusal sorun temelli çelişkinin silahlı mücadele/savaş eksenindeki yolculuğuyla ortaya çıkan sonuçlar, denklemin her iki önermesine de yeni değerler eklemiştir. Bu nesnel gerçekliğin algılanamaması ve elbette buna uygun biçimde konulanmanın sağlanamaması neticesinde, Türkiye devrimci hareketinin yerinde sayma ya da atılım gerçekleştirilememesi durumu kaçınılmaz hale gelmiştir.

Ülkedeki durum, beylik ifade ve klişe sözlerle, genel geçer reçete ya da yaklaşımlarla aşılamayacak bir ciddiyet taşımakta, sorunun özsel/kimliksel sorulama yaratacak derecede kendini dayattığı koşullarda, takınılacak tavır ve izlenecek politika, pek doğal ki esas hatta ilişkin sonuçlar doğurmaktadır.

Öyle ki yalnızca yarı-sömürgelerde, Afrika, Asya, Latin Amerika ve Ortadoğu’da değil, emperyalist metropollerde, ABD ve Avrupa’da da işçiler, emekçiler ve her kategorinin ezilenler büyük bir öfke ve isyan rüzgârı estirmekte, ezilen halk ve uluslara mensup onbinler, yüzbinler, milyonların taşıdığı grev, direniş ve isyan bayrağı dünyanın dört bir yanına dalgalanmaktadır. Durumu tespit etmek için nerede durduğunuz kadar

nereden baktığınız da önemlidir ve çıplak gerçek, egemenler için her şeyin yolunda olduğunu/gittiğini değil, sistemin çatırdamakta ve sarsılmakta olduğunu göstermektedir.

Bu dünya gerçekliğinin tam ortasında, bu kavga ve çatışmanın bağrında bulunan Türkiye’deki süreç, dünya ölçeğindeki sınıf mücadelesinin karakteristik iz ve renklerini taşımakta, bu nedenle de bölgesi ve çevresini doğrudan etkileyen parametreler oluşturmak suretiyle ve artan bir hassasiyetle akmaktadır. Kritik olma hali yeni değildir ama, yılların birikimiyle yoğrulmuş belli başlı çelişki alanları, bölgedeki süreçle birlikte, sınıf mücadelesine ivme kazandırmış, olanakları büyüterek fırsatları çoğaltmıştır.

Devrim mücadelesi, yenilgi ve darbe dönemlerinin ardından toplanma aşamasına doğru taşınmakla birlikte, ileri bir hamle yapacak seviyeye ulaşmak için olgunlaşırken, ulusal sorun temelli çelişkinin silahlı mücadele/savaş eksenindeki yolculuğuyla ortaya çıkan sonuçlar, denklemin her iki önermesine de yeni değerler eklemiştir. Bu nesnel gerçekliğin algılanamaması ve elbette buna uygun biçimde konulanmanın sağlanamaması neticesinde, Türkiye devrimci hareketinin yerinde sayma ya da atılım gerçekleştirilememesi durumu kaçınılmaz hale gelmiştir.

Ülkedeki durum, beylik ifade ve klişe sözlerle, genel geçer reçete ya da yaklaşımlarla aşılamayacak bir ciddiyet taşımakta, sorunun özsel/kimliksel sorulama yaratacak derecede kendini dayattığı koşullarda, takınılacak tavır ve izlenecek politika, pek doğal ki esas hatta ilişkin sonuçlar doğurmaktadır.

Sentez

Egemen sınıflar cephesinden sürece itiraz edenlerin asıl kaygısı, kısa vadedeki durumla ilgilidir ve sonraki aşamaya yönelik hesapların tutma garantisini konusundaki endişeleri dile getirmektedir. Bu endişeye hiç şüphe yok ki, AKP'nin durumunu pekiştirme ve sistemde kalıcı bir statü elde etme planlarından duyulan korku da eşlik etmektedir. Ancak gözden kaçırılmamalıdır ki sürece ilişkin CHP-MHP-İP vd. tarafından geliştirilen "muhalefet", durumu en az tavizle geçiştirme derdindeki devlet ve bugün onun dümenine geçmiş bulunan AKP için zorlaştırıcı değil kolaylaştırıcı bir rol oynamaktadır.

Diğer cepheye dönecek olursak, henüz silahlı mücadele aşamasındayken, izledikleri çizgiden kaynaklı peşinen yenilgiye ve teslimiyete mahkûm edilenlerin, geniş yığınlara mal ederek çeşitli cephelelerinden yürüttüğü mücadelenin hangi mevizlere ulaştığı ve nasıl bir güç oluşturduğu açıktır. Büyük bedellerle onlarca yıldır sürdürülen savaşın iradesine kolaylıkla "ihanetçi" damgası vurmak, düşmanın oyununa gelmekle, "teslimiyetçi" davranmakla suçlamak, sorumsuzluk ya da şımarıklıkla izah edilemeyecek derecede sakatlanmış bir yaklaşımın ürünüdür.

Duruma hiçbir biçimde müdahil olmayan, olamayanların, dahası soruna dair görevlerini dahi unutan ya da bilinçli olarak ihmal edenlerin, Ulusal Hareket'in pazarlık/müzakere/görüşme aşamasındaki tasarruflarını, "sahiplenme" edasıyla ve büyük bir pişkinlikle değerlendirme tavrı, bayağı bir şovenizm/sosyal-şovenizmin tezahürüdür. Kimse hakem ya da otorite mevkiinden, kimse kendinden menkul bir "üst perde"den seslenme hakkına sahip değildir. Eleştiri, uyarı ve değerlendirme "tarafsızlık" makamından dile getiriliyorsa, ilk tartışma noktası bu "taraf" olup olmama hali olmalıdır.

Ulusal tahakküm ve zorbalığa, ilhak ya da sömürge koşullarına baş kaldıran ezilen ulusun, bir kurtuluş/özgürlük hareketi oluşturduğu, bir irade belirlediği durumda ülkedeki çeşitli milliyetlerden proletaryanın görevi buna kayıtsız şartsız destek vermektir. Eleştiri, uyarı, değerlendirme ve dahası müdahil olma gibi hak ve görevler, bu destek çerçevesinde anlam ve değer kazanmaktadır. Aksi durumda, hangi tarafın seçildiği, kim adına konuşulduğu açık olmalıdır!

Kürt Ulusal Hareketi'nin desteklenmesindeki kıstas silahlı mücadele olgusu değildir. Ne silahlı mücadelenin Türkiye devrimindeki tayin edici yeri ve esas mücadele biçimi olması gerçeği, ne de Ulusal Hareket'in gelişimini silahlı mücadeleye borçlu olması bu durumu değiştirmektedir. Dolayısıyla silahlı mücadeleyi geçici ya da kalıcı biçimde terk etmiş olmaları destek tavrının terk edilmesini gerektirmez. Bu durum, önderleri ya da temsilcileri tarafından yayımlanan kimi makale, bildiri ve açıklamalardaki çok çeşitli konulara ilişkin eksik ya da yanlış değerlendirme ve nitelermeler için de geçerlidir.

İyi bilinmektedir ki, bu hareketin

sözü geçen bütün unsurları şimdiki kadarki yazı ve konuşmalarında son süreçle kıyaslanmayacak kadar bir sürü yanlış söz sarf etmiş, bozuk nitelermelerde bulunmuşlardır. Hareketin kimliği unutulurken bu hususları öne çıkarmak, iyi niyetli bir yaklaşım değildir. Öcalan'ın Newroz bildirisi başta olmak üzere yapılan açıklamalarda İslam'ın birleştiriciliğine ve Misak-ı Milli'ye vurgu, ezilen milliyetlerle ilgili Türk şovenizmiyle bezeli ifadeler ve daha da önemlisi Türk devletiyle aynı makamdan ve yan yana seslenme hali, harekete yön veren sınıfsal çizginin bilinen arıza ve tutarsızlıklardır.

Bütün bunlar öteden beri eleştirdiğimiz hususlardır ve bugünkü görevlerimizden birisi de yine bütün bunları kıyasıya eleştirmek olmalıdır. Ne var ki bunun ötesine geçerek, buradan başka yerlere varmaya çalışmak, niyet okuyuculuğuna girişip felaket tellallığı yapmak, ancak ve ancak "durduğu yeri tarif etme, daha doğrusu perdeleme amaçlı olacaktır. Durumu hareketin niteliğiyle ilişkili yorumlama ve değerlendirme halinin, kabullenme ve onaylama anlamına gelmediği açıktır. Nitekim "destek" derken kast edilenin her şeye, her tavra ve tutuma, her söz ve ifadeye destek olmadığı bilinmektedir.

Desteklediğimiz, ezilen ulus hareketinin, bu statünün ortadan kaldırılması temelinde geliştirdiği itiraza temel oluşturan "demokratik" içeriktir. Kendi kaderini belirleme, yani özgür iradesini kullanabilme hakkından çıkışla ileri sürülen, ayrılma özgürlüğünden başlayarak tam hak eşitliği temelli, kimlikten yönetsel özerkliğe, dilden kültürel haklara uzanan bir dizgede ifadesini bulan haklar manzumesinin tümü, bu demokratik içeriği tanımlamaktadır.⁽⁷⁾

Bir ulusal hareketin demokratik içerik kapsamındaki haklara yaklaşım biçimi farklılıklar içerebilir. Hatta bu konuda tutarsız, çelişkili ve uzlaşmacı bir yaklaşım sergilenmesi de hareketin niteliğinden kaynaklı daha sık rastlanan bir durumdur. Ancak bu durum, savaşın/mücadelenin biçimi ve koşullardan kaynaklı, zorlu bir sürecin ürünü, taktik geçişlerin eseri olarak da gündeme gelebilir. Belirleyici olan, ulusal demokratik hatta ve zeminde kalınmasıdır. Harekete damgasını vuran budur.

Sorun, ezilen ulus gerçekliğinde ele alındığında, "ulusal" niteliğin "anti-emperyalist" bir karakteri tarif ediyor oluşu hatırlardan çıkarılmamalıdır. Ezilen ulus milliyetçiliğinin "ilerici" karakteri, ilhak edilen ya da sömürge statüsüne hapsedilen bir ulusun, kurtuluş ve özgürlük adına, bunun hedefi durumunda olan, egemenlik sahibi ezen ulus burjuvazisine yönelmiş olmasından ileri gelmektedir. Devletin sahibi olan, ezen-egemen ulus burjuvazisine yönelim, sistemi doğrudan tehdit eden karakteriyle, sınıf mücadelesinin "emek/devrim" kutbunda yerini almaktadır. Devrim sürecindeki rolü bu çerçevede anlaşılmalıdır.

Güncele dönecek olursak, Türkiye'deki Ulusal Hareket'in yürüttüğü

mücadeleye bu perspektifle gösterdiğimiz yaklaşım, demokratik içeriğin kayıtsız şartsız desteklenmesini içermekle beraber, ayrılma kararı başta olmak üzere her tutum ve politikasının gözü kapalı onaylanmasını gerektirmemektedir. Burada bir bütün olarak ülkedeki sınıf mücadelesinin duruma etki ve elbette ki proletaryanın çıkarları bakımından arz ettiği önem üzerinde durulmalıdır.

Unutulmaması gereken husus, Kürt ulusal sorununun ülke devrimiyle iç içe geçmiş karakteridir. Durum, Ulusal Hareket'in ortaya çıkma ve gelişme kaydetmesiyle ilgili olmaksızın, nesnel gerçeklikten kaynaklı olarak böyledir. Burada hem nüfus yoğunluğu hem de coğrafi koşullar kadar, tarihsel süreci de değerlendirmek gerekmektedir. Dolayısıyla, mesele tarihteki sayısız örnekler içinde birçoğunun "azınlık" parantezinde taşıdığı sınırlı pozisyonla karıştırılmamalı, asimilasyon ve sosyal-şovenizmin bulandırdığı bakış açısından uzak biçimde ele alınmalıdır.

Ulusal kurtuluş/özgürlük talebi, "kendi kaderini tayin" bağlamında hangi içeriği alırsa alsın, kıstas ülke genelindeki devrim/sınıf mücadelesinin çıkarlarıdır ve bunu belirleyecek olan, ortaya çıkaracağı sonuçlar bakımından ileriye doğru giden bir yol açıp açmayacağıdır. Bunun net biçimde tespit edilebilmesi her zaman için mümkün olmayabilir ama andaki koşullar, tarihsel gelişim seyrine de bağlı olarak, somut bazı verilerle duruma ışık tutmaktadır.

Çeşitli uluslardan proletaryanın birliği ve bu temelde örgütlenmesi esastır. "Ortak düşman" esprisi, devrim için işlevsel/çıkarıcı olan sınıfların birlik ve ittifakını gerektirdiği içindir ki bu hususu olumsuz yönde etkileyecek bütün adımlar desteği değil mücadeleyi gerektirir. Bu mücadelenin pratik bir hal alması ve devrimci sınıfların karşı karşıya getirilmesi elbette düşünülemez ama sınıf mücadelesi güçlerini parçalayacak gelişmeleri önlemek için gayret gösterilmesi gerektiğine de şüphe yoktur.

Destek tavrı, Ulusal Hareket'in çeşitli aşamalarındaki tavrına göre aktif ya da pasif bir hal alabilmekte, ulusal kurtuluş mücadelesinin gerici-faşist sistemle kurduğu ilişkiye göre değişim gösterebilmektedir. Bugün silahlı mücadelenin askıya alınması, silahlı güçlerin mevzilerinden çekilmesi ve mücadelenin barışçıl biçimlerle farklı bir platforma taşınmasına dair tasarruf, "anlaşma" halinin bütün boyutlarıyla birlikte değerlendirilmek zorundadır. "Teslimiyet" ya da "ihanet" gibi kavramların içerik kazanması da ancak böylelikle mümkündür...

Konu ezilen ulusların kurtuluş mücadelesi olduğunda, görüldüğü üzere ortaya çıkan sonuçlar, sistemi yıkıma değil ama ciddi tercihlerde bulunmaya sevk eden zorlu aşamalara sürükleyebilmektedir. 30 yıllık savaşın getirdikleriyle, dış konjonktürdeki gelişmelerin bulunduğu kavşakta, Türk devletiyle anlaşma yoluna giderek

yeni bir süreci başlatan Ulusal Hareket, ya kısmi bazı "kazanımlara" razı olarak daha geri bir noktada "varlık" arayışlarına yönelecek ya da bu stratejik yönelimden çıkarak mücadeleyi yeniden "doğru-dan" araç ve yöntemlerle sürdürme kulvarına girecektir.

Sürecin neler getireceğine dair kehanette bulunmak doğru değildir. Ama yapısal olgular nedeniyle, belli olasılıkların gerçekleşme şansının derecesine dair yorum yapmak da yanlış olmayacaktır. Şimdiye kadar belirttiklerimiz buna dairdir ve politikalarımızı genel ilkelere de bağlı olarak belirleyecek hususlar bu değerlendirmelerimize bağlı olarak şekillenecektir. Burada dikkat etmemiz gereken en önemli nokta, taraf ve müdahil olma tavrının, etki gücümüzden bağımsız olarak belirlenmesi gerektiğidir. Zira her ne kadar taktik bir politikadan söz ediyorsak da, gerçeklik bunun stratejik konumdaki bir soruna ilişkin olmasıdır. Bu gerçeklik, izlenecek politikaların Türkiye'deki sınıf mücadelesinin seyrine doğrudan etkide bulunacak kritiklikte olmasındadır.

Kaldı ki, Kürt Ulusal Hareketi kesintili de olsa onlarca yıllık savaş sürecinden sonra, kendi geleceği bakımından tayin edici sonuçlar doğuracak bir karar uygulama noktasında bulunmaktadır. Bu dönemin istediği/açıkladığı yönde gelişme göstermemesi halinde, ortaya çıkacak sonuçlar karşısında, süreci doğru biçimde yürütüp yürütemeyeceği kuşkuludur. İyi bildiklerine eminiz ki, Türk devletinin, temellerine ait demirleri eğdirip büktürme gibi bir niyeti yoktur. Yine de açılacak gediklerden sızma ve ileriye doğru yol alma şansı bulup bulamayacaklarına dair fazla iyi niyetli halin ne kadar gerçekçi olduğunu zaman gösterecektir.

Özetleyecek, tavrımızı ve görevlerimizi somutlayacak olursak; Kürt sorununun ülkemizdeki sınıf mücadelesinin akışıyla ilişkisine dair yakın dönem gelişmeleri üzerinden yaptığımız tahlillerle vardığımız taraf ve müdahil olma tavrının, yeni süreç koşulları karşısında alacağı biçim, yukarıda belirttiğimiz nesnel durum, ulusal soruna yaklaşım ilkeleri ve ülke gerçekleri çerçevesinde somutluk kazanmaktadır. Ezilen ulus hareketinin kayıtsız şartsız destekleyeceğimiz, demokratik içerikli talepleri açısından tartışmaya değer bir husus bulunmamaktadır. Zira bu taleplerin savunulması ve ileri sürülmesi, bir ulusal hareketin değil ezilen ulusun varlığıyla ilgilidir.

Ancak "destek" tavrı, somut olarak bunu esas alan/ileri süren bir Ulusal Hareket'in varlığına bağlıdır. Yine bu tavrın, yukarıda da değindiğimiz gibi söz konusu hareketin tercih ettiği mücadele biçimleriyle doğrudan bir ilgisi de bulunmamaktadır. Elbette Türkiye devriminin karakteri ve esas mücadele biçimleri nedeniyle Ulusal Hareket'in tercihleri önemli bir etki gücüne sahiptir ve yakın dönem politikalarımızda bu husus inkâr edilemeyecek bir rol oynamıştır.

Stalin'in 2 Mayıs 1921 tarihli "Ulusal Sorunun Ele Alınışı" başlıklı makalesinde, "muğlâk" ve "gericileşmiş" olarak tanımladığı ve yerine Lenin'in de dile getirdiği "Ulusal Özgürce Ayrılma Hakkı" devrimci sloganını ileri sürdüğü,⁽⁸⁾ "Ulusal Kendi Kaderini Tayin Hakkı"nı bile -uzun yıllar önce aldığı kararlar- savunmayan bir çizgiye gerileyen Kürt Ulusal Hareketi; reformizm kulvarının kaçınılmaz bir duvarında, varlık derecesinde fonksiyonel rol oynamış bulunan silahlı mücadeleden vazgeçmeye karar vermiş bulunmaktadır.

Bu gelişmenin "yenilgi", "teslimiyet" ya da "gönüllü tasfiye" olarak adlandırılması doğru olmamakla beraber, yürüttüğü savaş ve direniş neticesinde girdiği "uzlaşma" sürecinin başlı başına oluşturduğu meşruiyet ve kazanım noktasından daha ileri gitme şansı bulamayacağını görmemekte, görmek istemektedir. Bu noktaya gelinmesinde yalnızca kendi mücadelesinin belirleyici rol oynamadığını sağlıklı biçimde tespit edemediği sürece, diğer faktörlerdeki (TC'nin durumu ve bölgesel koşullar) değişimler ve kendi gücünü çözmeye yönelik düşman taktikleri ve manevraları karşısında çözülme olasılığının yüksekliğini de anlayamayacaktır.

Ulusal Hareket'in savaştığı düşmanla "müzakere"ye girmesi ve neticede belli anlaşmalar yapması, ilk önce kendisini etkileyecek bir tasarruftur ve bize düşen buna ilişkin değerlendirmelerde bulunmak ve eleştirilerimizi yöneltmektir. Görüşümüzce, devletle belli anlaşmalarda bulunması, gerillayı sınır dışına çekmesi ve silahlı mücadeleyi bıraktığını açıklaması, yürütmekte olduğu mücadeleyi ileriye taşıyacak bir nitelik taşımamaktadır. Bu nedenle, "barış süreci" olarak adlandırılan döneme ilişkin politikasının tarafımızdan kabul edilmesi ve desteklenmesi söz konusu değildir. Ancak bu durum, barışçıl platformda devam ettireceğini söylediği ulusal demokratik talepler uğruna mücadelesinin desteklenmeyeceği, bu bağlamda ittifak ve eylem birliklerine girilmeyeceği, ilişki içerisinde olunan kongre ve birliklerden çıkılacağı sonucunu doğurmaz, doğurmamalıdır.

"Barış süreci" politikası, Kandil'den yapılan açıklamaya göre, kendi atıkları geri adımlara ve tavizlere karşılık, anayasal çerçevede ifade edilecek kimlik statüsünden, yerel ölçekli yönetsel ve kültürel kapsamdaki anadilde eğitim hakkı vb. düzenlemeler ile Öcalan ve diğer tutsakların serbest bırakılmasını içermektedir. Bu anlaşmanın isabetli olup olmaması bir yana, bütün bunların gerçekleşme şansının ne olduğu da ortadadır. Bunun sağlanması için yalnızca demokratik alanda yürütülecek mücadelenin yaratacağı etkinin derecesi de görülecektir.

Bütün bunlara rağmen, dönem içerisinde yürütülecek direniş ve eylemler, taleplerin demokratik niteliği gereği desteklenmeyi hak eden bir özellik taşımaktadır. Bunun için, süreçten beklenti içine giren bir pozisyon alınması

ve mücadelede icazetçi bir tarz tuturma durumunda kalınması gerekmez.⁽⁹⁾ Kaldı ki "destek" verdiğimiz önceki dönemlerde de durumun esas olarak farklılık arz etmediği ve Ulusal Hareket'in tutarlı bir mücadele yürütmediği bilinmektedir. Tekrar emeliyiz ki, önceki süreçte "silahlı" mücadelenin yürütülme oluşu, ideolojik-politik çizgiyi farklı kılan bir özellik taşıyamamaktaydı.

Bu politika, Ulusal Hareket'in inisiyatifinde geliştirilen kampanya ve mücadelelerle kuracağımız ilişkiyi tanımlamaktadır. Oysa, şimdiye kadar layıkıyla yapılamamış olsa da komünistlerin ulusal soruna ilişkin kendi politikalarını hayata geçirme görevi vardır. Bu görev, hem işçi sınıfının birliği ve mücadelesi, hem de ezilen ulusun demokratik mücadelesi açısından ertelenemez düzeyde yaşamsaldır. Bulduğumuz aşama kritiktir; pasif ve tarafsız kalma tavrımızın asla kabul edilemeyeceği düzeyde sonuçlar doğuracaktır.⁽¹⁰⁾

Öngörmediğimiz, öngörülmesi zor olan bir aşamadan geçmiyoruz. Daha önemlisi, bu aşamadaki görevler bizim de dâhil olduğumuz devrimci ve demokrat güçler tarafından yerine getirilmez, destek ve katkı çabası yeterince gösterilmez ise, en büyük darbeyi alacak olan hiç şüphe yok ki Türkiye'deki devrim mücadelesidir.⁽¹¹⁾ Sürece dair politikayı eleştirmek, bu konudaki eylem ve destek görevlerimizi yerine getirecek olan pratiğimizle çelişmeyecektir.⁽¹²⁾

Dipnotlar:

(1) "Ya da örneğin, ayrılıp ayrı devlet kurmaya kadar, ulusların kendi kaderini tayin hakkı sorununun Leninist konuluşunu alalım. Lenin bazen ulusların kendi kaderini tayin tezini şu yalın formüle indiriyordu: 'Birleşmek amacıyla ayrılmak'. Düşünün bir: birleşmek amacıyla ayrılmak. Bu bir paradoks gibidir. Oysa bu 'çelişkili' formül, Bolşeviklere ulusal sorun alanında en ele geçirilmez kaleleri fethetme olanağı veren Marksist diyalektiğin canlı gerçeğini yansıtır." (Stalin, Marksizm, Ulusal Sorun ve Sömürge Sorunu, İnter yay. s. 335)

(2) "Leninizm tanıtlamış ve emperyalist savaş ile Rusya'daki devrim doğrulamıştır ki, ulusal sorun ancak proleter devrim ile bağlantı içinde ve proleter devrimin zemini üzerinde çözülebilir." (Stalin, age, s. 232)

(3) "Ulusal hareketlerin muazzam çoğunluğunun kuşku götürmez devrimci karakteri, tıpkı tek tek bazı ulusal hareketlerin mümkün gerici karakterinin görel ve kendine özgü olması gibi, görel ve kendine özgüdür. Emperyalist baskı koşulları altında ulusal hareketlerin devrimci karakteri, harekette mutlaka proleter öğelerin yer alması gerektiğini; hareketin devrimci ya da cumhuriyetçi bir programa, demokratik bir temele sahip olmasını gerektirmez." (Stalin, age, s. 234)

(4) "Ulusal hareketin gücü, ulusun geniş kesimlerinin -proletarya ve köylülük- ulusal harekete katılma derecesine bağlıdır." (Stalin, age, s. 24)

(5) "Anlaşmayı ancak eşitler yapabilir. Bir anlaşmanın sözcüklerle kamufle edilmiş bir boyun eğme değil de gerçek bir anlaşma olabilmesi için, **her iki** tarafın gerçek hak eşitliği gereklidir, yani hem Rusya **hem de Finlandiya'nın** hemfikir olmama hakkına sahip olması lazımdır. Bu gün gibi açıktır.

Sadece 'ayrılma hakkı' bunu dile getirir: sadece ayrılma özgürlüğüne sahip bir Finlandiya, gerçekten Rusya'yla ayrılıp ayrılmama konusunda 'anlaşacak' durumda olacaktır. Bu önkoşul **olmadan**, ayrılma hakkı tanınmadan, 'uzlaşma' üzerine lügat parlayan, kendini ve halkı aldatır." (altını çizen Lenin-açL) (Lenin, Ulusal Sorun ve Sömürge Ulusal Sorun Üzerine, İnter yay. s. 511)

(6) "Reformist bir değişiklik, egemen sınıfın iktidarının temellerini sarsmayan bir değişiklik, aksine bu sınıfın, egemenliğini koruyarak verdiği bir tavizdir sadece. Devrimci olan iktidarın temellerini sarsar. Ulusal programda reformist olan, egemen ulusun **tüm** ayrıcalıklarını ortadan **kaldırır**, tam hak eşitliği **sağlamaz**, **her türlü** ulusal baskıyı **okutmez**." (açL) (Lenin, age, s. 378)

(7) "Ezilen bir ulusun **her** burjuva milliyetçiliği, baskıya karşı yönelen genel demokratik bir içeriğe sahiptir ve biz bu içeriği **kayıtsız-şartsız** destekleriz. (açL)" (Lenin, age, s. 219) diyen Lenin, yaklaşıma yön veren iki yönlü ilkeyi şöyle açıklıyor: "Ezilen bir ulusun burjuvazisi ezene karşı mücadele ettiği **ölçüde**, biz de **o ölçüde** her zaman ve her durumda herkesten daha kararlı bir şekilde **bundan yanayız**, çünkü biz baskının en cesur ve en kararlı düşmanlarıyız. Ezilen bir ulusun burjuvazisi **kendi** burjuva milliyetçiliğini temsil ettiği sürece, biz buna karşıyız. Ezen ulusun ayrıcalıklarına ve despotizmine karşı mücadele ve ezilen ulusun ayrıcalıklar elde etmeye yönelik herhangi bir çabasına kayırmak yok." (açL) (age, s. 218)

(8) "... tüm haklarına sahip olmayan ulusların kendi kaderini tayin hakkı, egemen ulusun politik iktidara sahip olma ayrıcalığına dönüştürüldü ve bu arada ayrılıp ayrı devlet kurma hakkı tasfiye edildi.", "Kendi kaderini tayin şiarının kendilerine bu denli makbul gelen özelliğini kavrayan emperyalistlerin, onu kendi sloganları ilan etmelerine şaşmamak gerekir. Halkları köleleştirmek hedefini güden emperyalist savaşın, kendi kaderini tayin bayrağı altında yürütüldüğü bilinmektedir. Böylece kendi kaderini tayin muğlâk sloganı, ulusların kurtuluşunun, ulusların hak eşitliğinin bir aracından, ulusların boyunduruk altına alınmasının bir aracına, ulusların emperyalizme uşaklık altında tutulmasının bir aracına dönüştürüldü. Son yıllarda tüm dünyada meydana gelen olaylar, Avrupa devriminin mantığı, son olarak, sömürgelerde kurtuluş hareketlerinin büyümesi, bu gericileşmiş sloganın atılıp, onun yerine tüm haklarına sahip olmayan ulusların emekçilerinin, egemen ulusların proleterlerine karşı güvensizlik atmosferini dağıtmaya uygun, ulusların hak eşitliğine ve bu ulusların emekçilerinin birliğine giden yolu düzlemeye uygun başka bir sloganın, devrimci bir sloganın geçirilmesini talep ediyordu. Böyle bir slogan, komünistler tarafından koyulan ulusların ve sö-

mürgelerin ayrılıp ayrı devlet kurma hakkı sloganıdır." (Stalin, age, s. 137-8)

(9) "Emperyalizm koşullarında sadece ulusların kendi kaderlerini tayin hakkı değil, siyasi demokrasinin **bütün** (altını çizen Lenin) temel talepleri ancak eksik, sakatlanmış ve ender bir istisna olarak (örneğin 1905 yılında Norveç'in İsveç'ten ayrılması) gerçekleştirilebilir. Tüm devrimci ve sosyal-demokratlar tarafından ileri sürülen sömürgelerin derhal kurtuluşu talebi de kapitalizm koşullarında hakeza bir dizi devrim olmadan 'gerçekleştirilemez'dir. Fakat buradan asla, sosyal-demokrasinin bütün bu talepler uğruna derhal ve kararlı bir mücadeleden vazgeçmesi sonucu çıkmaz." (Lenin, age, s. 298)

(10) " 'Pratiklik' peşinde koşan Rosa Luxemburg, Büyük Rus ve diğer ulusların proleteriyasının **en önemli** (açL) pratik görevini gözden kaçırmıştır: tüm ulusal devlet ayrıcalıklarına karşı, tüm ulusların kendi ulusal devlet hakkı, eşitlik hakkı için günlük ajitasyon ve propaganda görevi. Bu görev (şu anda) ulusal sorunda en önemli görevimizdir, çünkü demokrasinin ve bütün ulusların tüm proleterlerinin hak eşitliğine dayalı birliğinin çıkarlarını ancak bu yoldan savunuruz.

Varsın bu propaganda gerek Büyük Rus zalimlerinin bakış açısından, gerek ezilen ulus burjuvazisinin bakış açısından 'gayri-pratik' olsun (her ikisi de **kesin** bir evet ya da hayır talep ediyorlar ve sosyal-demokratları 'belirsizlikle' suçluyorlar). Gerçekte tam da bu propaganda ve yalnızca o, kitlelerin gerçekten demokratik ve gerçekten bir sosyalist eğitimini garanti eder. Yalnızca bu propaganda, gerek -Rusya ulusal bakımdan karışık bileşimli bir ülke olarak kalırsa- Rusya'da ulusal barış için en büyük şans, gerekse de -bir bölünme akut hale gelecek olursa- Rusya'nın çeşitli ulusal devletlere en barışçıl (ve proleter sınıf mücadelesi için en zararsız) bölünmesini garantiler." (açL) (Lenin, age, s. 220-221)

(11) "Ezen bir ulusun durumunu ele alalım. Başka halkları ezen bir halk özgür olabilir mi? Hayır. Büyük Rus nüfusun özgürlüğünün çıkarları, bu baskıya karşı mücadeleyi gerektirir. Ezilen ulusların hareketlerinin uzun, yüzyıllardır süren ezilme tarihi, bu ezilmenin 'üst' sınıflar tarafından sistematik olarak propaganda edilmesi, bizzat Büyük Rus halkının özgürlük davasına, onun önyargıları vs. biçiminde korkunç engeller yaratmıştır.", "Büyük Rus proleteriyası, sistematik olarak bu önyargılara karşı mücadele etmeden, **kendi** hedeflerini gerçekleştirmez, özgürlüğe giden yolu açamaz." (açL) (Lenin, age, s. 219-220)

(12) "Her ulusal baskı, geniş halk kitleleri arasında direniş yaratır, ulusal baskı altındaki halkın her direniş eğilimi ise ulusal ayaklanmadır. Sık sık (özellikle Avusturya ve Rusya'da) ezilen ulus burjuvazilerinin ulusal ayaklanmanın sadece lafını etmesini, gerçekte ise kendi halkından habersiz ve kendi halkına karşı ezen ulus burjuvazisiyle gerici anlaşmalar yapmasını tespit etmek zorunda olsak da, bu gibi durumlarda devrimci Marksistlerin eleştirisi ulusal harekete karşı değil, bu hareketin bayağlaştırılmasına, yüzeyleştirilmesine, önemsiz bir çekişmeye dönüştürülmesine karşı yönelmelidir." (açL) (Lenin, age, s. 444)

Hasan Gülbahar hala tutsak!

Bilindiği üzere kamuoyunda 4. Yargı Paketi olarak bilinen kanun tasarısı parlamentoda görüşülürken son anda yapılan bir öneriyle tasarıya geçici bir madde eklenmişti. Parlamentodan geçen tasarı 30 Nisan 2013'te Cumhurbaşkanı tarafından onaylanıp Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe girmiş oldu. Eklenen geçici madde aynen şu şekilde yasaya dahil edilmiş oldu:

"MADDE 25 – 13/12/2004 tarihli ve 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

"GEÇİCİ MADDE 5 – 7 Kasım 1982 tarihinden önce işlemiş olduğu bir suç dolayısıyla hürriyeti bağlayıcı cezaya mahkûm olan kişi hakkında, mahkûm olduğu cezanın infazı sürecinde koşullu salıverildikten sonra deneme süresi içinde işlediği yeni bir suç sebebiyle koşullu salıverilme kararı geri alınmaz."

Bu kanunun yürürlüğe girmesiyle yaklaşık otuz yıldır hapiste bulunan TDKP dava tutsağı **Tahir Canan** ve TKP/ML dava tutsağı **Muzaffer Öztürk** tahliye edildiler. Tahliye olmasına kesin gözüyle bakılan TKP/ML dava tutsağı **Hasan Gülbahar** ise şartlı tahliye kararının geri alınması kararının bu kanun hükmüyle geçersizleşmesine, yani şartlı tahliye imkanını tamamen kaldıran yasanın değişmesine ve bu hususun Malatya 1. Ağır Ceza Mahkemesi'nin kararıyla sabit olmasına rağmen sonraki davasıyla ilgili Ankara 11. Ağır Ceza Mahkemesi'nin kararı neticesinde, Gülbahar tahliye olmadı.

Konu ile ilgili bilgi almak amacıyla Gülbahar'ın avukatlarıyla yaptığımız görüşmede avukatları, geçici maddenin özel bir yasa olmakla geriye yürüdüğünü, şartlı tahliyesi geçerliymiş gibi değerlendirme yapılması gerektiğini, Ankara mahkemesinin şartlı tahliye hakkı geri verilen Gülbahar'la ilgili yattığı süreyi sonraki davadan aldığı cezadan mahsup etmesi gerekirken bundan imtina ettiğini belirtmişlerdir. Yine Gülbahar'ın durumunun Canan ve Öztürk'le aynı olduğunu, yasa hükmünün açık olduğunu ve fakat mahkemenin açıkça yasaya aykırı bir şekilde karar verdiğini söylemiş ve bu karara itiraz edeceklerini ifade etmişlerdir.

Hasan Gülbahar'ın tahliyesine ilişkin nihai karar itiraz üzerine Ankara 12. Ağır Ceza Mahkemesi'nce birkaç gün içerisinde verileceği, hatta bu gazete elinize ulaştığında nihai kararın verilmiş olabileceği tahmin ediliyor.

Tekirdağ'da açlık grevi sona erdi

H. Merkezi: Tekirdağ F Tipi Hapishanelerinde 25 Mart günü PKK davası tutsakları tarafından başlatılan süresiz-dönüşümsüz açlık grevi eylemi; 36. gününde, İHD ve TUAD'ın girişimleri sonucu, Tekirdağ Cumhuriyet Başsavcısının, tutsakların hapishane koşullarının düzeltilmesi konulu 9 talebini karşılayacağına dair söz vermesi ile sona erdirildi. Bu süreçte TKP/ML, MLKP ve Devrimci Karargah dava tutsakları da açlık grevlerine destek olmuşlardı. Sürecin değerlendirilmesi açısından Tekirdağ 2 No'lu Hapishane'den Tutsak Partizanlar'ın yolladığı mektubu sizinle paylaşıyoruz:

Tekirdağ'da tecrit-tretman koşulları üzerine

Tekirdağ 2 No'lu F Tipi Hapishanesi, fiziki, psikolojik işkenceler, hak gaspları ve hatta bazen şeytani dahi hayrete düşürecek icraatlarıyla nam salmış durumdadır. "Kürt sorunu" bağlamında hükümetin icraatlarını "demokrasi standartları geliyor" diye değerlendirdiği ortamda Tekirdağ 2 No'lu F Tipi'ndeki işkence ve hak gasplarının olduğu gibi devam etmesini neye yormak gerekir? İdarenin mevcut uygulamaları hükümetini özellikle kimi çevrelerce yere göğe sığdırlamayan demokratikleşme hamlesinin ne menem bir şey olduğunu gösteriyor.

Fakat amiyane tabirle, öyle bir tezgah kurulmuş durumda ki! Bulduğumuz hapishanede mevcut yasa ve

yönetmeliklerde düzenlenen hakları dahi kullanamıyoruz. Maruz kaldığımız insanlık dışı uygulamaları ve bunlara karşı takındığımız meşru ve onurlu tavır ve direnişimizi kamuoyuna mal etme amaçlı kaleme aldığımız mektup, fax vb. iletilerimizi ya iç edilip kaybediliyor ya da "mektup okuma komisyonu"nun akla ziyan uyduruk gerekçeleri ile "sakıncalı" bulunup engelleniyor. Sırf bu tarz ve gerekçeler ile engellenen iletilerimizin haddi hesabı yoktur! Yasa ve tüzükte açık hüküm olmasına rağmen ve başka hiçbir hapishanede aksi bir uygulama örneği bulunmamasına rağmen Tekirdağ 2 No'lu F Tipi idaresi, avukatlarımızla yazışmalarımızı denetliyor! Avukatlarımızla yazışmalarımız kapalı zarfla olması halinde idarece gönderilmiyor! İnfaz Hakimliği'nin özel kararı olmasına rağmen Tekirdağ 2 No'lu F Tipi idaresi bu kararı uygulamıyor.

Maruz kaldığımız insanlık dışı uygulamalar başta olmak üzere yasa ve tüzükte güvencelenen haklarımızdan yararlanmak için gerçekleştirdiğimiz meşru ve onurlu tavır ve duruşumuz da "ücret karşılığı işten yoksun bırakma"ktan tutalım da "hücreye kapatma"ya kadara varan tür ve niteliklerde disiplin cezalarına konu olmakta! Özellikle siyasi mahpuslardan disiplin cezası olmayan tutuklu hükümlüler bulunmadığı gibi, "iyi halli olmadığı" gerekçesiyle arkadaşlarımızın tahliyeleri engellenmekte! Yaşadığımız sorunları

dile getirmek ve önüne geçilebilmesi için başta Adalet Bakanlığı olmak üzere adli mercilerden "sivil toplum" kuruluşlarına kadar olan yelpazedeki tüm girişimlerimiz sonuçsuz kaldı!

Katlanılamaz düzeydeki uygulamalar ve koşullar devam ettiği sürece daha ileri düzeyde tavırlar geliştirmemizin kaçınılmaz olduğunu defalarca dile getirdik. Bütün çaba ve girişimlerimize rağmen bir grup arkadaşımız 25 Mart itibarı ile Süresiz-Dönüşümsüz Açlık Grevi Direnişi'ne başlama kararı aldı. Arkadaşlarımızın 9 temel talep temelinde başlattığı süresiz açlık grevi direnişi karşısında duyarsızlık ve ilgisizlik devam eder ve koşullarımızda da hiçbir kayda değer bir değişiklik olmazsa açlık grevi direnişine katılımın giderek artacağını belirttik. Aradan geçen süreye rağmen olumlu yönde hiçbir değişiklik olmadı. Açlık grevi direnişine başlayan arkadaşlarımıza derhal disiplin soruşturmaları açılıp cezalar yağdırıldı. Açlık grevi direnişimizi ve taleplerimizi kamuoyuna duyurmak için elimizdeki tek araç olan mektup-faxlarımızın yukarıda bahsettiğimiz usul ve gerekçelerle engellenmesi de cabasıdır. Bizler de bu taleplerin karşılanması hedefiyle başlatılan bu direnişe destek vermek amacıyla 19 Nisan 2013 tarihinden itibaren 7 günlük dönüşümlü açlık grevine başladık. Taleplerimizin karşılanması konusunda son derece ısrarlı olduğumuzu bir kez daha belirtmek isteriz.

Hapishanede saldırı sürüyor

İstanbul: Tecrite Karşı Mücadele Platformu bu ay da hak ihlallerini Galatasaray Lisesi önünde açıkladı. TKMP adına açıklamayı **Bahar Dikme** yaptı.

Bu ay içerisinde yaşanan hak ihlallerini açıklayan Dikme şöyle konuştu: *"Ankara Sincan F Tipi Hapishane'ye görüşe giden kişiler keyfi olarak engelleniyor. Tekirdağ 2 No'lu F Tipi Hapishane'de haftada 10 saat olan sohbet hakkı 1 saate düşürüldü. Gebze M Tipi Hapishane'de sohbet alanına kamera yerleştirildi, bunu protesto eden kadın tutuklular sohbet hakkını kullanamıyor. Kırıkkale F Tipi Hapishane'de sohbet hakkı 10 saatten 6 saate düşürüldü, açık görüş de arama bahane edilerek engellendi."*

"Yasaklamalar mücadelemizi engelleyemez"

dayanak gösterilerek keyfi bir şekilde görüş hakkının gasp edildiği belirtti.

İstanbul: TKMP bir kez daha tutsakların yanında olduğunun mesajını verdi. Bakırköy Hapishanesi önünde **22 Nisan** günü bir araya gelen TKMP bileşenleri, hapishanelerde on kitap sınırlamasına eklenen yeni hak gasplarına karşı mücadele edeceklerini vurguladı.

Kitle adına basın açıklamasını **Bahar Dikme** okudu. Açıklamanın ardından Sincan Hapishanesi'nde tutulan **Deniz Bakır**'ın görüşçüsü olan ve görüşü engellenen **Nihat Göktaş** kısa bir konuşma yaptı. Göktaş, devletin yeni bir yasa ile daha önceden mahpusluk yaşamış olan kişilerin artık görüşe gidemeyeceklerini, kendisinin de bu yasak

Sincan'da tutsaklar darp edildi!

H. Merkezi: Sincan Kadın Kapalı Hapishane'deki tutsak Partizanlar, gönderdikleri bir mektupla son dönemde yaşadıkları saldırıları ve idarenin tavırını anlatarak, kamuoyuna duyarlılık çağrısı yaptı. 2 ay önce Elbistan Kadın Kapalı Hapishane'den sürgün gelen ve aynı hücrede kaldıkları MKP dava tutsağı **Evrım Konak**'a verilen hücre cezasının infazı için, hücreye gelen gardiyanların saldırısına uğrayan tut-

saklar, yaptıkları açıklamada; gardiyanların kendilerini

darp ettiğini ve Evrim Konak'ı da darp ederek tek kişilik hücreye götürdüklerini aktardılar.

Saldırı sonucunda; ellerinde keskin ve kanamanın olduğunu, vücutlarında morlukların oluştuğunu aktaran tutsaklar; **"görevli memura mukavemet"** suçlamasıyla tekrar haklarında soruşturma açıldığını da kaydetti. Bu gibi durumlarda keyfiliğin ve saldırıla-

rın önünü açan Ceza İnfaz Kanunu'nun; saldırıların dayanak noktasını oluşturduğunu belirten tutsaklar; sınırsız yetkilerle donatılan idarenin kararlarını ise, savcılıkların doğrudan onayladığını ifade ettiler. Hemen hemen her soruşturmanın tutsakların aleyhine sonuçlandırıldığının altı çizilen açıklamada; **"yaşanan saldırıların teşhir edilmesi, içeride ve dışarıda demokratik tepkilerin geliştirilmesi önemli olmaktadır"** ifadeleri ile kamuoyuna duyarlılık çağrısı yapıldı.

Tarihimizden Bir Kesit; "Biz gençliğiz, savaşıyoruz!"

Büyük Proleter Kültür Devrimi'nin, tüm burjuva karargahlara saldıran değişim dalgasının kıyılarına vurduğu coğrafyalardan biri de Türkiye'di.

1960'tan itibaren işçi sınıfının eylem ve grevleri artmış, sokaklar işçilerin yumrukları ve sloganlarıyla inliyordu. Sınıfın gelişen mücadelesi toplumun tüm kesimlerini hızlıca sarmış, harekete geçmişti. Gençlik, özellikle de öğrenci gençlik bayrağı en önde taşıyan, ipi ilk göğüsleyen olacaktı. Öğrenci gençliğin, militan radikal eylemleri içinde gelişen, yetkinleşen öncü kadroları daha sonra '71 silahlı devrimci çıkışının da temellerini oluşturacaktı.

Proletarya Partisi de bu fırtınada tarih sahnesine çıkacaktı. Komünist önder İbrahim Kaypakkaya, yoldaşlarıyla birlikte '68 devrimci gençlik hareketinin yürüttüğü tartışmalar, ayrışmalar, militan eylemler içinde düşüncelerini geliştirecek ve sistematik hale getirecekti. Türkiye devrimci hareketinin ilk kadın şehidi ve aynı zamanda Proletarya Partisi'nin ilk şehidi **Meral Yakar**, Vartnik Mezrasında ölümsüzleşen **Ali Haydar Yıldız**, 1973 19 Mart'ında Şehremini'de göğü kucaklayan **Ahmet Muharrem Çiçek** öğrenci gençlik içinden geliyordu.

İbrahim Kaypakkaya, Dersim'e ulaştığında ilk yaptığı liselilerle ilişki kurmak olmuştur. Liselilerle bir süre görüşen, ideolojik-politik konular hakkında tartışmalar yürüten Kaypakkaya, asgari bir birikimden sonra onları pratiğin içine yönlendirmiştir.

Kaypakkaya, gençliğin özgün durumuna uygun olarak özerk bir yapı içinde örgütlenmesi gerektiğini savunmuş ve bu amaçla Türkiye Marksist Leninist Gençlik Birliğini (TMLGB)

kurmuştur. Uzun süre doğrudan partiye bağlı Gençlik Örgütü şeklinde halk gençliği içinde faaliyet yürütülecek, 1980 sonrasında Gençlik Bir-

liği (GB-Komsomol) İsmail Oral, Tuncay Çankıroğlu ve Mehmet Ali Çakıroğlu'nun önderliğinde inşa edilecekti. Proletarya Partisi, tarihi boyunca gençliğin; yaratıcı, azimli, üretken yapısını, bitmek bilmeyen enerjisini devrime kana-

lize etmeyi, onu kendi talepleri etrafında örgütlemeyi hedeflemiştir. Katledilişinin 40. yıldönümünde İbrahim yoldaşa özgülünen kampanyamız birçok bölgede gerçekleştirilen 1 Mayıs eylemlerinde militan bir direnişle coşkusunu büyüterek devam ediyor. Kampanya kapsamında bu sayımızda 70'li yıllarda Partizanların gençlik içindeki çalışmalarından bir kesit sunacak, liseli ve üniversiteli gençlik içinde yürütülen çalışmalara bir göz atacağız.

18 Yaşında Bir Genç Gibi Gelişmektedir Zafer!

'71 Askeri Faşist Cuntası'nın karanlığı 1974'ten itibaren ağır ağır dağılmaya başlarken lise ve üniversite gençliği de buna paralel hareketlenmeye başladı. Cunta sırasında kırmızı ışıkta gitar çaldığı için işkenceye maruz kalan gençlik, artık '71 silahlı devrimci çıkışı ile kurulan örgütlerin safında mücadeleye atılmaktadır. Bu dönemde Proletarya Partisine doğrudan bağlı gençlik örgütü, lise ve üniversite faaliyetlerini koordine ediyor, ideolojik-politik ve siyasi önderliği yürütüyordu. Genç Partizanlar özellikle liselerde yoğun bir faaliyet yürütür. Liseli gençliğin akademik-demokratik mücadelesi içinde yer alırlar, buldukları okullarda öğrencilerle ilişkileri geliştirecek her yöntemi denerler. Öğrenci temsilcilikleri bunlardan biridir. Örneğin, 1979 yılında Kartal Endüstri Meslek Lisesi, yönetmelik gereği öğrenci temsilcilikleri oluşturmaya karar verir. Partizanların liseli gençlik içindeki etkisiyle **Aziz Aras** da (16 Haziran 1980'de işkencede katledildi) okul temsilcisi seçilir. Böylece okulda daha geniş bir öğrenci kitlesine seslenme fırsatı yakalanmış olur.

Anadolu Yakasında birçok semtte, bölgedeki liselerde faaliyet yürüten gençlik örgütü, komiteleşme yöntemiyle örgütlenir. Bir lisede faaliyet başladığında oradaki ilk hedef okulda bir illegal komite kurmak olur. Okul komiteleri bölgelerin (Kadıköy Gençlik Komitesi gibi) bunlar da faaliyetlerini Anadolu Yakası Gençlik Komitesi örneğinde olduğu gibi üst bölge komitesinin önderliği altında yürütüyor. Bu dönemde; Haydarpaşa Endüstri Meslek Lisesi, Kadıköy Moda Lisesi, Kadıköy Mehmet Beyazıt Lisesi, Kartal Akşam lisesi, Kartal Ticaret Lisesi, Kartal-Orhangazi Lisesi, Kartal Lisesi; Okmeydanı Ortaokulu, Kuştepe Lisesi gençlik örgütünün faaliyet yürüttüğü liselerden yalnızca birkaçıdır. Örneğin, **Bahar Yıldız** (1 Mayıs 1982'de polis takibini atlatmaya çalışırken çıkan çatışmada şehit düştü) Orhangazi ve Kartal Lisesi (Maltepe Bölgesi) sorumluluğunu yürütmektedir. Dönemin gençlik örgütü, bir yandan illegal örgütlenirken öte yandan demokratik olanakları da değerlendiriyor. Bu amaçla birçok öğrenci derneği içinde faaliyet yürütülüyor. Bazı yerlerde demokratik örgütülüklerin kurulmasına öncülük yapıyor. **Yeni Demokratik Liseliler Birliği (YDLB)** isimli dernek bunlardan biridir.

Bu derneklerde liselilerin güncel, akademik, demokratik taleplerinin yanı sıra toplumlar tarihi, ülkemizde devrimci durumun geldiği aşama ve devrimin sorunları tartışılır. Teorik düzlemde yürütülen bu faaliyetlere paralel liselerde yoğun bir şekilde afiş, pullama, bildiri-dergi dağıtımları, faşistlere karşı mücadele yürütülür. **Ömer Naci Güven**, bu mücadele sırasında Bahçelievler Lisesinde okuduğu sırada faşistler tarafından katledilir.

Gençlik Örgütü, lise faaliyetini, semt/işçi faaliyetiyle birlikte ele almaktadır. Faaliyetin olduğu birçok lise, işçi-emekçi mahallerinde bulunmaktadır. Liseliler illegal komitelerde, işçi ve emekçilere dönük ajitasyon-propaganda faaliyeti yürütmekte, halk düşmanlarına, faşistlere karşı askeri eylemler yapmaktadır.

Üniversitelerde Boykot, Direniş!

Eğitim fakülteleri, enstitüleri gençlik örgütünün etkisini en fazla gösterdiği yerlerdendir. Dönem gençliği, kendi sorunlarıyla birlikte ülkedeki gelişmeler karşısında tepki veren, inisiyatif kullanan bir yapıya sahiptir ve partinin gençlik içindeki faaliyeti önemli aşamalar kaydetmiştir. Bu faaliyetin bir

ihtiyacı olarak 1978 yılında Aksaray'da **Yeni Demokratik Yüksek Öğrenim Birliği (YDYÖ)** isimli bir dernek kurulur. Dernek, Maraş katliamının yıldönümünde Saraçhane'den Sultanahmet'e yapılan büyük mitingde olduğu gibi birçok eylemde pankart açar.

Bu dönemde faşistlerin üniversite öğretim üyelerine, devrimci ve ilerici öğretmenlere yönelik saldırıları, cinayetleri artmıştır. İstanbul Atatürk Eğitim Enstitüsü öğretmenlerinden **Fahrettin Yılmaz**, 1978 yılında faşistler tarafından katledilir.

Yapılan eylemler ve yaşanan çatışmalar sonucunda Milli Eğitim Bakanlığı, okulu 5 ay boyunca kapatır. Ardından okulda yolsuzluk olduğu gerekçesiyle süresiz kapatır. Bunun üzerine içinde gençlik örgütünden Partizanların da olduğu öğrenciler, kitlesel bir şekilde vapura biner ve Karaköy İskelesine yavaşması gereken vapuru Sirkeci'ye götürür. Buradan yine kitlesel bir şekilde valiliğe yürürler. Bir süre sonra polis eyleme saldırır ve çatışma çıkar. Ancak yapılan eylem hedefine ulaşır ve okul öğrenim hayatına yeniden başlar.

Başka bir okulda **Recep Taşçı** isimli sosyal bilgiler öğretmenin faşistler tarafından öldürülmesine tepki gösteren lise öğrencileri Kadıköy Altıyol'dan İskele önünde kadar "**Recep Taşçı Ölümsüzdür**", "**Recep'in katili Faşist MHP'dir**" sloganlarını haykırarak yürür. Bu eylemde gençlik örgütünü emeği vardır.

İTÜ, İstanbul Üniversitesi, Boğaziçi gibi çok sayıda üniversitede gençlik örgütünün faaliyeti vardır. 19 Mayıs 1976'da faşistler, İTÜ Temel Bilimler Yüksek Okulunu basarak öğrencileri yayılım ateşine tutar. **Erdoğan Yalçingil** bu ateş sonucu katledilir. Okullarda faşist saldırılara karşı ise oluşturulan illegal örgütülükler, misilleme eylemleri gerçekleştirir. Örneğin, İstanbul Hukuk Fakültesi öğrencisi olan yiğit Partizan **Tuncay Bali**'yi 16 Temmuz 1977'de katleden faşist Orhan Çam'ın bu suçu yanına kalmaz, Bali'nin katledilişinin yıldönümünde cezalandırılır.

1980 cuntası öğrenci hareketinin üzerine bir karabasan gibi çöker. Ne var ki 1989'dan itibaren gençlik yeniden ayağa doğrularak geleceğine sahip çıkar.

Bugün genç komünistler; Meral Yakar, Ali Haydar Yıldız, Muharrem Çiçek ve yoldaşlarından devraldıkları kızıl sancağı Kaypakkaya'nın coşkusu ve heyecanı ile dalgalandırıyor!

Tarihten kısa kısa...

* **10 Mayıs 1908:** Kadın ipilik işçileri Bursa'da greve çıktılar.

* **10 Mayıs 1920:** İstanbul'da tramvay işçileri greve başladı.

* **22 Mayıs 1932:** Ağrı Dağı ayaklanmasına katılan 34 kişi hakkında idam kararı verildi.

* **9 Mayıs 1974:** Almanya'da, Kızıl

Ordu Fraksiyonu önderlerinden **Ulrike Meinhof** Stuttgart'taki Stammheim Hapishanesindeki hücrelerinde ölü bulundu.

* **17 Mayıs 1976:** Batman ve Malatya'da Petrol-İş üyesi 5 bin işçi greve çıktı.

* **9 Mayıs 1978:** Faşistler, İstanbul Yıldız Teknik Üniversitesi'nde dersten

çıkan öğrencilerin üzerine ateş açtı; 3 kişi öldü, 12 kişi yaralandı.

* **17 Mayıs 1987:** İstanbul'da 80'li yılların ilk kitlesel kadın yürüyüşü "**Dayağa Karşı Dayanışma Yürüyüşü**" yapıldı. Yürüyüşe iki binden fazla kadın katıldı.

* **18 Mayıs 1995:** Gazi Mahallesinde yaşanan katliamı protesto ey-

lemleri sırasında gözaltına alınan Hasan Ocak'ın cenazesi, yoldaşlarının, ailesinin ve devrimci güçlerin çabası sonucu Altınşehir Kimsesizler Mezarlığı'nda bulundu.

* **14 Mayıs 1996:** İstanbul Alibeyköy'de Kurtuluş dergisi dağıtımını yapan **İrfan Ağdaş** adlı genç polisin ateşiyle öldürüldü.

Evrensel Bakış

İşçi cinayetleri, neo-liberal politikalar ve faşizm

Emperyalist kapitalist sistemin uygulamış olduğu neo-liberal politikalar sonucu işçi cinayetleri son sürat devam ediyor. Bunun en son örneğini nisan ayının sonlarına doğru Bangladeş'te tekstil atölyelerinin bulunduğu 8 katlı binanın çökmesi sonucu 400'den fazla işçinin hayatını kaybetmesi oluşturdu.

161 milyon nüfuslu Bangladeş, büyük giyim firmalarının ürünlerinin ürettiği yerlerden birisi. Öyle ki ülkenin yöneticileri işçi ücretlerini çok düşük tutarak (ülkede günlük işçi ücreti 1.22 dolar civarında), uzun çalışma sürelerinin (günde 17 saate yakın) sonucunda son 10 yılda yüzde 5'in üzerinde büyüdü ülke. Halk karın tokluğuna çalışırken, emperyalist şirketler kârını yükseltirken, ülke egemenleri uşaklığın getirmiş payla zenginleşirken, son olayı saymazsak son 5 ayda 112 işçi yanarak 100 işçi de göçük altında kalarak katledildi. Bu sayı son beş yıl baz alınırsa 700'den fazla işçinin yanarak katledildiği bir düzen kendini göstermektedir. Bu tablo emperyalist-kapitalist sistemin çıplaklığına işaretler.

Ancak bu tabloyu kendisine örnek alanlar da var, bunlardan birisi de Türkiye. Çalışma Bakanı Faruk Çelik, tekstil sektörünün patronlarıyla Bursa'da yaptığı görüşmede "*Banglade gibi ülkelerde insanlar neredeyse karın toklu una çalı yor. 170 milyon nüfusu ile yüz ölçümü olarak bizden daha küçük bir ülke olan Banglade 'e bir de büyük markaların i gücünden faydalanmak için fabrika kurması, bu ülkelerle rekabeti iyice zorla tıyor*" diyerek bir nevi hedefini de açıklamış oluyor. Bangladeş'le rekabet edebilmek için işçi ücretlerinin onların seviyesine indirmek, egemenler açısından önemli.

Bangladeş'teki tablo, sadece o ülkeye ait bir örnek değil. "Küreselleşme" olarak ifade edilen süreç tüm ülkeleri aynı düzleme gitmeye zorluyor. Dünyanın bütün ülkelerinde işçi ücretleri görece olarak düşüyor. Güvencesiz çalışma, bütün yerkürede yaşam buluyor. Sosyal haklar bir bir ortadan kaldırılıyor. Esnek çalışma bütün ülke egemenlerinin gözdesi olmuş durumda. Bütün dünyadaki eğilimlerin bu yönlü olduğu bir ortamda işçi cinayetleri sadece Bangladeş'le sınırlı değildir, kalmayacaktır. Çünkü, neo-liberal politikalar bu istikameti göstermektedir.

Bu eğilimden Türk egemenleri de nasiplenmiştir. Bu politikanın üzerine atlayan Türk egemenlerin de sicillerinde işçi katliamları vardır. Sadece AKP döneminde 10 bine yakın işçi, hayatını kaybetmiştir. Bu durum sorumluluğu da ölen işçilerin üzerine atılarak egemen sınıfların propaganda yaptığı hepimizin hatırındadır.

Türkiye işçi ölümlerinde bu konudaki sicili kabarık olan ülkeleriyle yarışırken, öte yandan işçi ücretlerinde ise daha kat edecek mesafelerinin olduğunun bilincinde olan egemenler, var gücüyle işçi sınıfına yönelik saldırılarını artırmaktadır.

Bütün bunlardan çıkacak sonuç, bu tablodan sistemin kaçınmayacağıdır. Öyleyse şu soru çok rahat bir şekilde sorulabilir: Bu tablonun mimarları, faaliyet yürüttükleri ülkelerde demokrasiyi getirebilirler mi?

Bu düzenin demokratik hakların tamamen kaldırılmasını ön görmesi şaşırtıcı değildir. Faşizmin her türlü uygulamalarıyla kitlelerin bastırılması bu düzenin sürekliliği açısından oldukça önemlidir. Neo-liberalizmin demokrasi ile bağdaşmadığı açıktır. Emperyalizmin eğilimi demokratik hakları derinleştirmek değil aksine bağımlılığı derinleştirerek daha büyük kârlar elde etmektir. Hemen hemen bütün ülkelerdeki demokratik haklardaki gerileyiş de bunu göstermektedir.

Emperyalist-kapitalist sistemin egemenliğini sürdürdüğü ülkelerde, sistemin genel kriziyle birlikte derinleşen krizinin de etkisiyle, herhangi bir soruna çözüm bulma refleksi zayıflamıştır. Çünkü toplumsal meselelere çözüm bulmanın yolu halkın çıkarlarını gözetken bir demokrasiyi şart koşmaktadır. Ancak bu demokrasinin ise var olan kapitalist sistemle, neo-liberal politikalarla taban tabana zıt olduğu da bir o kadar gerçektir.

Bu durumun ülkemizle kesişen bir başka noktası da Kürt sorununda çözüm propagandalarının gözümüze sokulduğu bir döneme denk gelmesidir. Ulusal hakların eşitlenerek çözüleceği bir sorun, geniş bir demokratikleşmeyi dayatırken, egemenler cephesinden ise neo-liberal politikalarla taviz verilmiyor. Bu durum faşizmin daha yoğun bir şekilde yaşama geçirilmesini doğuracaktır. Aynen birçok yarı-sömürge ülkede olduğu gibi.

Avrupa'da Kaypakkaya panelleri

Avrupa'nın çeşitli bölgelerinde İbrahim Kaypakkaya'nın 40. ölüm yıldönümü vesilesiyle düzenlenen kampanya çerçevesinde paneller örgütlendi.

ZÜRİH

21 Nisan günü Zürih'te düzenlenen panele konuşmacı olarak **Volkan Yaraşır, Faik Bulut ve Partizan temsilcisi** katıldı. Saygı duruşunun ardından konuşma yapan **Faik Bulut** Kaypakkaya'nın sığı açıklamalarla anlatılamayacağını, aslında çok aktif, meraklı, araştırmacı yönü ağır basan bir insan olduğunu söyledi. Bulut; hem o gün hem de bugün tarihin zorlandığını, sosyalizm veya bu yolda mücadelenin boş ve gereksiz olduğu söylemlerini Kaypakkaya'nın boşa çıkardığını belirtti.

Bulut'un ardından söz alan **Volkan Yaraşır**, Kaypakkaya konusunda yapılan en büyük hatanın "yiğitti, 90 gün direndi" demek veya ondaki felsefi yorumu ele almadan onun öğretilerini dogmalaştırarak, bir süre sonra içini boşaltmak olduğunu altını çizdi. Kaypakkaya'nın özellikle TC devletinin çelişkilerini iyi tespit ettiğini belirten Yaraşır; devrimci örgütlerin "halk, vatan, insanlarımız" gibi söylemleri ile aslında genel anlamda popülizm yaptıklarını, Kaypakkaya'nın ise bu popülizm içerisinden işçi sınıfının düşüncesi ile sıyrılarak çıktığını altını çizdi.

NRW

28 Nisan günü düzenlenen panele **Volkan Yaraşır, Erdoğan Aydın ve Partizan temsilcisi** konuşmacı olarak katıldı. İlk olarak konuşan **Partizan** temsilcisi Kaypakkaya'nın Kemalizm, ulusal sorun, devlet ve faşizm tahlilinde özellikle Türkiye devrimci hareketine önderlik eden zamandaşlarıyla bir adım önde durduğunu belirtti.

Ardından **Erdoğan Aydın**, "1971 devrimci hareketin önderlerinin önemini ortaya koyarken, enerjileri ve militan ruhları önemlidir. Ve bu üç akımda genç olması nedeniyle, birçok eksiklikleri barındırmakla beraber, haksızlık yapmamak gerekiyor. Kemalizm, ulusal sorun ve devletin egemen ideolojisinden köklü kopuşu görmek gerekiyor" dedi. Aydın Kemalizm meselesinde, Kaypakkaya'nın kopuşunun önemli olduğunu altını çizdi. Üçüncü ve son panelist araştırmacı yazar **Volkan Yaraşır** oldu.

HAMBURG

Araştırmacı-yazar, **Volkan Yaraşır**, araştırmacı-yazar **Erdoğan Aydın** ve Partizan Temsilcisinin katıldığı panele ilgi yoğunluğu. Partizan temsilcisi, Kaypakkaya'nın Çin'deki BPKD ile birlikte, dünyadaki gelişen anti-emperyalist hareketler, Vietnam direnişi ve Türkiye'deki 15-16 Haziran Büyük İşçi Direnişi'nin bir ürünü olduğunu belirtti.

Kaypakkaya'nın özellikle Kemalizm ve ulusal sorun noktalarından çağdaşlarından çok ilerde bir duruşa nasıl ulaştığını araştırdığında bir tarihsel arka planının olduğunu gördüğünü söyleyen **Volkan Yaraşır**, bu arka planın Osmanlı'dan günümüze Türkiye topraklarındaki gelişen hareketler ve dünyadaki sınıf ve anti-emperyalist hareketlerle birlikte, Ekim ve Çin devriminin Kaypakkaya'yı yarattığını belirtti. Son olarak araştırmacı-yazar **Erdoğan Aydın** söz aldı.

VİYANA

Sempozyuma Partizan temsilcisi, **Volkan Yaraşır** ve **Turabi Saltık** katıldı. İlk sözü alan Turabi Saltık; tarihi gelişmeleri ele alırken, Osmanlıdan

70'lere kadar geçen dönemi kısa vurgularla değerlendirdi. '68 kuşağına vurgu yaparken, Kaypakkaya'nın ortaya koyduğu siyasi ve ideolojik hattın anlam ve öneminin her geçen gün daha

de değer kazandığının altını çizdi.

Daha sonra söz alan Volkan Yaraşır'ın ardından son sözü Partizan temsilcisi aldı. Kaypakkaya'nın düşüncelerine kısa vurgu yaptıktan sonra, özellikle son süreci değerlendirerek; "72'lerde İbrahim yoldaşın ortaya koyduğu düşüncelerin, gerçekliklerini parça parça yaşadık ve yaşıyoruz" diyerek konuşmasını çeşitli örneklerle devam ettirdi. İkinci bölümde katılımcılara soru ve konuşma hakkı verilerek panel daha da zenginleşti.

ULM

28 Nisan Cumartesi günü gerçekleştirilen panelde Partizan temsilcisi, **Metin Kayaoğlu** ve **Turabi Saltık** konuşmacı olarak yer aldı. Panelde katılımcılar Kaypakkaya'nın birçok yönünü ortaya koydular. Yaklaşık üç buçuk saat süren panelde konuşmacıların dışında onlarca kişi, soru ve görüşlerini ortaya koyarak sorular sordular. Canlı bir tartışma ortamında yapılan panelde katılımcıların ortak noktası Kaypakkaya'nın kendi döneminin ve bugünün sistemde köklü kopuşun ve MLM duruşun aynı zamanda da direnişçi çizgisi olduğu oldu. Panelistlerin sorulara verdikleri yanıtların ardından etkinlik sonlandırıldı.

"Yüz yıldır kanayan yaramız..."

Stuttgart'ta "Yüzyıldır kanayan yaramız" şiarıyla 28 Nisan'da Tohum Kültür Derneği'nde bir panel düzenlendi. Açılış konuşmasının ardından saygı duruşunda bulunuldu. Soykırımı anlatan film gösteriminin ardından ise bölge-mizde müzikal çalışmalarını yürüten Onur Olgun Ermeni ezgilerini kitle ile paylaştı. Etkinlik panel bölümüyle devam etti. Panele **Seyhan Taşdemiroğlu** ve **Nezaret Vartanoğlu** katıldı.

İlk sunumu **Nezaret Vartanoğlu** yaptı ve Osmanlı'nın son döneminden günümüze kadar Ermeni sorununu ve bu bağlamda yaşananları aktardı. Ardından **Seyhan Taşdemiroğlu**, harita eşliğinde Ermeni nüfusunun yoğunluklu olduğu alanları, katliam ve sürgünleri verilere dayanarak açıkladı. Panelistlerin sunumundan sonra izleyiciler düşünce ve sorularıyla katkı sundular. Panelistlerin toparlama bölümünden sonra panel bitirildi. (**Stuttgart Tohum Kültür Derneği**)

Gazze'ye hava saldırısı

İsrail'in Filistin'e yönelik saldırıları devam ediyor. Gazze'deki Filistin Hükümeti Sağlık Bakanlığı Sözcüsü Eşref el-Kudra yaptığı açıklamada,

İsrail askeri helikopterlerinin Gazze'nin Beyt Hanun beldesindeki boş arazilere ağır silahlarla saldırdığını belirtti. Kudra, olayda ölen ya da yaralanan olmadığını kaydetti. Öte yandan belde sakinlerinden

görgü tanıkları, 3 İsrail helikopterinin boş arazilere ağır silahlarla ateş açtığını, bölgeye yakın tarım arazilerinde çalışan Filistinlilerin saldırının şiddetinden dolayı kaçtıklarını aktardı.

Irak'ta güncel siyasi durum

Irak'ın siyasi sahnesinde mücadele bir türlü durulmuyor. Devrimci durumun gelişmiş olduğu ülkede, ülkenin egemen kesimi bir türlü istikrar sağlayamıyor. Bunun önemli bir nedeni ülkeye müdahale eden farklı emperyalist gruplara bağlı/bağımlı siyasi partilerin ve oluşumların varlığıdır.

Ülke son zamanlarda Maliki yönetimi tarafından kapatılan 10 televizyon kanalı ve Irak ordusunun yapmış olduğu katliamlarla gündemde. Ancak esas mesele bu gelişmeler ardındaki gerçekliği açığa çıkarabilmektir. Öyleyse işin özüne doğru bir "yolculuğa" çıkalım.

Mezhep kavgasının özü nedir?

Dışarıdan bakan bir gözlemci için ülke mezhepsel bir bölünme yaşıyor. Doğallığında da yaşanan tüm gelişmeleri mezhep kavgalarıyla açıklamaktadırlar. Bu tarz açıklamayı daha çok emperyalist burjuvazinin ve uşaklarının sözcüleri yapmaktadır. Bunların yaptığı, gerçeği çarpıtmaktır. Böylelikle Irak halkının siyasi bilincini de geri bir düzeyde tutmayı hedefliyorlar.

Mezhep çelişkinin kökeninde ne yatmaktadır?

Mezhep çelişkisi olarak ifade edilen durum, Ortadoğu'daki feodal döneme ait feodal sınıflar arasındaki egemenlik mücadelesinin günümüze başkalaşarak gelmesidir. Ortadoğu ve Afrika'nın yakın tarihine baktığımızda, kapitalizmin kendi dinamikleriyle gelişmemesine paralel, ülkelerin oluşumunda feodal sınıfların ve komprador burjuvazinin ancak mezhepçiliği kullanarak geniş halk kitlelerini kendisine yedekleyebilmiştir. Kapitalizmin emperyalizm aşamasıyla birlikte feodal döneme ait çelişkiler, birer

egemenlik aracı olarak kullanılarak, bölgeye egemen olmaya çalışmışlardır. ABD emperyalizminin egemen olduğu Suudi Arabistan, Katar, Türkiye gibi ülkeler ortak paydalarını Sünni mezhepçiliği üzerinden oluştururken, Rus ve Çin blokuna bağlı olan İran, Suriye gibi ülkeler de ortak paydalarını Şii mezhepçiliği üzerinden oluşturmaktadır. Bu durumda mezhep çelişkisi, bu ülkenin egemenleri tarafından farklı emperyalist ülkelerin çıkarlarını savunmak ve öte yandan da bunu halk kitlelerinden gizlemek anlamına gelmektedir.

Petrol gelirlerinin kim hakim olacak?

Ülkedeki yaşanan son gelişmeler de göstermektedir ki, egemenliğin kimde olacağı meselenin esasını oluşturmaktadır. Şüphesiz egemenlik mücadelesi yürütülen en büyük konu da petrol gelirlerine kimin konacağıdır?

Kerkük, Musul gibi petrol bölgelerindeki kimin hakim olacağına dair belirsizlikler egemenlik dalaşının keskinleşmesini de beraberinde getirmektedir. Petrol yasaasının yıllardır çıkmamasının da altında yatan neden petrol gelirlerine kimin konacağı meselesidir. ABD işgalinden bu yana bu yasaanın çıkmaması da egemenlik dalaşının ne kadar keskin olduğunu gösteriyor.

Emperyalist tekellerin Kürt bölgesiyle merkezi hükümete rağmen petrol anlaşmaları imzalamaları da ülkenin parçalanmasını hızlandıracak bir gelişmedir. Kaldı ki Kürt yöneticilerin yer yer dillendirdikleri bağımsızlık istekleri de sırtını emperyalist bir devlete dayamanın rahatlığının bir göstergesidir.

Öte yandan ülkenin güneyindeki Şii bölgesinde de benzer bir eğilimin varlığına da işaret etmek ge-

reliyor. Ülkenin bu çelişkilerle sağlıklı bir şekilde yol alması ise mümkün görünmemektedir. Bu çelişkiler ülkede bir yönetim sorununu da beraberinde getirirken, halk kitlelerinde ise büyük bir devrimci dalgayı her geçen gün büyütme işlevi görüyor.

Var olan çelişkiler nasıl çözülecek?

Var olan çelişkilerin çözüm yolu ise demokratik düzenin oturtulmasıdır. Ancak emperyalistler arası çelişkilerin bu kadar keskinleştiği bir dönemde (kaldı ki normal şartlarda da emperyalistlerin güdümünde demokrasinin gelişimi mümkün değildir), demokratik bir düzen iyiden iyiye imkansızlaşmıştır.

Örneğin bu şartlar altında Kürt bölgesinin, emperyalistlerin pazar dalaşının sonucu bağımsızlığını kazanması sorunları çözmeyeceği gibi halklar arasındaki düşmanlığı da körükleyecektir. Ancak aynı örnekten yola çıkarsak Irak Kürdistanı'nın bağımsızlığını kazanmaması da halklar arasındaki düşmanlığı gidermeyecektir. Bu durum başlı başına emperyalist devletlerin sorunları çözme kabiliyetinin olmadığını gösteriyor. Çünkü aynı devletlerin derdi halklar arasındaki sorunun çözümü değil, pazara egemenliğin önündeki çelişkilerin çözümlenmesidir. Bu durum da başlı başına bölgedeki çelişkileri keskinleştiren bir etken oluşturuyor.

Çelişkilerin çözülmesi için doğrudan bölge halklarının çıkarlarını savunan komünist partilerine iş düşmektedir. Kendi kaderini tayin hakkını da içeren bir demokrasi perspektifiyle, bu tarz çelişkilerin çözümünde halkın inisiyatifine güvenmekten başka bir seçenek yoktur. Kerkük gibi bölgeleri statüsünün belirlenmesinde o yörede yaşayanların tercihine saygı duymaktan başka bir seçenek yoktur. Aynı şekilde Kürt bölgesinin bağımsızlığı meselesi de böyledir. Kürt bölgesinin durumunu da Kürt ulusuna bırakmaktan başka bir seçenek yoktur.

Bunun da yolu tüm Irak için tutarlı bir halkın çıkarını önemseyen bir demokratik programa sahip bir partinin egemenliğini şart koşuyor. Ne yazık ki ülkenin belli başlı siyasi partileri halkın çıkarlarından ziyade komprador burjuvazinin, toprak ağalarının çıkarlarını savunuyorlar. Bu durum da suların durulmamasının en önemli nedenlerindendir.

İrkçılığa karşı spor turnuvası

Hazırlıkları aylar öncesinden başlayan Gençlik Spor Turnuvası gerçekleştirildi. **YS (Young Struggle)**, **Solid**, **CKD (Ciwana Kurdistan Duisburg)** ve **YDG (Yeni Demokratik Gençlik)** gibi gençlik örgütleri bir araya gelerek Duisburg kentinde hem devrimci dayanışmanın bir örneği olması amacıyla hem de gençliğin yozlaştırılmasına, geleceksizleştirilmesine ve ırkçılığa karşı bir spor turnuvası yapma kararı alarak bir platform oluşturmuştu. Bu bağlamda 21 Nisan günü yapılan turnuvada **Alman**, **Afrikanlı**, **Kürt**, **Türk** gibi çeşitli milliyetlerden birçok gencin aynı amaç için bir araya gelmesi önemli bir sembol oldu.

Günün sonunda platform adına genç bir arkadaşımız; *"Bugün önemli olan kazanmak değil, oynamaktır. Gençlik gelecektir, biz gençler olarak şehrimizde gelişen her türlü saldırıya hem okulda hem işyerinde ve yaşamın her alanında karşı çıkmalıyız. Her türlü gericiğe, yozlaşmaya karşı birlikte hareket etmeliyiz. Bugün bunun güzel bir örneğini yaşadık"* şeklinde konuştu.

(Yeni Demokratik Gençlik)

ABD'nin Yemen'e yönelik saldırısının bilançosu

"Hud" İnsan Hakları Kurulu ABD'nin 2012'de Yemen'de işlediği katliamın bilançosunu açıkladı.

Açıklanan "2012 Yılı İnsansız Hava Araçları ve Korku Sistemleri" isimli rapora göre Yemen'e yönelik 81 saldırının yarısından fazlasını ABD düzenledi. Raporda, İnsansız Hava Aracı (İHA) ile gerçekleştirilen saldırılarda, yer yer ölenlerin sayısının 10'a yükseldiği ifade edilirken ortalama olarak 3 ya da 4 kişinin öldürüldüğü aktarılıyor. Öldürülenlerinin çoğunun "sivil" olduğu da raporda anlatılanlar arasında.

Ayrıca İçişleri Bakanlığı'na bağlı birimlerin 115 kişiyi, istihbaratın ise 82 kişiyi keyfi tutukladığı, ABD hapishanelerinde 96 Yemenli tutuklunun bulunduğu ve Yemen'de 58 kişinin kaybolduğu ve 29 kişinin kaçırıldığı aktarıldı.

Hatırlanacağı gibi son olarak 22 Nisan günü ABD tarafından Yemen'in Merreb ili sınırında yer alan Huva bölgesinde bir eve İHA ile bir saldırı düzenlenmiş ve iki kişi hayatını kaybetmişti. Bölgedeki kabile şeflerinden birisi saldırıdan sonra tanımadıkları silahlı kişiler tarafından iki cesedin kaçırıldığını belirtirken öldürülenlerin El-Kaide mensubu olduğu iddia edilmişti.

İnsan sağlığı ve güvenliği ölüm mangalarının elinde

İstanbul: Taksim'de inşaatı süren "yaşlaştırma projesi" bahane edilerek yasaklanan 1 Mayıs, işçi ve emekçilere yönelik saldırıyla gerçekleştirildi. İstanbul Şişli ve Beşiktaş'ta metrekare başına yayılan gaz ile Türkiye dünya rekoru kırdı. İstanbul Valisi Avni Mutlu'nun "Emniyet görevlilerimiz görevlerini yerine getirdi" şeklindeki açıklamasıyla ölüme kilitlenmiş mangaların sapkın, cinsiyetçi, vahşi ifadeleri basının kadrallarına sığmadı. Fokuslandıkça tiksindirici ve mide bulandırıcı ifadeler görüldü. Elbette basına yansıyan sadece saldırı-

lar değil kolluk güçlerinin korkuları da ortadadır. Bu korku, saldırının boyutunun katlanmasında önemli bir etkidir. Kolluk güçlerinin azgınlaştığı eylemlerde kullandıkları silahların öldürücü boyutları korkuları ile bütünleşince vahşetin boyutu çarpıcı bir görüntü kazanıyor. İstanbul 1 Mayıs'ında polisin kullandığı gaz bombalarının yoğunluğu, insan sağlığına etkileri ve 1 Mayıs'ta emekçilere yönelik saldırılara ilişkin TTB Merkez Konsey Üyesi **Osman Öztürk** ile bir röportaj gerçekleştirdik.

24

- Öncelikle Taksim'in 1 Mayıs'ta yasaklanmasına ilişkin görüşlerinizi aktarabilir misiniz?

- 1 Mayıs Birlik, Mücadele, Dayanışma Günü'nde İstanbul'da büyük bir devlet terörü uygulandı. Saçma sapan gerekçelerle Taksim yasaklandı. Başta İstanbul Valiliği olmak üzere İçişleri Bakanı ve Başbakan resmen çamura yattılar. Taksim'deki çukuru bahane gösterdiler. Aslında resmen çukura yattılar. Gerekçelerine dair yaptığımız görüşmede bizim güvenliğimiz açısından bu yasağın önemli olduğunu söylediler. Ancak bizim sağlığımız ve güvenliğimizi ne kadar önemsediklerini üzerimize yağdırdıkları gaz bombalarından, basınçlı sulardan gördük. Binlerce vatandaşımız gaz bombalarından zarar gördü, onlarca vatandaşımız da gaz mermileri sebebiyle yaralandı. Şimdiye kadar ulaşabildiğimiz bilgilere göre beş kişi başına gaz mermisi yani kanister dediğimiz aparat isabet ettiği için hayati tehlike geçirecek şekilde ağır yaralandı. İki kişi görme, iki kişi de işitme duyularını kaybetme tehlikesi altında tedavi görüyor.

"Şiddetin oranı nasıl belirlenir?"

- Polis'in bu saldırısındaki oran hakkında diğer yıllara göre fark nedir?

- Polis bu yıl her yıldan daha fazla gaz kullandı. Resmen dünya rekoru kırdı. İşçilere emekçilere yö-

nelik saldırının boyutunun nasıl olduğunu İstanbul'da uygulanan OHAL'den gördük. Bizlerin sağlığını ve can güvenliğini düşünen hükümet, metroyu, metrobüsü, otobüsleri, vapurları, deniz otobüslerini yasakladı. Ve hatta tıpkı sıkıyönetim dönemlerinde olduğu gibi Haliç Köprüsü'nü kaldırdı. Daha sonrasında yapılan saldırılara değinerek bir orantıdan bahsetmek gülünç olur. Şiddetin oranı nasıl belirlenebilir? Polis işçileri ve emekçileri muhasara altına aldı ve öldüresiye saldırdı. Bu oran ancak bu şekilde açıklanabilir. En ilkel toplulukların, en vahşi rejimlerin, en zalim yöneticilerin bile savaş koşullarında dahi yapmadıklarını yaptılar, hastane-

lere saldırdılar, ambulanslara saldırdılar. Muammer Güler-Celalettin Cerrah yapımı "Gazcı Kardeşler" senaryosu bu yıl Hüseyin Avni Mutlu-Hüseyin Çapkın elinden ikinci versiyonuyla sahnelendi. Her çeşit kimyasal gaz kullanıldı. Gaz maskelerinin dahi fayda etmediği kimyasallar kullandılar. Bugün Suriye'de kimyasal gaz kullanımı üzerinden başbakan protesto mesajları gönderiyor, ancak 1 Mayıs Türkiye'de işçi ve emekçilere gaz bayramı ilan ediliyor.

"Biber gazını ateşli silah olarak kullandılar"

- Kullanılan gazların yapısından bahsedebilir misiniz?

- Zaten kullanılan gazların etkisini şükürler olsun hepimiz hissettik. Öldürmeye hevesli ölüm mangalarının saldırılarına maruz kaldık. Kullanılan gazların tespitlerimize göre geneli Brezilya ve Güney Kore menşeli. Valilik kullanılan bu gazların insan sağlığına zararı olmadığı söylüyor. Özellikle İstanbul Valisi ve İçişleri Bakanı bunu söylüyor. İnsan sağlığına zararı olmayan bir şey silah olarak kullanılır mı bir defa? Her şeyden önce kullanılan gazlarda insan sağlığını insanın normal vücut fonksiyonlarını etkiliyor ki, biz de buradan doğru insan sağlığını etkilediğini söylüyoruz. Ayrıca bu zamana kadar biber gazı ve çeşitli kimyasal gazlardan birçok

kişi kalp krizi geçirerek hayatını kaybetti. Bunun en yakın örneği Hopa'da Metin Lokumcu'dur. Ayrıca AKP hükümeti tasarruf elde etme niyetinde olacak ki son kullanma tarihi geçmiş 2008 ve 2011 tarihli gazları kullandı. Bu gazların zaten zehir etkisi var. Bu şekilde bir kullanımla ölümlü hedefliyorlar. Bir de bu kimyasalları göz göre göre bitkisel ve doğal olarak adlandırılıyor. Nasıl bir doğalmış ki doğal olanı anormal hale getiriyor. Ayrıca biber gazını ateşli silah olarak kullandılar. Hedef gözleterek, nişan alarak ateş ettiler. Birçok yurttaşımız kafasına kanister gelmesi ile ağır yaralandı.

"İlerleyen yaşlarda hastalıkları tetikliyor"

- Bu gazların ilerleyen dönemde kişi üzerinde bir sağlık sorunu yaratması mümkün mü?

- Biber gazı ciddi göz hastalıkları, astım ve akciğer ödemi, hipertansiyon ve kalp yetmezliği, beyin kanamasına neden olur. Ayrıca kalp ve solunum sistemini etkileyerek öldüren bir dizi mekanizmayı tetiklemektedir. Konuya ilişkin birçok tıbbi buluntu ve tespitler var. Hamile kadınlarda anında düşük yaptırabiliyor. İlerleyen yaşamda da ciddi sağlık problemleri getiriyor. Bu kimyasalların fareler üzerindeki deneylerinde gördüğümüz kadarıyla mutasyon etkisi var. Yapay bir şekilde insan sağlığını ve organlarının normal gelişim seyrini etkiliyor.

1 Mayıs'ta devlet terörü;

O DUVAR, DUVARINIZ VİZ GELİR BİZE VİZ...

İşçi sınıfı ve emekçilerin birlik, mücadele ve dayanışma günü olan 1 Mayıs, tüm engellemelere, polis terörüne/şiddetine rağmen büyük bir kararlılık ve direnişle kutlandı.

Taksim alanı, 1977 yılında 34 emekçinin devletle bağlantılı olduğu çok açık özel güçler tarafından katledilmesinin ardından 1978'den itibaren işçi ve emekçilere yasaklandı. İşçi sınıfı ve emekçiler devletin bu yasağın zihniyetini protesto ederek uzun süre buna karşı mücadele yürüttü.

Taksim yasağının kaldırılması; işçi ve emekçilerin Taksim'de 1 Mayıs'ı kutlaması, devletin yasaklarının delinmesi anlamında demokratik bir kazanım taşıyacak, devrimci ve ilerici güçlere, işçi sınıfının mücadelesine güç katacaktı.

1 Mayıs'ın henüz salonlarda kutlanmadığı, devlet tarafından yasaklandığı günlerde devrimci güçler 1 Mayıs'ın meşruluğunu savunarak sokaklara çıktı. Devlet, o zaman da şimdiki gibi işçilere, devrimcilere azgınca saldırdı.

1989 yılında yaşanan direniş sırasında **Mehmet Akif Dalcı** polis tarafından hedef gözetilerek katledildi.

1990 1 Mayıs'ına ise Partizan damgasını vurdu. Harbiye'de 1 Mayıs'ın yasaklanmak istenmesine karşı koyan Partizan, Harbiye'den Taksim'i zorladı. Bu bölgede ortaya koyduğu direnişle tarihe önemli bir not bıraktı. Partizan kitlesinin üzerine ağır silahlarla ateş açan Özel Harekat Polisleri onlarca Partizan'ı yaraladı. Bu saldırı sırasında **Gülay Beceren** omurliliğine aldığı bir kurşun yarası sonucu felç kaldı.

Devrimci güçlerin Taksim yasağının kaldırılmasına karşı mücadelesi bundan sonra da sürdü. 2007 yılında yeniden bir araya gelen devrimci ve ilerici güçler DİSK'e basınç yaparak Taksim talebinin dile getirilmesine vesile oldu.

2007, 2008 ve 2009'da (Makul sayının girdiği 1 Mayıs) sokak sokak, barikat barikat yürüttüğümüz mücadelenin sonucunda Taksim'e girdik. Devletin bu anti-demokratik, 1 Mayıs'ı yasaklayan tutumu aşıldı. Hatta AKP hükümeti oluşan kamuoyunun baskısı sonucu Taksim'i resmi tatil bile ilan etti.

2010-2011 ve 2012'de polisin saldırıları ve engellenmesi yaşanmayınca yüzbinlerce işçi ve emekçi herhangi bir olay yaşanmadan Taksim'de 1 Mayıs'ı büyük bir coşkuyla kutladı.

Devletin 1 Mayıs Yalanları!

2013 1 Mayıs'ına giderken AKP hükümeti, meydanın yayalaştırılma projesini bahane ederek Taksim'i yine işçi ve emekçilere kapattı. Yasak sadece bir meydanın, bir alanın kapatılması değildi. 1 Mayıs'ın meşruluğuna yönelikti. AKP hükümeti, isteseydi meydanın çalışmasını 1 Mayıs'tan önce bitirebilirdi.

Kaldı ki konfederasyonlar alanda

bu haliyle bile güvenilir bir şekilde 1 Mayıs'ın kutlanabileceğini bilimsel olarak kamuoyuna açıkladı.

İşçi ve emekçilerin dert etmediği bu durumu kendine dert edinen AKP hükümeti 2007-2008'de Taksim'i neden yasakladığını açıklamadı. Eğer yasağın, alandaki inşaatla ilgiliyse 2007-2008-2009'da alanı neden yasakladılar?

Şimdiden Yenikapı'nın 1 Mayıs alanı için hazırlandığının alttan alta duyurulması, AKP'nin Taksim yasağını sürdürüleceğinin açık bir kanıtıdır.

Ancak dört konfederasyon yasağa karşı 1 Mayıs'ta Taksim'de olacağını duyurdu.

1 Mayıs'a katılımı düşürmek adına AKP'nin memuru İstanbul valisi kentte adeta OHAL ilan etti. İstanbul, deyim yerindeyse felç oldu. Metrobüs ve vapur seferleri iptal edildi. Galata Köprüsü kapakları açılarak geçiş tamamen kapatıldı.

1 Mayıs günü İstanbul'da bir yakadan diğerine geçmek isteyenler, işine gitmek isteyenler ve de 1 Mayıs'ı kutlamak isteyenler, AKP hükümetinin OHAL'e çevirdiği bir kentle karşı karşıya kaldılar.

Özellikle Taksim, Mecidiyeköy ve Beşiktaş'ta her sokak başı polis tarafından kapatıldı, Bayburt'tan, Mardin'e kadar birçok ilden getirilen polisler "görev başındaydı".

Sabah erken saatlerde DİSK önünde toplanmaya başladık. DİSK üyesi emekçiler, devrimciler, ilericiler caddeye çıkarak pankartlarını açtı. 08.00'den sonra DİSK'e ve Halaskargazi Caddesine akışı engelleyen polis, saat 09.15'te saldırıya geçti. Brezilya'dan büyük miktarda gaz bombası ihraç ettiği anlaşılan devlet, gazını kullanmaktan "çekinmedi".

Caddeye çok yoğun gaz sıkılan devlet, caddeyi tamamen çevik kuvvet polisleriyle doldurdu. Gazın etkisiyle geri çekilen kitle, DİSK binası önünde toplandı. Daha sonra pankartlarımızı açarak yeniden "**Yaşasın 1 Mayıs**", "**1 Mayıs kızıldır, kızıl kalacak**" sloganlarıyla caddeye çıkmaya çalıştık.

Ancak polisin saldırısı burada da devam etti. DİSK'in önüne gaz sıkılan polis, içine de atmaktan çekinmedi. DİSK'e sığınan kitle boğulma tehlikesi geçirdi.

Burada birçok insan gazdan etkilenerek baygınlık geçirdi, yaralandı. Çok sayıda insan ambulansla hastaneye

lar boyunca TKP/ML militanları "**Yaşasın Partimiz TKP/ML, halk ordusu TIKKO, TMLGB**", "**Marks, Lenin, Mao; önderimiz İbo, savaşıyor TIKKO**" sloganlarını haykırdı.

Son Sözü Direnenler Söyledi!

1 Mayıs, bir kez daha tüm engellemelere, yasaklara karşı işçi sınıfı ve emekçilerin özgürlük ve demokrasi mücadelelerinin engellenemeyeceğini gösterdi.

1 Mayıs günü İstanbul'da yaşananlar devletin tüm teknik üstünlüğüne karşı devrimci irade karşısındaki zayıflığını gösterdi. Devrimcilerden, emekçilerden ölesiye korkan devlet, Taksim'e çıkışı engellemek adına İstanbul'u adeta bir hayalet şehre çevirdi. İşçiler, emekçiler ortaya koydukları direnişle her yerde 1 Mayıs'ı kutladı.

Bizim için Taksim, 1 Mayıs alanı değildir. Ancak işçi ve emekçilerin 1 Mayıs'ı kutlamak istediği tarihi anlamı olan bir meydandır. İşçi ve emekçiler, 1 Mayıs'ı Taksim'de kutlamak istiyorsa orada kutlayabilmelidir. Bu işçi ve emekçilerin en demokratik hakkıdır. Bu anlamda 1 Mayıs'ın Taksim'de kutlanması mücadelesi salt bir alan mücadelesi değil ülkemizin demokratikleşmesi mücadelesinin bir parçasıdır. Biz taşeron işçiliğine hayır demek için Taksim'de olacaktık.

Güvencesiz yaşama artık yeter diyecektik. İş cinayetlerinde ölmek istemiyor, her gün başımıza ne gelecek diye düşünmek istemiyoruz diyecektik Taksim'de, 1 Mayıs'ta.

Devlet, 1 Mayıs'ın kutlanmasını engellemek için emekçilerin bu taleplerinin önüne kocaman bir set, bir duvar çekti bir kez daha. Hem de bu sefer daha çaplı, herkesin gözüne sokarcasına, güç gösterisine soyunarak... Dizginsiz bir devlet terörü koca bir kenti adeta esir aldı.

Son sözü biz söyleyeceğiz: O duvar duvarınız viz gelir bize viz...!
(İstanbul'dan bir Partizan)

Pusulâ Sorumluluk üzerine

Sorumluluk, özne olma bilincine koşut olarak hayat bulan bir gelişmedir. Soyut değil; somuttur. O halde sorumluluktan ne anlamalıyız? Sorumluluk bilincinden bahsettiğimizde, hiç kuşku yok ki proletaryanın dünya görüşünce aydınlatılmış bir sorumluluk bilincinden bahsetmeliyiz. Diyalektik materyalist ufuk çizgisinden uzak bir "sorumluluk bilinci", tek yanlılığa tekabül ettiği gibi, proleter saflarda küçük-burjuvazinin ben-merkezilikçiliğiyle harmanlanmış sorunlu bir vizyondan nasibini almış olur; gelişime değil, gerilemeye hizmet eden bir virüs halini alır.

Küçük-burjuva virüsünün aşıladığı "sorumluluk bilinci", gerçeğin karşısında sorumsuzluk bilincidir. Sorunların muhatabını kendi dışında gören metafizik bir yaklaşımın yansımasıdır. Bundan nasibini almış birey, içinde yer aldığı herhangi bir çalışmada işlenen hatalarda kendine pay aramaz; aradığı şey sorumluluğun "sahibi"dir.

Demek ki; sorumluluk bilincimiz ancak diyalektik bakış açısıyla ele alındığı takdirde proletaryanın kurtuluş mücadelesine hizmet edebilir ve geliştirilebilir. Diyalektik vizyona ve materyalist aksiyona dayalı sorumluluk bilinciyle hareket eden birey, her şeyin karşıtıyla birlikte var olduğunu bilir; zira başarılı bir çalışmanın içinde kimi tali başarısızlıklar vardır ve başarısız bir çalışmanın içinde kimi tali başarılar da vardır. Kendisi, bütününden sorumludur. Hiçbir şey tek değildir, zira bir ikiye bölünür. Bu bilinçle o birey –bu örnekte sınıf bilinçli bir proleter– parçası olduğu sorunlardan kendisine pay alır. Bu pay, olumlulukları geliştirmek ve hataları gidermek amacıyla girilen bir hesaplaşma payıdır.

Gülizar Özkan (Özlem) yoldaşın "Söz konusu partiyse, benim de sorumluluk payım vardır demektir" sözleri sorumluluk bilincine sahip proleter devrimcilerin konuya dair duruşuna örnek olarak algılanması gerekir.

Kolektif çalışma tarzı, proletarya partisinin vazgeçilmez çalışma tarzıdır. Herkesin her işi yaptığı değil, ama herkesin bir uyum içinde çalıştığı tarzıdır kolektif çalışma tarzı. Buradaki mantık, bütün komite bileşeninin harekete geçmesi ve görevlerde asgari değil, azami düzeyde başarı elde etmektir. Her bir komite üyesinin kendine düşen görevi yerine getirmesi bu bağlamda önemlidir. Aksatılan bir görev, çalışmanın bütününe sekteye uğramasının nedeni olabilir. İşte sorumluluk burada rol oynar. Öyle ki; bütündeki başarı, uyum halinde her bir parçadaki görev ve sorumluluklarının yerine getirilmesiyle mümkündür. Sorumlulukların yerine getirilmediği herhangi bir çaba sonuçsuz kalmaya mahkûmdur.

Sorumlulukların yerine getirilmesi, ifade edilen görevin yerine getirilmesiyle hemen hemen eş değerdedir. Nedir ki sorumluluk yaklaşımı bundan nispeten daha derine giderek, ifade edilen görevin yerine getirildiği pratiğin de hesabını vermektir. Faaliyet sürdürmekle yetinmeyip, artısı ve eksisiyle, iyisi ve kötüsüyle, olumlulukları ve olumsuzluklarıyla deşip artıyı, iyisini ve olumlulukları çoğaltma ve karşıtlarını yok etme perspektifiyle azaltma hesabını yapmaktır.

Lenin yoldaşın ifade ettiği "adam yok çünkü yönetici yok..." sözleri, tam da kitlelerin her zamankinden daha fazla örgütlenmeye elverişli olduğu bir dönemde kulaklarımızı çınlatmalıdır. "Alanda öne çıkaracak insan yok" a uzak olmayan bakış açısının kol gezdiği görüş sahiplerine Lenin yoldaş haklı olarak "bana adam yoktur demeyin, örgütçü yoktur deyin" demek istiyor. Bütün mesele, sorunun kitlelerde ya da başka şeylerde değil, bizde olduğunu bilmek, kabul etmek ve çözmektir. Zira sorumluluklarımızın yerine getirilmesinin diyalektik bizlere bunu emretmektedir...

ARMENAK BAKIRCIYAN O devasa bir çınardı...

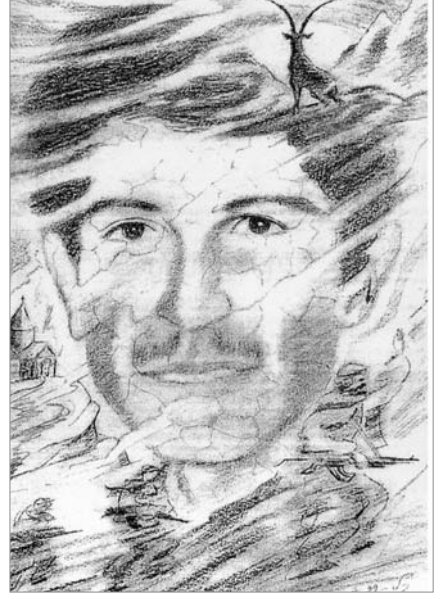
Armenak 13 Mayıs'ta Elazığ'ın Karakoçan ilçesinde pusuya düşürülerek şehit edildi. Burjuva medya onun ölümüyle "devletin-polisin rahat bir nefes aldığı" yazdı. Oysa o, umudu yeşertenlerden biri idi. Kaypakka-ya'nın siyasi ve ideolojik çizgisini kavrayan ve o çizgiyi gittiği her faaliyet alanında uygulamasını bilen birisiydi Armenak yoldaş.

O, hiçbir kişisel çıkar gözetmeden attığı her adımını partisi ve devrim mücadelesine neyi emrediyorsa ona göre planlıyordu. Gittiği her faaliyet alanında, kitleler karşısında sorun ne olursa olsun partisinin bir temsilcisi ve sözcüsü olduğunu aklından çıkarmadı. Sorunları inceleme ve çözüm üretme tarzıyla kitlelerle, kurduğu öğrenci-öğretmen ilişkisiyle MLM'yi uygulayan, her türlü davranışı ve konuşmasıyla dosta ve düşmana bunu hissettiren bir anlayışa sahipti.

O, kitleler ve parti emekçileri içerisinde hep örnek olmaya, kişilere değil Proletarya Partisi'ne gönül vermeye, bağlı kalmaya işaret etti. Partisinin aldığı kararları uygulamak, eleştirilerini uluorta yapmaz, olması gereken ilişkiler yoluyla eleştirilerini yönetirdi. Kararları alt birimle-

re, yerel organlara kavratmak için çalışma yapar, bir sonraki görüşmelerde yoldaşlardaki gelişimi gözlemlerdi. Öğrenci-öğretmen tavırını pratiğe yansıtır, faaliyet içerisinde yer alan bireylerin olumlu-olumsuz yanlarını açığa çıkartarak devrime kendisini adayınların önünü açmaya çalışırdı. Sık sık İbrahim yoldaşın bize emanetinin değerini bilmemiz gerektiğini, onu güçlendirmemiz gerektiğini anlatırdı. Yanısıra her yoldaşımızın çok değerli olduğunu vurgular ve yoldaşlık ilişkilerinin önemine dikkat çekerd.

"Bolşevik Partizan" ayrılığı sürecinde Armenak yoldaşın önemli bir karşı koyuşu söz konusudur. Sağ çizgiye direnen Armenak, sürekli konum düşürme cezaları almaktadır. Alınan bu cezalar iki amacı hedefliyordu: birincisi, Armenak'ın parti içerisinde etkili olmasını engellemek; ikincisi, parti içerisindeki saygınlığını azaltmaya çalışmaktır. Hatta parti içerisinde güvensizlik yayılmaya çalışılıyordu. Armenak ise, başta halk kitleleri içerisindeki çelişkileri çözme konusunda inisiyatif geliştirerek partisinin prestijini yükseltmeyi, yayılmak is-

tenen umutsuzluğa karşı kitlelerin güvenini kazandırmayı başarıyordu.

Aslında o dönemde az sayıda insanın muazzam emeğini anlatmamız lazım. Bunlardan biri de Armenak yoldaştır, proletarya partisi bu emekçilerinin eseri olarak görülmelidir.

Onun faaliyet yürüttüğü her yerde mutlaka parti öne çıkmış, kişiler geride kalmış ve partiye bağlı neferler yetişmiştir. Kitlelere gitmekten vazgeçmemiş ve ısrarla yeni alanlar yaratarak örgütlemesine devam ettiği gibi siyasi-ideolojik mücadeleyi de elden bırakmamıştır.

O devasa bir çınardı ve kaybı partisi için büyük bir kayıptı. Onun şahsında Proletarya Partisi saflarında güzel günlerin yaratılması için verilen mücadelede şehit düşenleri saygıyla anıyoruz.

(Gemlik'ten bir Partizan)

KAUGADA ÖLÜMSÜZCEŞENLER

Erdoğan Yalçingil: 19 Mayıs 1976 tarihinde faşistlerin İTÜ sınıflarını basarak açtıkları ateşte şehit düştü.

Haydar Çakmak: Mazgirt Dilanoğlu'nda doğdu. Dersim'de Bakıl ağa denilen muhbirin ihbarı sonucunda düşmanla girdiği çatışmada şehit düştü.

Medet Özbadem: Urfa Siverekli olan Medet Özbadem, devrimci düşüncelerle memleketinde tanıştı. Siverek Halk-Der'in üyesiydi. Diyarbakır 5 no'lu zindanında yakalandığı hastalık sonucu şehit düştü.

Palu Şehitleri: Elazığ Palu'da gerillalar ile TC güçleri arasında 20 Mayıs 1987'de çıkan çatışmada TKP/ML Genel Sekreteri Kazım Çelik, Hıdır Aykır, Müslüm Emre,

Cihan Taş ve Ali Kayadoğan şehit düştü.

Kazım Çelik'in önderlik ettiği Proletarya Partisi ve Palu şehitleri gerilla savaşında ısrar ederek cunta koşullarında faşizme karşı can bedeli bir mücadele yürüttü.

Hasanpaşa Katliamı: 19 Mayıs 1991'de Kadıköy-Hasanpaşa'da polis, İsmail Oral ve Hatice Dilek'i katletti.

Sekerman Şehitleri: 12 Mayıs 1992'de bir muhtarın cezalandırılması sonrasında gerillalar ile TC güçleri arasında çıkan çatışmada Gürsel Çelebi ve Gülseren Ağgül şehit düştü.

Ali Ekber Atmaca: Sivas'ta dünyaya geldi. Mücadeleye 12 Eylül öncesinde başladı. 23 Mayıs 1992'de Artvin Alay Komutanlığında

işkencede katledildi.

Hasan Tanrıverdi: Muş-Varto'da dünyaya geldi. Almanyada ATİF içinde faaliyet yürüttü. 17 Mayıs 1992'de beyin kanaması sonucu yaşamını yitirdi.

Mehmet Yaşar: Amed Dicleli olan Mehmet Yaşar, 14 Mayıs 1992'de Dersim'de çıkan çatışmada şehit düştü.

Eyüp Güllen: Maraş'ta dünyaya geldi. Eskişehir Anadolu Üniversitesi'nde devrimci düşüncelerle tanıştı. 1993'te gerillaya katıldı. 11 Mayıs 1994'te bir kaza sonucu yaşamını yitirdi.

Emel Kılınç: Dersim-Ovacık'ta dünyaya geldi. Devrimci mücadeleye Erzincan Hemsirelik okulunda başladı. 2000 yılında gerillaya katıldı. 15 Mayıs 2013'te Tokat Almus'ta çıkan çatışmada şehit düştü.

Arhoğ şehitleri anısına... -3-

Rüzgar hafifçe esiyor, sık ormanın ağaçlarının yapraklarını birbirine çarparak ahenkli bir ses çıkarıyordu. Ağustos güneşi tam tepede olmasına rağmen yaprakları aşip da ormanın içine vuramıyordu. Dar patikadan düzenli aralıklarla tek sıra halinde ilerliyordu küçük bir TİKKO gerilla birimi.

Birdenbire öncü durdu, silahını çapraz tutup olduğu yere çöktü. Silahının emniyeti her zaman açıktı. Aynı anda diğerleri de durdu. Öncü, bir ses duymuştu, yürüme sesi. Durumu netleştirmek için bir süre dinlediler. Biraz sonra ellerinde baltalarıyla iki köylü beliriverdi. Köylüler orman içinde dolaşıyor, ağaçlara bakıyorlardı. Önlerine gelen her ağacı kesmiyor, seçme yapıyorlardı. Bir süre gözlediler köylüleri. Köylülere görünme niyetinde değillerdi görevleri gereği. Usulca etraflarından dolanarak uzaklaştılar oradan; yollarına devam ettiler.

Komutan dışında birimdeki hiç kimse nereye ve ne için gittiklerini bilmiyordu. Araziyi iyi bilen öncü, aynı zamanda tecrübeli bir gerillaydı. İlerledikleri güzergaha, geçmişteki deneyimlerine ve hareket tarzına dayanarak hangi görev için nereye gittiklerini yorumlamaya çalışıyor, çeşitli ihtimalleri düşünüyor fakat hiçbirine diğerinden daha fazla ağırlık veremiyordu. Bu düşünceler kafasını meşgul ederken gözleri ve kulaklarıyla çevreyi denetlemeyi elden bırakmıyordu.

Uzun süredir yürüyorlardı. Biraz sonra birim komutanının "mola verelim" talimatıyla uygun bir yere geçtiler. Yarım daire oluşturup çantalarına yaslanarak oturdular.

Biraz soluklandıktan sonra komutan söze başladı:

- Görevimiz geçen yıl Seyit Külekçi ve Doğan Altun yoldaşlarımızın şehit düşmelerine neden olan ihbarcı alçağın cezalandırılmasıdır.

O anda gerillalar cıvıldaşan kuşlar gibi hep bir ağızdan konuşmaya, gülmeye, duygu ve düşüncelerini ifade etmeye başladı, coşmuşlardı. Böyle bir eylemin gerçekleştirilmesi, şehitlerin hesabının sorulması ve bu hesap soruculardan biri olmak büyük mutluluk vericiydi. Bir süre konuşmalar, gülüşmeler, espiriler, öneriler, sorular devam etti. Sonunda komutan "Yoldaşlar hepimiz coşkuluyuz fakat şimdi yola devam etmemiz, gözletleme yapmamız gerekiyor. Daha sonra sizin önerilerinizi, düşüncelerinizi alacağım ve eylem, istihbarat hareket tarzımız hakkında sizi bilgi vereceğim" dedi. Hemen kalkıp yola koyuldular.

***

Uzun uzun konuşmuşlardı. Yattıklarında zaman epeyce ilerlemişti. Fakat öncünün uykusu gelmiyordu. Eylem biriminde sadece o vardı, geçen yılki çatışmadan kalan. Ellerini başının arkasında birleştirip sırt üstü uzandı, şa-

linı öylesine çekti üzerine. Çatışma gününü, Halo ve Orhan'ı, o anı en ince ayrıntısına kadar anımsıyordu. O günü yeniden yaşıyor gibiydi. Hesap sormanın sabırsızlığı sardı benliğini. Diğer yoldaşları düşündü, o gün aynı birlikte yer alıp da şimdi şehit düşmüş olan yoldaşları, Cihan'ı, Ünal'ı, Zeynel'i.

Cihan geldi gözlerinin önüne. Yoksulluklar içinde doğmuş, yaşamış, yokluklarla da olsa üniversitenin matematik bölümünü bitirmişti. Çevresindeki birçok insanı ve yoldaşlarını etkilemiş, sevgi ve saygılarını kazanmıştı. Üniversite yıllarında eylemlerde, korsan gösterilerdeki militanlığını gerillada daha da bilemiş, düşmana yönelik birçok eylemde yer almış, kimilerine ise bizzat komutanlık etmişti. Arhoğ'daki çatışmada ise çelikirken düşmanın onu farkederek yoğun taraması sonucu diğer yoldaşlardan ayrı düşmüştü. Düşman onu fark ettiği halde, silahının tutukluk yapmasına rağmen ateş ederek, düşman ateşini kendisine çekip yoldaşlarının çatışma ortamından çıkmalarına yardımcı olmuş; daha sonra tek başına zorlukla çatışmadan çıkmış, çıkar çıkmaz da konaklama yerine gitmek yerine köyün yakınlarında yoldaşları aramıştı, "yaralı vardır, yardıma ihtiyaçları vardır, belki de daha çıkarmışlardır" diye.

Konaklama yerinde ise kendilerini bekleyenler arasında Ünal ve Zeynel de vardı. Onlar yağmurun altında saatlerce çatışmadan çıkıp gelecek yoldaşları kinle dolarak, merak içinde beklemişlerdi. Her gelene hiç bırakmamacasına sıkı sıkı sarılışlarını hiç unutmamıştı. Ünal'ın çocuksu, sevecen gülüşünü, kavgaya atılışındaki olgunluğunu düşündü. Zeynel'in gerilemeler yaşamasına rağmen şehitlerimizin ardından kendine yönelişini, yenilenişini, yoldaşlara olan sevgisi sayesinde yeniden doğruluğunu anımsadı.

Kendine doğru yaklaşan nöbetçi yoldaşın ayak sesleriyle irkildi. Dakikalar dakikalara, düşünceler düşünceleri kovalamıştı ve nöbet sırası gelmişti.

"Gelmene gerek yok, ben uyanığım" dedi kendisini nöbet için uyardırmaya gelen yoldaşa. Çevik bir hareketle uzandığı yerden sıçrayıp hızla kuşandı, nöbeti devralmaya gitti.

Hava kararmadan çok daha evvel köye yavaşmış uzun uzun köyü ve çevresini durbünlüyorlardı. Öncü bu araziye, yolları, patikaları, evleri tamamen hatırlıyordu. Yanındaki yeni gerilla da sabırsızlık ve merakla "burası neresi, şu yol nereye gidiyor?" gibi sorular soruyordu habire.

Geçen yıldan farklı olarak öncü gerillanın gördüğü köydeki hareketlilik, yaşam belirtileriydi. Birçok kişi göçmüş de olsa, geçen yıl köydeki insanların, hayvanların sesleri, hareketliliği çok daha fazlaydı. Çatışmadan sonra köylüler, korkudan köyü terk etmiş,

terk etmeyenleri de düşman zorla göç ettirmişti. Böylece köy uzun süre boş kalmıştı. Bu yıl baharla beraber bazı köylüler köye dönmüştü. Fakat bu dönemlerden hiçbiri eski, yani çatışma zamanı köyde olanlardan değildi. Bunlar çok daha önce Arhoğ'dan Turhal'a göçmüş ve orada yaşayan köylülerdi. Geçim sıkıntılarını, yoksulluklarını kullanarak düşman bunları örgütlemiş "teröristler gelirse bize ihbar edin" diye iyice tembih etmiş, gerillalar hakkında anti-propaganda yapıp köylülere çeşitli vaatlerde bulunmuşlardı. Eskilerden sadece eski Muhtar Sadık'ın yani TİKKO gerillalarını ihbar ederek Seyit Külekçi ve Doğan Altun yoldaşların şehit düşmelerine neden olan alçağın hanesi dönmüştü. Kendisi ise korkudan köye gelmiyordu. Aradan bir yıl geçmiş, gerillalardan ses, seda çıkmayınca Sadık rahatlamış, gevşemişti. Artık arada bir ama çok zorunlu kaldıkça köye şöyle bir uğruyor, fazla kalmadan tekrar gidiyordu.

O günlerde de babası hasta olduğundan mallara bakmak için birkaç günlüğüne köye gelmişti ihbarcı. Korkusundan köyden fazla uzaklaşmıyor, malları köyün yakınlarında boş tarlalarda güdüyordu.

Halk içinde derin kökleri vardı TİKKO'nun. Yıllardır bölgede faaliyet yürütmelerinin, halka ve halk düşmanlarına karşı yaklaşımlarının adaletlerinin, doğru politikalar uygulamalarının sonucu bu. Bundandır ki böyle istisna bir durumun bilgisi yani ihbarcının köyde olduğunun net istihbaratı kendilerine hemencecik ulaşıvermişti.

***

Alacakaranlık basınca iki gerilla eve doğru yanaştı. Öndeki kapıyı çaldı: "Kimsin?" diye sordu. Bu ihbarcının anasıydı. "Aç, aç Sadık'la biraz işim var" diye cevap verdi kapıyı çalan gerilla.

Kadın, kapıyı çalanın köyden birisi olduğunu zannederek tereddüt etmeden kapıyı açtı. Açar açmaz da karşısında gerillaları görünce hemen kapattı. Fakat gerilla ayağını anında kapının arasına koyuvermişti. Sertçe kapıyı geri itti. Kadının gözleri fal taşı gibi açılmış, yüzü korkudan sapsarı olmuştu. "Sadık evde yok" diye bağıriyor, gerillalara engel olmaya çalışıyordu.

"Evde olduğunu biliyoruz" deyip hızla ilk odaya girdiler. Divanların altına baktılar yoktu. Kadınsa "Sadık evde yok, o benim tek oğlumdur. O sizi muhbirlemedi" diye dövünüp duruyordu. Gerillalar diğer odaya girdiler. Divanın altında parkasını giymiş, kaçmak için fırsat kollayan ihbarcıyı omzundan tutup hızla çekti, ayağa doğrulttu bir gerilla. Alçağın benzi atmış, yüzü kaskatı kesilmişti, korkudan yaprak gibi titriyordu. Gerillalar kinle bakıyorlardı ona. Sadık'ın ihbarcı olduğu kesin, suçu sabitti. Bunu köylüleri de, çevre köyler de biliyordu. Yüzbaşının onu korumasını, yakın ilişkilerinin olduğunu duymayan bilmeyen kalmamıştı.

"Biz size anlatmadık mı, ihbar etmeyin, cezasız kalmaz bu diye? Söylemedik mi? Kime, neye güvündün? Hani güvendiğiniz? Seni kullanıp attılar bir kenara. Onlar onca silahlarına, zırhlı araçlarına rağmen kendilerini, valilerini, yüzbaşılarını koruyamıyorlar, seni mi koruyacaklar? Sana mı değer verecekler? İki kuruş için sattın kendini. Bu sonu sen kendin istedin" dedi öfkeyle gerilla.

"Etmeyin, eylemeyin. Ben muhbirlemedim sizi. Bu Sarı Ali'nin işidir. O yapmıştır. Yukarıda Allah var, ben yapmadım. Çoluk çocuğuma bağışlayın, ben etmedim" deyip çırpınıyor, can telaşıyla gerillaların elinden kurtulmaya çalışıyordu.

"Başkasının üzerine atarak kurtulacağın mı sanıyorsun? Senin ihbar ettiğini çok iyi biliyoruz. Sen acımadın kendi çocuklarına, kendi mezarını kendi ellerinle kazdın. İki yoldaşımızın ölümüne neden oldun. Sen acıdın mı? Düşünmedin mi bu işin sonunu? Biz hiçbir suçu cezasız bırakmayız. Sen de şimdi cezanı çekeceksin. Düş önüme!" deyip namılu dayadı ihbarcını sırtına. Çıktılar evden.

***

Savunmadaki gerilla, kapının açılışını duydu. Bu anı sabırsızlıkla bekliyordu. O yöne bakmaktan kendini alıkoyamadı. Yoldaşlardan biri namılu alçağın sırtına dayamış, diğeri de biraz sağında köyün meydanına doğru yürüyorlardı. İhbarcı yüksek sesle heyecanlı heyecanlı bir şeyler anlatmaya çalışıyordu. Anlaşılan kaçınılmaz sonunun gerçekleşmemesi için dil döküyordu umutsuzca. Çok pişman olmuştu ama bunun bir faydası yoktu artık. Kimi köylüler pencerelerinin perdelerini hafifçe aralamış, gelişmeleri izliyorlardı. Hepsini anlamıştı durumu.

Bir tanesi "hak etti bunu Sadık, sana ne zararları vardı ki gittin de ihbar ettin, öldürttün onları" dedi. Bir diğeri "yüzbaşı diyor ki bize ihbar edin gelirlerse, onlar size birşey yapamaz, biz sizi koruruz diye. Bizi kandırıyorlar mı, hani korusunlar ya Sadık'ı" dedi. Başka biri "tuttukları işin peşini bırakmazmış bunlar, o kadar uzun zaman geçti yine de gelip buldular, alıp götürüyorlar, eski muhtarı" dedi, merakla işin sonunu bekleyerek.

Gerillalardan biri ihbarcıya suçunu ve bunun cezasını açıkladı. En son "bir diyeceğin var mı?" diye sordu. O ise hala ayak diriyor, olayla ilgili çeşit çeşit hikaye uydurmaya, kendini aklamaya çalışıyordu.

Biraz sonra kleşlerin hesap soran sesleriyle inledi etraf. İhbarcının lanetli cesedi boş bir çuval gibi yığıldı yere. Bir halk düşmanı daha hak ettiği cezaya çarptırılmıştı şimdi. Komşu köy olan Eski Köy'ündeki karakoldan kleş seslerini duyan düşman unsurları paniklemiş, rastgele sağa-sola ateş etmeye başlamışlardı. Bunları duyan gerillalar güldüler bu duruma. Ve hızlı adımlarla, coşkun akan bir dere gibi koyuldular yola. Diğer hesapları da sormaya...

(Bitti) (Bir gerilla)

"ÇERNOBİLİ UNUTMA, NÜKLEERE BULAŞMA!"

İstanbul: Karadeniz İsyandadır Platformu Çernobil katliamının 27. yılında "Çernobil'i unutma, Nükleere Bulaşma" şiarıyla Taksim'de eylemdeydi. Eyleme **Munzur Çevre Derneği**'nin de

aralarında olduğu birçok çevre örgütü destek verdi. Taksim Meydanı'ndan sloganlarla, tulum eşliğinde Galatasaray Lisesi önüne yürüyen çevreciler burada basın açıklaması yaptı.

Açıklama yapan **Songül Özkan** Çernobil'in yol açtığı ölümlerin 27 yıldır devam ettiğini belirterek, "Devlet eliyle kanser vakaları hepimizin ailesine musallat oldu. Çernobil'in zehiri halen akıyor, sızıntı devam ediyor" dedi. Hükümetin nükleer

santral konusunda tepkileri yok saymasına dikkat çeken Özkan; hükümetin politikalarının, "kendi ülkelerinde üretim yapmayan Alman, Fransız, Japon, Rus kökenli nükleer enerji şirketlerinin iştahını kabartıyor" şeklinde konuştu.

"Katil Şirket, Dersim'i terk et!"

Dersim'in Pulur (Ovacık) ilçesinde Cevzlidere (Merxo) Biçim'den başlayıp Sin köyüne kadar geniş bir alanda daha önce Rio Tinto Şirketi altın madeni için sondaj kazı çalışmaları yapmıştı. Ancak çevre köylerin kararlı karşı koyuşundan kaynaklı geri adım atarak yurt içindeki işbirlikçisi olan Tunç Pınar Madencilik'e devrederek yeniden buralarda sondaj çalışması başlatmak üzere girişimde bulunmuşlardır. Bunun üzerine **Cevzlidere, Hanuşağı, Topuzlu, Eğripınar köy dernekleri, Munzur Çevre Derneği, İstanbul Ovacık Kültür Derneği, Siyanüre Karşı Dersim Platformu Girişimi** adı altında biraraya gelerek Pulur merkezde bir eylem örgütledi.

27 Nisan günü gerçekleşen eyleme yüzlerce kişi katılım sağlarken Ovacık esnafı da kepenk kapatarak basın açıklamasına destek verdi. Eyleme aralarında **Partizan**'ın bulunduğu birçok kurum da destek verdi. Turistik Otel önünde toplanan yüzlerce kişi "**Rio Tinto, Nalet Şero To**", "**Ölüm Değil Yaşamak İstiyoruz**", "**Katil Şirket, Dersim'i Terk Et**" sloganları ve zılgıtlar eşliğinde belediye önüne doğru yürüyüşe geçti.

Belediye önünde yapılan açıklamada; "**İçtiğimiz suyun, soluduğumuz havanın zehirlenmemesi için maden şirketlerinin bölgeyi terk etmesi olmazsa olmazımızdır. Bu sebeple; hukuk mücadelesine başlanmalı, duyarlı bireylerle ortaklaşma sağlanıp şirketin yöremizdeki faaliyetleri engellenmeli, bu şirkete köylüler tarafından arazi vs. satışı yapılmamalı, ayrıca Rio Tinto ve uzantılarının insani gereksinimleri de dahil hiçbir ihtiyaçları köylülerimiz tarafından karşılanmamalıdır**" denildi.

(Pulur ÖG okurları)

İstanbul: Sivas'ın Kangal ilçesinde yaşayan Aleviler için kutsal olan **Bakırtepe** mevkiinde siyanürle altın aranması için **Demir Export** adlı bir şirkete lisans verildi. Çalışmaların başlamasına bölgede yaşayan halk tepki gösterdi. Bakırtepe'deki siyanürlü altın arama demek; buradaki dünyaca ünlü "doktor" balıkların, nesli tükenmekte olan kangal köpeklerinin soyunun tamamen bitmesi demektir. Tüm köylerin yüzyıllardır kurban adadıkları ziyaretlerinin yok olması demektir. Bakırtepe Çevre Platformu'ndan **Aytaç Sarıkaya** bize süreci anlattı.

- **Siyanürlü altın aramanın doğaya ne gibi zararları var?**

- Şöyle; ilk olarak siyanür arıları, böcekleri öldüren bir zehirdir. Ayrıca toprağı verimsizleştiriyor. O topraktan mahsul alamıyorsun. Siyanürün sadece 1 mg'ı bile bir insanı öldürmeye yetiyor. Başlı başına zehir işlevi görüyor. Firma aslında altını siyanürle değil de farklı yöntemlerle çıkarabiliyor. Fakat maddiyattan kaynaklı diğer yollara başvurmuyor. Siyanürden başka yol yokmuş gibi gösteriliyor ama var, sadece parası fazla diye başvurmak istemiyor.

- **Siyanürle mücadele süreciniz nasıl ilerliyor?**

- Bergamalı köylüler, açmış oldukları davaları kazandı. Sermaye ise süreci işletmek için her türlü yasadışı yöntemlere başvurdu. Mesela, Avrupa'da siyanürlü altın aramak yasak. Belli ülkelerde var ama kullanılmıyor. Bunun için de farklı ülkelerde çıkartıyor.

- **Yani Türkiye'de olduğu gibi mi?**

- Evet, aynen öyle. Emperyalistler böyle yapıyor, farklı ülkelerde çıkartıyor. Böylece kendi ülkesine zarar vermemiş oluyor.

- **Bakırtepe Çevre Platformu'nun kuruluş sürecini anlatır mısınız?**

- 2006 yılında

"SİYANÜR DEMEK, TALAN DEMEKTİR"

KOÇ'a bağlı Demir Export firması sondaj çalışmaları yürütmeye başladı. Bu süreçte Bergamalı köylüler şirketin bu sürecini direnişleriyle yaşattı. Daha sonra Demir Export Sivas'ta "Siyanürlü altın aramaya" başlayınca Elkondü, Bulak, Pınargözü, Dışlık köyleri ve Kangal Dernekleri Federasyonu olarak biraraya gelip Bakırtepe Çevre Platformu'nu kurduk. Ardından da imza kampanyası başlattık. Bu imza kampanyasında imza atanlar arasında Çevre ve Şehircilik Bakanı dâhil olmak üzere birçok bakan var.

Ne kadar tuhaf değil mi? "Siyanürlü altın aramaya hayır" kampanyası için imza atanlar bugün siyanürlü altın aramasını başlatanlar. Bunun

nelik mücadele yürütüyoruz. Fakat bunun bir bütün olduğunu unutmuyoruz. Siyanürü getiren firma sermayesini güçlendirmek için insanları öldürüyor. Bundan kaynaklı bizim yürüttüğümüz mücadele aynı zamanda kirliliğe karşı yürütülen bir mücadeledir.

- **Peki, köylülerin tepkisi nasıl?**

- Yerelde tepkiler gayet iyi. Yani süreç yerelde olumlu ilerliyor. Mesele geçen gün köylüler, firmanın yolunu kapatmış, bir eylem gerçekleştirmiş. Bunların üzerine uzun süredir bu konuyla ilgili yerelde toplantılar gerçekleşiyor.

- **Peki, bu süre zarfında Demir Export'la bir görüşme gerçekleşti mi?**

adı dalga geçmektedir.

- **Bakırtepe Çevre Platformu kendisini çevre sorunuyla mı ifade ediyor yoksa çerçevesi daha mı geniş?**

- Özel olarak Sivas bölgesinde siyanürlü altın aramaya karşı çıkıyoruz. Ama bu HES eylemlerinde, Bergamalıların direnişlerinde yanında olmayacak anlamına gelmiyor. Genel olarak diğer çevre örgütleriyle iletişim halindeyiz.

Biz onlara, onlar bizlere destek veriyor ve vermeye de devam edeceğiz.

- **Sonuçta ortada doğaya ve yaşam alanlarına karşı bir saldırı var.**

- Tabii ki. Bizler özelde Sivas'a yö-

- Hayır, bir görüşme olmadı. Onlar köylerimizi terk edene kadar da olamayacak.

- **Önümüzdeki süreçte neler yapmayı düşünüyorsunuz?**

- Aktifleşen bir süre var. Biz davamızı açacağız. Yasal olanakları sonuna kadar kullanacağız. Bir de sürecin getirisine göre meşru zeminde mücadelemizi sürdüreceğiz. O firma topraklarımızı işgal etti ve onu oradan defetmek için ne yapılması gerekiyorsa onu yapacağız.

Süreci bir bütün olarak diğer çevre örgütleriyle beraber yürüteceğiz. Bu süreç siyanüre ve sermayeye karşı verilen bir mücadeledir.

"Siz yoksa eşkiya mısınız?"

İstanbul: Bakırtepe Çevre Platformu, Galatasaray Lisesi'nden Taksim'e bir yürüyüş gerçekleştirdi. Bakırtepe Çevre Platformu; Demirtepe'de siyanürle altın arayan Demir Export şirketinin durdurulmasını istedi. Taksim'de yapılan açıklamada "**Ne hakla, hangi hukukla, kimden izin alarak Bakırtepe'yi işgal ettiniz. Siz yoksa eşkiya mısınız?**" denildi. Koç Holding'e bağlı firmanın yayımladığı rapora da değinilen açıklamada, "**Bizi rakamlarla saymayın, bizi parçalamayın, bizi toprağımıza hasret bırakmayın**" denildi.

DOSYA-3- Asimilasyon Kışkacında Diller ve Kültürler

H. Merkezi: Azınlık ve milliyetler konusunda oldukça zengin olan ülkemizde tüm bu zenginlikler aynı zamanda bir o kadar da baskı altına alınarak; yok sayılıyor, hor görülüyor, asimilasyon politikalarına maruz bırakılıyor. Biz de Özgür Gelecek olarak bu konuda okurlarımız için bir dosya çalışmasına başladık. Destek ve önerilerinizi bekliyoruz.

"Ermenice küfür etmiyorsanız, edebiyatını yapamazsınız"

Bir toplumun değerlerini yok etmek için öncelikle o toplumun dili ve kültürü hedef alınır. 1915 Soykırımının, Ermeni yazar ve aydınların tutuklanıp kurşuna dizilmesiyle başlaması gibi... Ermeni edebiyatı da üzeri örtülmeye çalışılan bir derya... Biz de bu deryayı tanıyalım dedik ve AGOS gazetesinden Patrak Estunyan ile bir söyleşi gerçekleştirdik.

- Yetvart Tomasyan bir röportajında "Ermenice rüya görmüyorsanız, Ermenice küfür etmiyorsanız, edebiyat yapamazsınız" diyor. Ermenice rüya görmek çok mu zor bu ülkede?

Patrak Estunyan: Soruda esasen kastedilen şey insanın anadiline sahip olması ya da olmaması meselesidir. Ben aynı soruyu "5+5'i hangi dille aklınıza getiriyorsunuz" diye sordurdum. Ermenice bu bağlamda Türkiye'de zorluklar yaşayan bir dil. Anadili Ermenice olan, doğumundan itibaren kendisini Ermenice ifade edenler, gittikçe azalmakta bu ülkede. Türkçe hayatımıza bütünüyle hakim bir dil olmuş durumda. Yüzyıl öncesine kadar insanlar özellikle kırsal alanda yaşayanlar Türkçe'yle hiç temas etmeden hayatını sürdürebiliyorlardı.

Türkçe'yi öğrenmeden hayatlarını sürdürmeleri mümkündü. Ermeniler için de durum böyleydi. Türkçe sonradan mecburen öğrenilen bir dil oldu. Ve bugün ise egemen dil. Hayatınızın her yerinde sizi kuşatıyor. Durum böyleyken anadil yasaklanarak hakim olan dille edebiyat yapılması güçlendiriliyor. Dolayısıyla Ermeni edebiyatı yapanların sayısı azalıyor. Kimileri bunun onarılabileceğini zannediyor. Çözüm Ermenice bir yaşam sunmaktır. Böyle bir yaşam sunulamadığından kaynaklı günbegün Türkiye'de Ermeni edebiyatı üretmek imkânsız hale geliyor. Bize ait Ermenice yaşam yok, o yaşam kültürüyle büyüyemiyoruz. İşte bundan zordur Ermenice üretmek.

- Ermeni edebiyatından bahsedebilir misiniz?

- Ermeni edebiyatı, köklü bir edebiyat. Bir yazılı bir de sözlü dönemi ol-

mak üzere iki dönemi var. Ermeniler 5. yüzyılda orijinal alfabelerini geliştirmişler. Kendi alfabelerini geliştirdikten sonra önce kutsal metinleri ve daha öncesine ait efsaneleri kâğıda dökmeye başlamışlardır. Ermenilerin yazılı edebiyatı ilk başta dinsel içerikli olmuştur. Dinsel etki altında kalan Ermeni edebiyatı bilhassa okur-yazarlığını manastırlarda geliştirdi. Dolayısıyla eğitim manastırlarda şekillendi. Manastırlarda şekillenen eğitim "ruhani" bir dünya ima ediyordu. 19. yüzyılın 2. yarısında Ermeni toplumuna bağlı olarak edebiyatta da büyük bir sıçrama yaşanmıştır. 1915'te çok ağır bir travmaya uğramıştır. 1915'te öncelikle bir kesim aydın tutuklanması ve imha edilmesinden sonra Ermeni edebiyatı kesinti yaşamıştır, özellikle de "Batı Ermeni edebiyatı".

- UNESCO'ya göre "Batı Ermenice kaybolmaya yüz tutmuş bir dil" olarak açıklandı, değil mi? Neden?

- Evet, UNESCO'nun açıklamalarında yer alıyor. Nedeni basit. Batı Ermeni edebiyatı yaşamın içinde olmayan bir dildir. Müzeliğe yere doğru giden bir dildir. Televizyon izlemeye kalkıştığında bulunduğu ülkenin diliyle yayınlanıyorsa dolayısıyla, Ermeni rüya görmek, küfür etmek azalıyor. Eğer bir dilde küfür edemiyorsanız, sevişemiyorsanız ve sevdiğiniz insanın kulağına duyularını anadilinizle aktaramıyorsanız, o dili zaten kaybediyorsunuz demektir. Çünkü insanlar bu duyularla şiir, öykü vb. şeyleri yazar ve edebiyat yapar.

"En çok Ermenilerden nefret ediyorlar, çünkü..."

- 24 Nisan'ın 98. yılını geride bıraktığımız bugünlerde anılması gereken, Ermeni edebiyatının başlıca yazar ve şairleri kimlerdir ve edebiyat üzerinde ne gibi etkileri vardır?

- Günümüzde Ermeni edebiyatını temsil edecek dev isimler yok, fakat Ermenistan'da yakın zamanlarda yetişenler vardı. **Hirişe Çayez, Sovamest Şiyaz, Bavistanesak** gibi. Fakat geçmişten beri Ermeni kültürünü yaşatmadıklarından kaynaklı günümüzde Ermeni

kültürünü yansıtabilecek kimse yok. Üreten bir şairimiz oldu Zahrat.

- 1915'in Ermeni toplumunun hayatında olduğu kadar edebiyatta da önemli bir dönem noktası olduğu söyleniyor. 1915'te Ermeni edebiyatında neler değişti?

- 1915'ten sonra Ermeni edebiyatında bir çoraklaşma başladı. Batı Ermenice edebiyatı o dönemde sonra yok olmaya başladığı için uzun yıllardır neredeyse birkaç kitap dışında yayınlanmış kitap yok. Sonraki dönemlerde ise hep üstü örtülü ve "başımız belaya girmesin" kaygılarıyla yazılar yazılmış. Daha sonra 1950'li yıllarda "Zahratlar" ortaya çıkıyor, fakat onlar da çok fazla barındırılmayıp yurtdışına gitmek zorunda kalmışlardır.

- Türk eğitim sisteminde hemen hemen çeşitli milliyetler, topluluklar "Türkleri arkasından vuran" olarak görülüyor. Ve düşmanlık besleniyor. Bunun nedeni ne sizce?

- Türkiye'de insanları arkasından vuran daha doğrusu halkları arkasından vuran Türk devletidir. Halklar Türk devletini arkadan vurmadılar. En büyük nefreti de Ermenilere beslemelerinin sebebi, en büyük zulmü Ermenilere yapmış olmalarından kaynaklı. Çünkü nefret etmezsen o zulüm seni boğar.

- Durum böyleyken nasıl anlatmak ve nereden başlamak gerek?

- Gittikçe zorlaşan bir durum. Bizler bugün yaptığımız gibi Türkçe'yle çok iyi bir Ermeni edebiyatı yapabiliriz. Fakat bizi bu duruma getiren ağır koşullardan kaynaklı Ermeni edebiyatını, kültürünü ve dilini üretmekte çok zorluk çekiyoruz. Üretmekte zorluk çektiğimiz için şu anda Batı edebiyatımız kaybolmaya yüz tutmuş vaziyettedir. 1915'e yol açan her şey ve herkesle hesaplaşarak mümkün olabilir. İnsanlara 1915'te ne yaşandığını neler kaybedildiğini anlatmakla mümkündür. Ermeni edebiyatı eğer gerçekten ciddi bir şekilde işleseydi günümüzde de görecektik ki devasa bir sıçrayışa yol açabilirdi. Ama o dönemlerde buna izin verilmedi.

"24 Nisan'ı unutmadık, bu acı hepimizin"

Ankara: HDK Ankara Meclisi Sakarya Meydanı'nda eylem yaptı. Eylemde açıklamayı okuyan Yürütme Kurulu üyesi **Gülüstan Sarıca** "Bu topraklarda çok acılar yaşandı. 24 Nisan, 1915'le simgelenen tarih bu acıların en büyüklerinden birisidir" dedi ve "Resmen özür dilenmesi, sürgün edilenlerin ailelerine ülkeye dönüş ve yurttaşlık hakkı verilmesi ve Türkiye-Ermenistan sınırının açılması" taleplerini sıraladı.

AMED: "Tehcirin Yıldönümünde Diyarbakır Ermenileri" konferansından sonra Ara Sarafian ve katılımcılar On Gözülü Köprü üzerinden 635 Diyarbakırlı Ermeni'nin keleklerle bindirildiği noktada Dicle Nehri'ne çiçek bıraktı. Sarafian, Ermeni ve Süryanilerin soykırımı "Seyfo" nun anılması barışma sürecinde önemli bir adım olduğunu ifade etti.

İSTANBUL: HDK, Taksim'de bir eylem örgütledi. Gerçekleşen oturma eylemi alanında; ağıtlar çalınarak, mektuplar okunurken; Halkın Kurtuluş Partisi adlı faşist çete de; alana gelerek, eylemi protesto edip provokasyon yaratmak istedi. Okunan basın metninde; 24 Nisan 1915'te İstanbul'da ilk olarak Ermeni toplumunun ileri gelenlerinin tutuklanarak sürgüne gönderildiğinin ve burada da 761 kişinin öldürüldüğünün altı çizilerek, yapılacak katliamın dünya kamuoyuna duyurulmak istenmediği belirtildi.

DERSİM: Dersimli Ermeniler tarafından merkezde, Dersim Ermeni Derneği'nin düzenlediği olduğu bir basın açıklaması yapıldı. Açıklamaya aralarında **Partizan**'ın da bulunduğu birçok devrimci ve demokratik kitle örgütü destek verdi.

MÇD 6. Genel Kurulu'nu gerçekleştirdi

İstanbul: Çevre ve doğa mücadelesinde önemli bir yerde duran Munzur Çevre Derneği'nin 6. Olağan Genel Kurulu bugün dernek binasında üye ve misafirlerin katılımıyla gerçekleşti. İlk olarak dernek başkanı **Sema Gül** bir konuşma gerçekleştirdi. Gül konuşmasında sistematik saldırılarla, sermaye hedefli politikaların hayata geçirildiğini belirtti ve "Böylesi bir süreçte kuşkusuz çevre örgütlerinin, yaşam

savunucularının önemi ve misyonu daha da artmıştır" dedi.

Gül'ün ardından dernek üyeleri **Mehmet Ekici** ve **Pınar Aydınlar** Genel Kurul'u selamladı. Konuşmalarından başta Çernobil katliamında olmak üzere çevre ve doğa mücadelesinde hayatını kaybedenler ve 77 1 Mayıs'ında şehit düşenler için saygı duruşu gerçekleşti. Ardından Yönetim Kurulu Faaliyet Raporu okundu. Faaliyet rapo-

runda dikkat çeken derneği kendi etkinliklerin yanı sıra çoğunlukla diğer çevre dernekleri ve çevre platformları ile ortaklaşması oldu. Genel kurulda kadınların çoğunlukta olması dikkat çekici bir olumluluktadır.

Raporun ardından barış sürecinden siyanürlü altın aramalara, maden ocaklarına ve kadın ve doğa konularına kadar geniş konuşmalar yapıldı. Konuşmaların bitimiyle verilen kısa aradan sonra oluşturulan yönetim listesi üyelere aktarıldı ve liste oylandı.

Etkinlikte Yönetim Kurulu adına **Selvi Dönmez** yeni döneme ilişkin de bir konuşma yaptı.

Dönmez konuşmasında diğer çevre örgütleri ile çalışmaların daha da boyutlanarak ilerleyeceğini ve çalışmaların çevre mücadelesinde insanlığın özgürleşme mücadelesinin verileceğini söyledi.

Genel kurulda **Sinop Dernekler Başkanı**, Mercan Derneği Başkan Yardımcısı ve **Dersim Gazetesi** de birer konuşma gerçekleştirdi.

Fotoğrafın dili olur mu?

Fotoğrafi ister sanat olarak görün ister görmeyin, fotoğrafın kendine has teknikleri, imgeleri kısacası bir anlatım biçimi vardır. Buradan yola çıkarak **fotoğrafın kendine has bir dili vardır** diyebiliriz.

Kendine has dili olan fotoğraf, bir emek sürecinden geçtiği ve bir anlatıcının estetik kaygısıyla birleştiği zaman fotoğraf sanatı diyebiliriz. Fotoğraf sanatını, sanat olarak görmeyen birçok kesim ve kişi vardır. Hatta kimi fotoğraf muhabirleri ve fotoğrafçılar da fotoğrafı sanat dalı olarak görmemektedir. Bu tartışma fotoğraf ortaya çıktığından bu yana vardır.

Kişisel olarak bu tartışmalar içinde şu örneği sürekli olarak kullanırım/kullanabiliriz. Bir taş kendi başına sanat olamaz ama bir heykeltıraşın (sanatçının) elinden geçtiği zaman muazzam bir sanat eserine dönüşebilir. Bu aynı şekilde fotoğraf için de geçerlidir. Fotoğrafın kendine göre bir anlatım tekniği vardır. Bu anlatım tekniği fotoğrafın kendi dilini yaratmasına yol açmıştır. Fotoğraf bu anlatım teknikleri ile de kendi sanatını yaratmış diyebiliriz. Ortada sanat olması için estetik kaygıdan bahsettik, elbette sırf estetik kaygı da kendi başına sanat yaratamayacaktır. Bu yüzden emek sürecinden bahsettim. Emek sürecinde derdi olmayan, hikâye anlatmayan kısacası bir şey anlat(a)mayan şey sanat olamaz! Fotoğraf benim açımdan bu kıstaslarını yerine kabaca getirebiliyor ise sanattır diyebilirim/diyebiliriz. Fotoğrafın kendine özgü anlatım biçimi vardır. Bu anlatım bazı sanat dallarında olduğu gibi görüntü ile yapılır.

Fotoğrafın anlatım gücü görüntüsündedir. Bu anlatım güçlüğü başka sanat dallarının da gelişmesine sebep veya ilham kaynağı olabilir. Bir zamanlar resim sanatına yaptığı katkılar gibi! (Bugün bu alanda katkı devam ediyor.) Fotoğrafın anlatım gücü görselliğindedir dedik. Bu görsellik fotoğrafın teknik yanları ve sanatçının bakış açısı ile birleştiği zaman ortaya sanat etkisi çok güçlü bir eser çıkıyor. Yazılı ve sözlü sanattan

kimi zaman daha güçlü bir etkisi olabiliyor fotoğraf sanatının. Fotoğraf sanatı görseliktir ama şiir, edebiyat, müzik, tiyatro vb. sanat dalları yazılı ve sözlüdür. Edebiyat yazılı bir metindir. Sırf bu yüzden kitlelere ulaşma imkânı biraz daha zaman alır. Bu zaman alma meselesine şöyle bir örnek vermek düşüncemi açıklamada daha güçlü kılacaktır.

Edebiyat ve onun gibi yazılı/sözlü sanatların anlatım gücünü bir milletin/azınlığın kısacası halkın diliyle anlatılmak zorunluluğu vardır. Bir kitap yazan sanatçı, hâkim olduğu dil ile yazar ve o dili bilenler okuyabilir. Farklı dil bilen ve o dil ile yaşayanlar o sanat eseri, kendi diline çevrilmediği sürece esere ulaşamazlar. Bu tiyatro, eleştiri, edebiyat vb. sanat alanları için bu durum geçerlidir. Mesela müzikte durum biraz daha farklıdır. Orada içinde söz olsa dahi müziğin ritminden kaynaklı birçok insan ondan bir şey alabilir.

Bir sinema filmi seyrettiğimizi düşünelim o film görüntüler ile anlatılıyor ise yani görüntü sineması ise hangi dilde işlendiğinin "çok fazla önemi" yoktur. Ama sinema filminde replikler, diyaloglar vb. var ise bir çeviriye ihtiyaç vardır. Hatta bu çeviri bir zorunluluktur. Fotoğraf sanatının hatta fotoğrafı sanat olarak kabul etmeyen kesimlerin dahi şu yargıya katılacakları tartışma götürmez bir gerçekliktir. **O da fotoğrafın evrensel bir dili olduğudur.** Fotoğraf görüntü ile kendini var eder. Var olan görüntüsünü güçlendirmek için yanına bir şeyler yazmaya çizmeye gerek yoktur. (Sadece belge niteliği olanlar fotoğraflara yer-tarih-zaman eklemesi yapılabilir.) Bir savaşın acımasızlığını anlatmak isteyen bir edebiyatçı merakını çeşitli şekillerde yazıya dökebilir. Kimi şiir yazar, kimi hikâye, kimisi de roman yazabilir. Diyelim ki bunları Kürtçe yazdık. Yazılan eserlerin ise dünyanın öbür ucundaki bir kişiye ulaşması gerekiyor. Eğer o kişi Kürtçe'yi ya da yazılan eserin dilini bilmiyorsa yazılanlar onun için sobada

aynıdır. Ruanda'da çekilmiş ağlayan bir çocuk fotoğrafını alıp Japonya'ya götürseniz görüntünün etki gücü asla değişmez. Hep aynıdır. Çünkü çekilen fotoğraf Tatarca, Japonca, İngilizce veya herhangi bir dilde çekilmemiştir. (Çekilemez de) Fotoğraf herhangi bir dille çekilmez. Fotoğraf kendine özgü bir dili olduğundan kendi diliyle çekilir.

ısınmak için yakılan bir kâğıt parçasından daha değerli olamaz.

Ama bir çevirmen aracılığı ile çeviri yapıldığı zaman değerli olur. Çünkü artık kişi için bir anlama kavuşmuştur. Emperyalistlerin kendi çıkarları için kullandığı atom bombasının acımasızlığını anlatan Nazım Hikmet Japonlar için bir şiir yazar. Yazdığı şiir Türkçe'dir. Bu şiiri Japonların bilmesinin iki yolu vardı. Ya onlar Türkçe öğrenecek ya da şiir Japoncaya çevrilecekti. İşte bu durum şiirin başka bir dile çevrilme ihtiyacıdır. Ama bu çeviriler sadece şiir anlamında değil yazılı bütün sanatlarda olan bir zorunluluktur. Kendi dilinden başka bir dile çevrilen yazılarda belli başlı anlam kaymaları yaşanabilir ya da tam anlamına kavuşamaz bu da diller arasındaki farklılıktan kaynaklıdır. Bu tarz eserler en iyi kendi dilinde anlama kavuşur. Bu tarz sanat alanlarının doğasında bu vardı/vardır/var olacaktır.

Fotoğrafın hatta sanata dönüşen fotoğrafın bu tarz bir ihtiyacı yoktur! Fotoğraf sanatının bu yönüyle evrensel bir dili vardır. Bir çocuğun ağlama görüntüsü tüm dünyada şiddeti farklı da olsa yarattığı etki ortaktır. Aynı şey bir gülümsemenin görüntüsünde de

Kısaca şöyle diyebiliriz. "Fotoğrafça çekilmiştir." Ama şöyle diyemeyiz "İngilizce çekilmiştir", "İtalyanca çekilmiştir." Bunu demek ya fotoğrafın anlaşılmadığını kanıtlar ya da çekilen fotoğrafın zayıflığından kaynaklı yan unsurlara çeken kişi ihtiyaç duymuştur. Sebep ne olursa olsun burada şu tartışma götürmez bir gerçekliktir: Fotoğrafı herhangi bir dil ile çekiyorum demek yanlıştır. Bir kurbağa fotoğrafı çektiğiniz zaman onu İngilizce ya da İtalyanca çektiğiniz vakit rengi farklı mı olacaktır? Ya da bir taşı, gün batımını, gün doğumunu, insan gülümsemesini vb. bu görüntüler çekildiği dile göre farklılık mı olur? Fotoğrafı yan unsurlarla beslemek demek fotoğrafın gücünün zayıflığını gösterir. Ya da fotoğrafı çekenin kendine güvensizliği var diyebiliriz. Daha da "abartalım" durumu o zaman çekilen fotoğraf sanat değil de diyebiliriz! Fotoğraf sanatının yeryüzünde olan tüm dillerden daha zengin bir dili vardır. Fotoğraf bir dilin dar sınırlarına hapsedilemez. Çünkü fotoğraf sanatı kendi diliyle yani fotoğrafça çekilir!

(Bir okur)

Pulur'da kitlesele halk şöleni

Dersim: 27 Nisan Cumartesi günü Dersim'in Pulur (Ovacık) ilçesinde yüzlerce kişinin katıldığı coşkulu bir halk şöleni düzenlendi. Belediye Düğün Salonu'nda başlayan etkinlikte ilk olarak devrim şehitleri için saygı duruşu yapıldı.

Ardından Pulur **Dewzer Halk Oyunları Ekibi** sahne aldı. İlgiyle izlenen halk oyunları ekibinden sonra araştırmacı-yazar **Cafer Demir** bir konuşma yaptı. Etkinlik yerel sanatçılar **Hıdır Akgül** ve **Gürsel Ekici**'nin

ezgileri ile devam etti. Devrimci marşlarıyla etkinliğe katılan yerel müzik grubu kitlenin coşkusu artırdı.

Gecede **Partizan** temsilcisi tarafından yapılan konuşmada; *"41 yıl önce Türkiye'de devrimci düşünceler netlik kazandığı bir süreçte Pulur topraklarında da devrimci düşüncelerin filizlenip İbrahim Kaypakkaya'nın düşünceleriyle somutlaşmış ve bu düşünceler doğrultusunda Pulur halkı yüzlerce oğlunu ve kızını*

bu mücadeleye vermiştir" denildi. Son olarak **Grup Abdal** sahne alarak ezgileriyle kitleyi coşturdu.

Şölene destek veren **BDP** ve **EMEP** gönderdikleri mesajlarla emeği geçenleri selamladı. Munzur Çevre Derneği yöneticisi **Mehmet Soylu** ise konuşmasında çevresel sorunlara değinerek, Pulur'da yapılacak olan maden işletmeciliğine izin vermeyeceklerini söyledi.

(Pulur ÖG okurları)

Kampanya çalışmalarından... Kampanya çalışmalarından... Kampanya çalışmalarından...

İSTANBUL

* Anadolu Yakası'nın çeşitli bölgelerinde 1 Mayıs için çalışmalar sürdürüldü. Tepeüstü, Çakmak, Birlik Mahallesi, K.Karabekir, Huzur Mahallesi, İçerenköy ve Kadıköy'de yoğun ve toplu biçimde 1 Mayıs ve Kaypakkaya afişleri yapıldı. 1 Mayıs Mahallesi'nde 1 Mayıs ve Kaypakkaya gündemli çalışmalar devam etti. Sima Düğün Salonu önünde stant açılarak, bildiri, gazete ve Partizan dergisinin dağıtımı yapıldı. Müzik eşliğinde yaptığımız stant çalışmasına ilgi yoğundu.

* **Kadıköy:** 27 ve 28 Nisan'da stant açarak kampanya çalışmalarına devam ettik. Stant çalışmasında Partizan, Özgür Gelecek, 1 Mayıs ve Kaypakkaya ile ilgili bildirimler dağıtıldı. Çalışmaya **Yeni Demokrat Gençlik** de destek sundu ve YDG dağıtımı yapıldı.

* **Sarıgazi:** Yenidoğan, Sarıgazi ve Sultanbeyli Gölet Mahallesi'nde kalabalık bir şekilde afiş ve bildiri çalışmalarımızı gerçekleştirdik.

* İstanbul'da 24 Nisan günü sabah saatlerinde buluşarak, Yenibosna, Bahçelievler, Soğanlı civarında 1 Mayıs ve 18 Mayıs ile ilgili afiş yapmak isteyen okurlarımız gözaltına alındı. 3 okurumuz hakkında "çevre kirliliği" yarattıkları gerekçesiyle para cezası kesildi.

* 28 Nisan günü Demokrasi Caddesi'nde çadırımızı, 1 Mayıs tarihçesini anlatan fotoğraf sergimizi açtık ve caddeyi İbrahim Kaypakkaya fotoğrafı ve Partizan flamaları ile donattık. Gün boyu bildiri dağıtımı yaptık ve ajitasyon çektik. Aynı zamanda Atatürk Mahallesi, Taşdelen, Aydınlar'da bildiri ve gazetemizi dağıttık.

* 28 Nisan günü Partizan ve YDG olarak Demokrasi Caddesi'nde akşam 1 Mayıs etkinliği düzenledik. Halkın ilgisinin oldukça yoğun olduğu etkinlik-

te Kaypakkaya'yı anlatan sinevizyon gösterimi yapıldı. Etkinliğimize dost devrimci kurumlar da destek verdi.

* **Kartal:** 27 Nisan günü Bankalar Caddesine stant

açarak ajitasyon eşliğinde bildiri ve gazete dağıtımı gerçekleştirdik.

* Kampanya çalışmalarımız kapsamında Okmeydanı, Örnektepe, Nurtepe, Sarıyer, Karayolları ve Gazi Mahallesi'nde yaptığımız faaliyetlerde halkımızla sohbet ettik. İşçilerin işe gittikleri saatlerde bildiri dağıttık. Afiş ve yazılamalarla bu mahallelerin sokaklarını süsledik.

* **Gülsuyu:** 24 Nisan günü Güllensu'da halk pazarı girişine standımızı açtık.

* **Tuzla:** Aydınli Mahallesi'nin merkezinden başlayarak mezarlık bölgesi ve mahallenin merkezi duraklarına DDSB ve Partizan imzalı afişlerimizi yaptık. Mahalle halkının yanımıza gelerek bizlerden bildiri istemesi, sıcak karşılması, bizlerde ve bizi gören mahalle halkında coşkulu bir hava yarattı. Mahalle merkezinde kahvehaneler ve esnafa bildiri dağıtımı yaparak halkla sohbet ettik. Ayrıca şehitler kervanına katılan Suzan (Zengin) yoldaşımızın Aydınli Köyü mezarlığında bulunan mezarı başına giderek saygı duruşunda bulunduk.

* Gazi, Okmeydanı, Nurtepe **Partizan okurları** 21 Nisan Pazar günü Sulungazi Kent Ormanı'nda **Bahara Merhaba** pikniğinde biraraya geldi. Yapılan kahvaltının ardından çalınan müzik eşliğinde halaylar çekildi. Halayların ardından Partizan kısa bir konuşma yaptı. Piknik sohbet ve halayla devam ederken, **YDK** olarak küçük gruplar halinde hem emek kampanyasına hem de 1 Mayıs'a ilişkin sohbet ettik.

* **Altınşehir:** Afiş ve bildiri, gazete dağıtımı gibi çalışmaların yanı sıra bu süreçte daha fazla ev ziyaret ederek bölge halkıyla olan ilişkilerimizi geliştirmeye çalıştık. Her gittiğimiz ev bizleri sıcak çayları ile karşıladı. Sohbetler daha çok kentsel dönüşüm, eğitim

sorunları, uyuşturucu kullanımı ve hırsızlık olayları gibi sorunlarda neler yapabileceğimiz üzerine şekillendi. Bu konuda düşüncelerimizi halkla tartışma ve birlikte çözüm üretmek için bir araya gelmenin önemi üzerine konuşma imkanı bulduk.

DERSİM

* **Pülümür:** Pülümür-Dersim karayolunun bulunduğu vadi boyunca İbrahim Kaypakkaya'nın resminin yer aldığı çok sayıda afiş yaptık. Merkez'de ise afişlerimizin yaparak, çarşı içerisinde esnafa ve kahvehanelerdeki insanlara bildirilerimizi dağıtarak 1 Mayıs'a katılmaları için çağrıda bulunduk.

* **Nazimiye ve Karakoçan:** Her iki ilçe merkezini ve Karakoçan-Nazimiye ile Nazimiye-Dersim yollarını afişlerimizle süsledik. Polis tacizlerine rağmen halkımızın ilgi gösterdiği çalışmalarımız oldukça verimli geçti. Çalışmalarımız sırasında Pembelik Barajı'nın yapıldığı Xarık köyüne de giderek Özgür Köylü Hareketi üyeleriyle de görüşme fırsatı bulduk.

* **Merkez:** Esentepe Mahallesi'nde bildirilerimizi kitlesel bir şekilde kapı kapı dağıttık. Ayrıca Gazik, Sihenk, Yeni Mahalle, Esentepe, Moğultay mahallerinde ve Çarşı içinde yoğun bir afiş çalışması yaparak faaliyetimizi sonlandırdık.

ANTAKYA

* **Harbiye:** Afişleme yaptığımız Harbiye'de DDSB ve Partizan bildirilerinin de yoğun dağıtımını yaptık. Kahvelerde yaptığımız dağıtımda halkla sohbet etme imkanı bulduk. Bizi gördüklerine memnun olduklarını da dile getirdiler.

* **Armutlu:** Afişleme yaptığımız ve bildirilerimizi dağıttığımız mahallede ertesi gün materyallerimizin söküldüğünü gördük. Yanımıza gelen insanlar AKP'ye olan tepkilerini dile getirdiler. Ardından sökülen afişlerin yerine yenilerini yaptık.

* **Samandağ:** Hoşgörüsü ve demokrat insanlarıyla tanıdığımız Samandağ bizi sahiplendi ve "Partizanlar siz nerdeydiniz" diye sitemde bulundular. Afiş ve bildiri çalışmaları her geçen gün yoğunlaşarak sürmekte. Esnafa gazete dağıtımı yaptık. Afişleme sırasında İbrahim Kaypakkaya resmini gören bir esnaf "aaa köylü devrimci!", bir başkası "biz

80'lerde yapıyorduk, denize götürüp soğuk suya bizi atıyorlardı" diyerek yapılan işkencelere dikkat çekti.

Afişleme yaptığımız sırada kolluk kuvveti GBT uygulamasıyla çalışmalarımızı engellemeye çalıştı. Olayın olduğu sırada bir kadın, polisin uygulamasına "**verin o afişleri ben pencereme asacağım, gelsin buradan da alsınlar bakalım**" diyerek tepkiyle karşı koydu.

BURSA

* 28 Nisan Pazar günü Kestel İlçesinde afiş asma çalışmamız TMSH polisi tarafından "iziniz yok" denilerek engellenmek istendi. Bursa büro temsilcimiz ve bir okurumuz gözaltına alınarak Kestel İlçe Emniyet Müdürlüğü Terörle Mücadele Şubesine götürüldü.

* **Gemlik:** Afişlerimizi Küçük Sanayi Bölgesi, Serbest Bölge köprülerine, Mezbaha Mahallesi ve çevre yoluna astık. Daha sonra bildirilerimizin yaygın dağıtımını gerçekleştirdik.

* Merkez'e bağlı Kestel ilçesi Adaköy ve Fidyekızık Mahallesi'nde bildiri dağıtımını yaptık. Afiş çalışmalarımızı Hipodrom, Panayır, Terminal, Soğanlı, Sırameşeler Mahallelerinde küçük sanayi ve organize sanayi bölgelerinde ve Çekirge semtinde yoğun bir şekilde gerçekleştirdik.

ERZİNGAN

21 Nisan günü 1 Mayıs çalışmaları ve komünist önder **İbrahim Kaypakkaya**'nın 40. ölümsüzlük yıldönümüne özgülünen kampanya çalışmaları için Tatlısu ve Günbaşı köylerine gittik. 22 Nisan günü Ulalar beldesinde bildiri dağıtımını gerçekleştirdik. 23 Nisan'da ise Yalınca köyü, Mollaköy beldesi ve Tepecik köyünde çalışma yaptık. Afiş çalışmalarımız ve bildiri dağıtımını yaptığımız tüm alanlarda jandarmanın çalışmalarımıza ilgisi devam etti.

İZMİR

21 Nisan Pazar günü İngiliztepe Pazar Yeri'nde stant açarak, pazar içinde sesli ajitasyonla bildiri dağıtımını gerçekleştirdik. Çalışmalarımızdan rahatsız olan İzmir polisi, toplu bildiri dağıtımını için Pazar içine girdiğimiz sırada stantta nöbetçi bıraktığımız arkadaşın başına toplanarak, standı kaldırmasını dayattı. Arkadaşımız ise standın ve faaliyetin meşru olduğunu ifade ederek, hiçbir şekilde kaldırılmayacağını söyledi.

özgür gelecek
Paşeroja Azad
www.ozgurgelecek.net

Umud Yayimcilik ve Basim Sn. Ltd. Şti.

Yönetim yeri: Gureba Hüseyin A a Mh. mam Murat Sk. No: 8/1 Aksaray-Fatih/ stanbul Tel: (0212) 521 34 30 Faks: (0212) 621 61 33 Sahibi ve Yazii leri Müdürü: Çilem LASLAN Baskı: Yön Matbaacılık Davutpa a Cd. Güven San. Sit. B Blok, No: 366 Topkapı/ stanbul Tel: (0212) 544 66 34 e-posta: umutyayimcilik2007@hotmail.com

BÜROLAR

Kartal: stasyon Cd. Dörtler Ap. No: 4/2 Tel: (0216) 306 16 02
Ankara: Sa lık Mh. Sa lık 1 Sk. Torun Ap. 19/9 Sıhhiye/Çankaya Tel: (0312) 433 10 23
İzmir: 1362 Sk. No: 18 Altan h. Kat: 5/509 Çankaya/Konak, Tel: (0232) 445 16 15
Erzincan: Ordu Cd. Ordu hanı Kat: 3 Tel: (0446) 223 67 18
Bursa: Selçuk Hatun Mh. Ünlü Cd. Sönmez sarayı Kat: 2 No: 185 Heykel, Tel: (0224) 224 09 98
Mersin: Çankaya Mh. 4716 Sk. Güne Çar ısı No: 30 Kat: 2 Akdeniz Tel: (0324) 232 10 60
Dersim: Mo ultay Mh. Sanat Sk. Yıldızlar hanı Kat: 3 No: 17
Avrupa Büro: Weseler Str 93 47169 Duisburg-Almanya Tel: (0049) 203 40 85 01
Faks: 0049 203 40 69 16

Kaypakkaya'nın çağrısı:

Direnişi büyüt, mücadeleyi yükselt!

21 Mart Newroz'da startını verdiğimiz, Komünist önder İbrahim Kaypakkaya'nın katledilişinin 40. yılına özgülünen kampanyamız, 1.5 ayı aşkın bir süreyi geride bıraktı.

Mart ayının isyan ve direnişini yüklenerek Nisan ayına yürüyen, 24 Nisan güneşinden güç alan kampanyamız, 1 Mayıs'la geniş işçi ve emekçilerle buluştu.

Faaliyetimizin bulunduğu hemen her bölge ve ilde, Nisan ayı içerisinde yürütülen 1 Mayıs hazırlıkları boyunca Kaypakkaya yoldaş, geniş işçi ve emekçi kitlelere taşındı. 1 Mayıs gündemi, kampanyayı besleyen ve aynı şekilde ondan beslenen bir biçimde ele alınmış, bu ekseninde birçok bölge ve alanda faaliyetimizi ileri taşıyan, çevre çeperimizdeki ilişki ağını genişleten ve onları bize yakınlaştıran bir işlev kazanmıştır. Görsel ajitasyon ve propaganda çalışmalarına paralel birçok yerde ev ziyaretleri, standlar, bildiri dağıtımları vb. yöntemlerle doğrudan emekçi halkımızla iletişim kurduk. Halkımızın Kaypakkaya'ya olan ilgisi ve sevgisi coşkunumuza ve heyecanımızı katladı. Öte yandan kampanya kapsamında birçok ilde ve bölgede oluşturulan atölyeler, çalışma grupları aracılığıyla önder yoldaşın araştırma-yöntemini, sorunlara bakış açısını yani çalışma tarzını bir kez daha inceledik/inceliyoruz.

Bu süre boyunca yürütülen faaliyetlerin bir sonucu olarak Erzincan'da, Dersim'de ve birçok bölgede önceki yıllara oranla daha kitlesel ve coşkulu bir katılımı 1 Mayıs alanındaki yerimizi aldık. Kaypakkaya yoldaşı ve 40. yıla özgülünen kampanyamızı işçi sınıfına, köylülere, emekçilere anlattık.

1 Mayıs'ın Taksim'de kutlanmasına izin verilmemesi yüzünden bir mitingin gerçekleştirilemediği İstanbul'da Kaypakkaya, devletin zorbalığına ve yasaklarına karşı ortaya konulan direnişle anıldı. Bu bölgede, kampanyamızın etkisi yoldaşlarımızın devletin azgın terörü karşısında geri adım atmayan, sonuna kadar mücadele eden, çatışan tutumunda ortaya çıktı. Partizanlar buldukları her sokaktan Taksim'e yürümeyi zorladı. Kimi eksiklikleri olsa da İstanbul 1 Mayıs'ı, faşizmin emekçilerin birlik-mücadele ve dayanışma gününe yönelik saldırganlığına güzel bir yanıt olmuştur. Kuşkusuz bunun motor gücü devrimci ve ilerici güçlerdir.

Yurtdışında ve ülke genelinde birçok ilde ve bölgede açığa çıkardığımız bu sinerjiyi büyütme, coşkuyu katlama ve vitesi büyütme zamanıdır.

Kampanyamız daha önce ilan ettiğimiz gibi Çorum'da Kaypakkaya'nın mezarı başında yapılacak bir eylemle sona erecektir. 18 Mayıs'ta tüm bölgelerde gerçekleştirilen eylemlerin

son durağı Çorum olacaktır. Geline aşamada, kalan kısa süreyi en verimli şekilde değerlendirme sorumluluğu ile karşı karşıyayız. Kaypakkaya'nın, ülkemiz emekçi yığınları için yaşamsal değerdeki görüşlerini onlara daha fazla taşımak büyük önem taşıyor. Zira, Kaypakkaya hakim sınıflar tarafından diğer devrimci önderlerden farklı, özel bir uygulamaya tabii tutulmaktadır. Onun resmini taşıyanlara, ismini telaffuz edenlere, türkülerini söyleyenlere davalar açılmakta cezalar verilmektedir.

Onun, ülkemizin üstüne serilmek istenen her türlü gerici, şovenist örtüyü parçalayan, Türk-Kürt uluslarından ve çeşitli milliyet ve inançlardan halkımızın kurtuluşunun yolunu çizen görüşleri bu yüzden daha yüksek sesle haykırılması, ısrarla savunulmalı, geliştirilmelidir.

18 Mayıs sürecini tüm alanlarda devrimci güçlerle birlikte örme çabası içerisinde olmalıyız. Sinan Cemgillerin katledilmesine neden olan ihbarcı muhtarı cezalandırarak devrimci dayanışmanın güzel bir örneğini sergileyen Kaypakkaya yoldaşın bu tavri rehberimiz olmalıdır.

Kaypakkaya'yı mezarı başında andığı için annesi de dahil olmak üzere yüzlerce insan hakkında davalar açılmıştır. Kampanya yaşanan bu anti-demokratik uygulamaların teşhir edildiği bir sürece ev sahipliği yapmalıdır. Yoldaşın türkülerini söylediği için ceza alan sanatçıları, ismini telaffuz ettiği için hakkında dava açılan aydınlar, bu çalışmaya katmak hedefimiz olmalıdır.

Önder yoldaş, işçi sınıfı ve köylülerin; emekçi yığınlarının bulunduğu her yerde, onların düzene yönelen isyan ateşlerinin de büyütelim!

